ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 118

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

12 maja 2010

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej** 1

★ **Rozporządzenie Rady (UE) nr 408/2010 z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 194/2008 w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar** 5

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 409/2010 z dnia 11 maja 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Castaña de Galicia (ChOG)]** 6

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 410/2010 z dnia 11 maja 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο Σέλινο Κρήτης (Exeretiko partheno eleolado Selino Kritis) (ChNP)]** 8

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 411/2010 z dnia 10 maja 2010 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar** 10

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 412/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 43

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/269/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie pomocy przyznanej na rzecz Farm Dairy Flevoland (C 45/08)** *(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1240)* 45

2010/270/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 6 maja 2010 r. zmieniająca załącznik E część 1 i 2 do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw oraz dla pszczół i trzmieli** *(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2624)* ([1]) 56

2010/271/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 11 maja 2010 r. zmieniająca załącznik II do decyzji 2008/185/WE w odniesieniu do włączenia Irlandii do wykazu regionów, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program kontroli choroby Aujeszky'ego** *(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2983)* ([1]) 63

WYTYCZNE

2010/272/UE:

★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 21 kwietnia 2010 r. w sprawie TARGET2-Securities *(EBC/2010/2)*** 65

IV *Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom*

2010/273/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 47/05 (ex N 86/05) udzielonej przez Grecję na rzecz Hellenic Vehicle Industry SA (ELVO)** *(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1476)* ([1]) 81

Sprostowania

★ **Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE** (Dz.U. L 396 z 30.12.2006; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007) 89

PL

([1]) Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 407/2010

z dnia 11 maja 2010 r.

ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 122 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 122 ust. 2 TFUE przewiduje możliwość przyznania pomocy finansowej Unii państwu członkowskiemu, które ma trudności lub jest istotnie zagrożone poważnymi trudnościami z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą.

(2) Trudności takie mogą być spowodowane poważnym pogorszeniem międzynarodowego otoczenia gospodarczego i finansowego.

(3) Bezprecedensowy globalny kryzys finansowy i pogorszenie koniunktury gospodarczej, które miały miejsce w ciągu ostatnich dwóch lat, dotkliwie zaszkodziły wzrostowi gospodarczemu i stabilności finansowej oraz spowodowały znaczne pogorszenie sytuacji państw członkowskich pod względem poziomu deficytu i zadłużenia.

(4) Pogłębiający się kryzys finansowy spowodował znaczne pogorszenie warunków zaciągania pożyczek dla szeregu państw członkowskich, wykraczające poza sytuację możliwą do wytłumaczenia podstawowymi danymi ekonomicznymi. Jeżeli problem ten nie zostanie pilnie rozwiązany, może on stanowić poważne zagrożenie dla stabilności finansowej Unii Europejskiej jako całości.

(5) Aby sprostać tej wyjątkowej sytuacji pozostającej poza kontrolą państw członkowskich, niezbędne wydaje się natychmiastowe wprowadzenie unijnego mechanizmu stabilizacji, którego celem będzie zachowanie stabilności finansowej w Unii Europejskiej. Taki mechanizm powinien umożliwiać Unii skoordynowaną, szybką i skuteczną odpowiedź na poważne trudności danego państwa członkowskiego. Uruchomienie tego mechanizmu odbędzie się w kontekście wspólnego wsparcia UE/Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW).

(6) Biorąc pod uwagę ich szczególne skutki finansowe, podejmowanie decyzji o udzieleniu pomocy finansowej Unii na mocy niniejszego rozporządzenia wymaga sprawowania uprawnień wykonawczych, które należy powierzyć Radzie.

(7) W przypadku uruchomienia tego mechanizmu należy nałożyć rygorystyczne warunki dotyczące polityki gospodarczej w celu zachowania stabilności finansów publicznych państwa członkowskiego będącego beneficjentem i przywrócenia jego zdolności do samofinansowania na rynkach finansowych.

(8) Komisja powinna regularnie weryfikować, czy nadal zachodzą wyjątkowe okoliczności zagrażające stabilności finansowej całej Unii Europejskiej.

(9) Obowiązujący instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla państw członkowskich nienależących do strefy euro, ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002 [1], powinien pozostać w mocy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres

Mając na celu zachowanie stabilności finansowej Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki i procedury, zgodnie z którymi pomoc finansowa Unii może zostać przyznana państwu członkowskiemu, które ma poważne trudności gospodarcze lub finansowe, lub jest nimi istotnie zagrożone, z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą, przy uwzględnieniu możliwości zastosowania obowiązującego instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich nienależących do strefy euro, ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 332/2002.

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych Państw Członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

Artykuł 2

Forma pomocy finansowej Unii

1. Pomoc finansową Unii do celów niniejszego rozporządzenia przyznaje się w formie pożyczki lub linii kredytowej udzielonej danemu państwu członkowskiemu.

W tym celu, zgodnie z decyzją Rady na mocy art. 3, Komisja jest upoważniona w imieniu Unii Europejskiej do zaciągania pożyczek na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych.

2. Łączna kwota pożyczek lub linii kredytowych, które mogą zostać udzielone państwom członkowskim na mocy niniejszego rozporządzenia ograniczona jest do marginesu dostępnego w ramach pułapu zasobów własnych dla środków na płatności.

Artykuł 3

Procedura

1. Państwo członkowskie ubiegające się o pomoc finansową Unii omawia z Komisją, w powiązaniu z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), ocenę jego potrzeb finansowych oraz przedkłada Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu projekt gospodarczego i finansowego programu dostosowawczego.

2. Pomoc finansową Unii przyznaje się w drodze decyzji przyjętej przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

3. Decyzja o przyznaniu pożyczki zawiera:

a) kwotę, średni okres wymagalności, formułę cenową, maksymalną ilość rat, okres dostępności pomocy finansowej Unii i inne szczegółowe przepisy niezbędne dla realizacji pomocy;

b) ogólne warunki dotyczące polityki gospodarczej związane z pomocą finansową Unii w celu przywrócenia stabilnej sytuacji gospodarczej lub finansowej w państwie członkowskim będącym beneficjentem oraz przywrócenia jego zdolności do samofinansowania na rynkach finansowych; warunki te zostaną zdefiniowane przez Komisję, po konsultacji z EBC; oraz

c) zatwierdzenie programu dostosowawczego sporządzonego przez państwo członkowskie będące beneficjentem w celu spełnienia warunków gospodarczych związanych z pomocą finansową Unii.

4. Decyzja o przyznaniu linii kredytowej zawiera:

a) kwotę, opłatę za dostęp do linii kredytowej, formułę cenową mającą zastosowanie do udostępnienia środków finansowych, okres dostępności pomocy finansowej Unii i inne szczegółowe przepisy niezbędne dla realizacji pomocy;

b) ogólne warunki dotyczące polityki gospodarczej związane z pomocą finansową Unii w celu przywrócenia stabilnej sytuacji gospodarczej lub finansowej w państwie członkowskim będącym beneficjentem; warunki te zostaną zdefiniowane przez Komisję, po konsultacji z EBC; oraz

c) zatwierdzenie programu dostosowawczego sporządzonego przez państwo członkowskie będące beneficjentem w celu spełnienia warunków gospodarczych związanych z pomocą finansową Unii.

5. Komisja i państwo członkowskie będące beneficjentem zawierają protokół ustaleń wyszczególniający ogólne warunki dotyczące polityki gospodarczej określone przez Radę. Komisja przekazuje protokół ustaleń Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Komisja, po konsultacji z EBC, dokonuje przeglądu ogólnych warunków dotyczących polityki gospodarczej, o których mowa w ust. 3 lit. b) i ust. 4 lit. b), co najmniej co sześć miesięcy i omawia z państwem członkowskim będącym beneficjentem zmiany, które mogą być niezbędne w programie dostosowawczym.

7. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o wszelkich zmianach w pierwotnych ogólnych warunkach dotyczących polityki gospodarczej i zatwierdza zmieniony program dostosowawczy sporządzony przez państwo członkowskie będące beneficjentem.

8. Jeżeli przewiduje się finansowanie spoza Unii z zastrzeżeniem warunków dotyczących polityki gospodarczej, w szczególności finansowanie z MFW, przedmiotowe państwo członkowskie konsultuje się najpierw z Komisją. Komisja analizuje możliwości dostępne w ramach instrumentu pomocy finansowej Unii oraz zgodność przewidywanych warunków dotyczących polityki gospodarczej ze zobowiązaniami przyjętymi przez przedmiotowe państwo członkowskie w odniesieniu do realizacji zaleceń Rady i decyzji Rady przyjętych na mocy art. 121, 126 i 136 TFUE. Komisja informuje o tym Komitet Ekonomiczno-Finansowy.

Artykuł 4

Wypłata pożyczki

1. Co do zasady pożyczkę wypłaca się w ratach.

2. Komisja regularnie weryfikuje, czy polityka gospodarcza państwa członkowskiego będącego beneficjentem jest zgodna z programem dostosowawczym oraz z warunkami określonymi przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. b). W tym celu dane państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkie niezbędne informacje i w pełni z nią współpracuje.

3. Na podstawie wyników takiej weryfikacji Komisja decyduje o udostępnieniu kolejnych rat.

Artykuł 5

Udostępnienie środków finansowych

1. Państwo członkowskie będące beneficjentem informuje Komisję z wyprzedzeniem o zamiarze wykorzystania środków finansowych z linii kredytowej. Szczegółowe przepisy są określone w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 4.

2. Komisja regularnie weryfikuje, czy polityka gospodarcza państwa członkowskiego będącego beneficjentem jest zgodna z programem dostosowawczym oraz z warunkami określonymi przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. b). W tym celu dane państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkie niezbędne informacje i w pełni z nią współpracuje.

3. Na podstawie wyników takiej weryfikacji Komisja decyduje o udostępnieniu środków finansowych.

Artykuł 6

Operacje zaciągania i udzielania pożyczek

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek, o których mowa w art. 2, są przeprowadzane w euro.

2. Cechy kolejnych rat udostępnianych przez Unię na mocy instrumentu pomocy finansowej są negocjowane między państwem członkowskim będącym beneficjentem i Komisją.

3. Po przyjęciu przez Radę decyzji o przyznaniu pożyczki, Komisja jest upoważniona do zaciągania pożyczek na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych w najbardziej odpowiednim okresie między planowanymi wypłatami, tak aby zoptymalizować koszt finansowania i zachować swoją reputację jako emitenta Unii na rynkach. Środki finansowe, które zostały zgromadzone, ale nie zostały jeszcze wypłacone, są utrzymywane nieprzerwanie na specjalnym koncie rozliczanym kasowo lub koncie papierów wartościowych, które to konta są obsługiwane zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do działalności pozabudżetowej i nie mogą być stosowane w celu innym, niż świadczenie pomocy finansowej państwu członkowskiemu w ramach niniejszego mechanizmu.

4. Jeżeli państwo członkowskie otrzyma pożyczkę opatrzoną klauzulą spłaty przedterminowej i zdecyduje się skorzystać z tej opcji, Komisja podejmuje niezbędne kroki w tym zakresie.

5. Na wniosek państwa członkowskiego będącego beneficjentem i jeśli okoliczności pozwalają na poprawę warunków oprocentowania pożyczki, Komisja może refinansować całość lub część pierwotnej pożyczki lub zrestrukturyzować odpowiednie warunki finansowe.

6. Komitet Ekonomiczno-Finansowy jest informowany o rozwoju sytuacji w zakresie operacji, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 7

Koszty

Koszty poniesione przez Unię przy zawieraniu i realizacji każdej operacji pokrywa państwo członkowskie będące beneficjentem.

Artykuł 8

Zarządzanie pożyczkami

1. Komisja podejmuje konieczne ustalenia w zakresie zarządzania pożyczkami z EBC.

2. Państwo członkowskie będące beneficjentem otwiera specjalny rachunek prowadzony przez jego krajowy bank centralny do celów zarządzania środkami otrzymanymi w ramach pomocy finansowej Unii. Ponadto przekazuje ono należną z tytułu otrzymanej pożyczki kwotę główną wraz z odsetkami na rachunek EBC na czternaście dni roboczych systemu TARGET2 przed upływem terminu danej należności.

3. Bez uszczerbku dla art. 27 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, Trybunał Obrachunkowy ma prawo do przeprowadzenia w państwie członkowskim będącym beneficjentem wszelkich kontroli finansowych lub audytów, jakie uzna za konieczne w związku z zarządzaniem pomocą. Komisja, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, ma w szczególności prawo do wysłania swoich urzędników lub należycie upoważnionych przedstawicieli w celu przeprowadzenia w państwie członkowskim będącym beneficjentem wszelkich kontroli technicznych lub finansowych bądź audytów, jakie uzna za konieczne w związku z pomocą.

Artykuł 9

Przegląd i dostosowanie

1. Komisja przekazuje Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu i Radzie, w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, co sześć miesięcy po tej dacie, sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia i dotyczące dalszego istnienia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniają przyjęcie niniejszego rozporządzenia.

2. W stosownych przypadkach do sprawozdania załącza się wniosek dotyczący zmian do niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania możliwości udzielenia pomocy finansowej bez wpływu na ważność przyjętych już decyzji.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Rady
Á. GONZÁLEZ-SINDE REIG
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 408/2010

z dnia 11 maja 2010 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 194/2008 w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 1,

uwzględniając decyzję Rady 2010/232/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmie/Związkowi Myanmar ([1]),

uwzględniając wspólny wniosek Komisji Europejskiej oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 4 decyzji 2010/232/WPZiB przewiduje zakaz nabywania, przywozu i transportu z Birmy/Związku Myanmar do Unii pewnych określonych kategorii towarów.

(2) Art. 8 decyzji 2010/232/WPZiB przewiduje zawieszenie programów pomocy lub rozwoju niemających charakteru humanitarnego, z wyjątkiem projektów i programów mających pewne określone cele.

(3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 194/2008 ([2]) staje się skuteczny zakaz nabywania, przywozu i transportu kategorii towarów określonych w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Należy jednak sprecyzować, że zakaz nabywania tych towarów w Birmie/Związku Myanmar nie powinien mieć zastosowania w przypadku nabywania ich w ramach projektu lub programu pomocy o charakterze humanitarnym lub też projektu lub programu rozwoju niemającego charakteru humanitarnego, ale służącego celom określonym w art. 8 lit. a), b) i c) decyzji 2010/232/WPZiB.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 194/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 194/2008 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Zakaz nabywania towarów objętych ograniczeniami, określonych w ust. 2 lit. b), nie ma zastosowania w przypadku nabywania ich w ramach projektów lub programów pomocy o charakterze humanitarnym lub projektów i programów rozwoju niemających charakteru humanitarnego, prowadzonych w Birmie/Związku Myanmar na rzecz:

a) praw człowieka, demokracji, dobrych rządów, zapobiegania konfliktom i budowania potencjału społeczeństwa obywatelskiego;

b) zdrowia i edukacji, walki z ubóstwem, a w szczególności zaspokajania podstawowych potrzeb i zapewniania środków do życia najuboższym grupom ludności oraz grupom wymagającym szczególnej ochrony; lub

c) ochrony środowiska, a w szczególności programów mających na celu rozwiązanie problemu niezrównoważonego, nadmiernego wyrębu lasów, którego efektem jest wylesianie.

Właściwe organy wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku IV, udzielają uprzednich zezwoleń na nabycie przedmiotowych towarów objętych ograniczeniami. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego ustępu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Rady
Á. GONZÁLEZ-SINDE REIG
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 22.
([2]) Dz.U. L 66 z 10.3.2008, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 409/2010

z dnia 11 maja 2010 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Castaña de Galicia (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych [1], w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii w sprawie rejestracji nazwy „Castaña de Galicia" został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* [2].

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.
[2] Dz.U. C 232 z 26.9.2009, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Castaña de Galicia (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 410/2010

z dnia 11 maja 2010 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο Σέλινο Κρήτης (Exeretiko partheno eleolado Selino Kritis) (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczyc ([1]), w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy i w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Grecji w sprawie rejestracji nazwy „Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο Σέλινο Κρήτης" (Exeretiko partheno eleolado Selino Kritis) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]).

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.
([2]) Dz.U. C 232 z 26.9.2009, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

GRECJA

Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο Σέλινο Κρήτης (Exeretiko partheno eleolado Selino Kritis) (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 411/2010

z dnia 10 maja 2010 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar, uchylające rozporządzenie (WE) nr 817/2006 [1], a w szczególności art. 18 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 194/2008 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.

(2) Załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 194/2008 zawiera wykaz przedsiębiorstw będących własnością lub znajdujących się pod kontrolą rządu Birmy/Związku Myanmar, jego członków lub związanych z nimi osób, które to przedsiębiorstwa na mocy tego rozporządzenia podlegają ograniczeniom w zakresie inwestycji.

(3) W załączniku II I III do decyzji Rady 2010/232/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. [2] określono osoby fizyczne i prawne, wobec których środki ograniczające mają być stosowane zgodnie z art. 10 tejże decyzji, a rozporządzenie (WE) nr 194/2008 nadaje skutek tej decyzji w takim zakresie, w jakim konieczne jest działanie na szczeblu Unii. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki VI i VII do rozporządzenia (WE) nr 194/2008.

(4) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie z dniem jego publikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 194/2008 zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 194/2008 zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João VALE DE ALMEIDA
Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

[1] Dz.U. L 66 z 10.3.2008, s. 1.
[2] Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 22.

ZAŁĄCZNIK I

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz członków rządu Birmy/Związku Myanmar oraz związanych z nimi osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 11

Uwagi

(1) Pseudonimy lub warianty pisowni oznaczono słowem „vel";

(2) Data ur. oznacza datę urodzenia;

(3) Miejsce ur. oznacza miejsce urodzenia;

(4) Jeżeli nie zaznaczono inaczej, wszystkie paszporty i dowody tożsamości są dokumentami wystawionymi w Birmie/Związku Myanmar.

A. PAŃSTWOWA RADA POKOJU I ROZWOJU (SPDC)

#	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne (funkcja/tytuł, data i miejsce urodzenia, nr paszportu/dowodu tożsamości, małżonek/małżonka lub syn/córka…)	Płeć (M/K)
A1a	Głównodowodzący sił zbrojnych Than Shwe	przewodniczący, ur. 2.2.1933	M
A1b	Kyaing Kyaing	żona głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1c	Thandar Shwe	córka głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1d	Major Zaw Phyo Win	mąż Thandar Shwe wicedyrektor Departamentu Eksportu, Ministerstwo Handlu	M
A1e	Khin Pyone Shwe	córka głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1f	Aye Aye Thit Shwe	córka głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1g	Tun Naing Shwe *vel* Tun Tun Naing	syn głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe, właściciel J and J Company	M
A1h	Khin Thanda	żona Tun Naing Shwe	K
A1i	Kyaing San Shwe	syn głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe, właściciel J's Donuts	M
A1j	Dr Khin Win Sein	żona Kyaing San Shwe	K
A1k	Thant Zaw Shwe *vel* Maung Maung	syn głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	M
A1l	Dewar Shwe	córka głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1m	Kyi Kyi Shwe *vel* Ma Aw	córka głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe	K
A1n	Podpułkownik Nay Soe Maung	mąż Kyi Kyi Shwe	M
A1o	Pho La Pyae (Full Moon) *vel* Nay Shwe Thway Aung	syn Kyi Kyi Shwe oraz Nay Soe Maung, dyrektor Yadanabon Cybercity	M
A2a	Zastępca głównodowodzącego sił zbrojnych Maung Aye	wiceprzewodniczący, ur. 25.12.1937	M
A2b	Mya Mya San	żona zastępcy głównodowodzącego sił zbrojnych Maung Aye	K
A2c	Nandar Aye	córka zastępcy głównodowodzącego sił zbrojnych Maung Aye, żona majora Pye Aung (D15g); właścicielka Queen Star Computer Co.	K

#	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne (funkcja/tytuł, data i miejsce urodzenia, nr paszportu/dowodu tożsamości, małżonek/małżonka lub syn/córka…)	Płeć (M/K)
A3a	Generał Thura Shwe Mann	szef sztabu, koordynator operacji specjalnych (wojsk lądowych, marynarki i sił powietrznych), ur. 11.7.1947	M
A3b	Khin Lay Thet	żona generała Thura Shwe Mann, ur. 19.6.1947	K
A3c	Aung Thet Mann *vel* Shwe Mann Ko Ko	syn generała Thura Shwe Mann, Ayeya Shwe War (Wah) Company, 5, Pyay Road, Hlaing Township, Yangon oraz współwłaściciel RedLink Communications Co. Ltd, No. 20, Building B, Mya Yeik Nyo Royal Hotel, Pa-Le Road, Bahan Township, Yangon, ur. 19.6.1977	M
A3d	Khin Hnin Thandar	żona Aung Thet Mann	K
A3e	Toe Naing Mann	syn generała Thura Shwe Mann, ur. 29.6.1978, właściciel Global Net and Red Link Communications Co. Ltd, No. 20, Building B, Mya Yeik Nyo Royal Hotel, Pa-Le Road, Bahan Township, Yangon, Internet Service Providers	M
A3f	Zay Zin Latt	żona Toe Naing Mann, córka Khin Shwe (J5a), ur. 24.3.1981	K
A4a	Generał broni Thein Sein	„premier", ur. 20.4.1945, Pathein	M
A4b	Khin Khin Win	żona generała broni Thein Sein	K
A5a	Generał (Thiha Thura) Tin Aung Myint Oo	(Thiha Thura to tytuł) „pierwszy sekretarz", ur. 29.5.1950, przewodniczący Krajowej Rady Olimpijskiej Związku Myanmar i przewodniczący Korporacji Ekonomicznej Związku Myanmar	M
A5b	Khin Saw Hnin	żona generała broni Thiha Thura Tin Aung Myint Oo	K
A5c	Kapitan Naing Lin Oo	syn generała broni Thiha Thura Tin Aung Myint Oo	M
A5d	Hnin Yee Mon	żona kapitana Naing Lin Oo	K
A6a	Generał dywizji Min Aung Hlaing	szef Biura Operacji Specjalnych 2 (stany Kayah, Shan) od 23.6.2008	M
A6b	Kyu Kyu Hla	żona generała dywizji Min Aung Hlaing	K
A7a	Generał broni Tin Aye	szef uzbrojenia, prezes UMEHL	M
A7b	Kyi Kyi Ohn	żona generała broni Tin Aye	K
A7c	Zaw Min Aye	syn generała broni Tin Aye	M
A8a	Generał dywizji Thar Aye *vel* Tha Aye	szef Biura Operacji Specjalnych 1 (Kachin, Chin, Sagaing) od maja 2009 roku, ur. 16.2.1945 (wcześniej A11a)	M
A8b	Wai Wai Khaing *vel* Wei Wei Khaing	żona generała dywizji Thar Aye (wcześniej A11b)	K
A8c	See Thu Aye	syn generała dywizji Thar Aye (wcześniej A11c)	M
A9a	Generał dywizji Hla Htay Win	szef wyszkolenia sił zbrojnych; od 23.6.2008 (poprzednio B1a); właściciel Htay Co. (wyrąb i drewno)	M
A9b	Mar Mar Wai	żona generała dywizji Hla Htay Win	K
A10a	Generał dywizji Ko Ko	szef Biura Operacji Specjalnych 3 (Pegu, Irrawaddy, Arakan); od 23.6.2008	M

#	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne (funkcja/tytuł, data i miejsce urodzenia, nr paszportu/dowodu tożsamości, małżonek/małżonka lub syn/córka…)	Płeć (M/K)
A10b	Sao Nwan Khun Sum	żona generała dywizji Ko Ko	K
A11a	Generał broni Khin Zaw	szef Biura Operacji Specjalnych 4 (Karen, Mon, Tenas serim), od maja 2009 roku, wcześniej szef BOS 6 od czerwca 2008 roku (wcześniej G42a)	M
A11b	Khin Pyone Win	żona generała broni Khin Zaw (wcześniej G42b)	K
A11c	Kyi Tha Khin Zaw	syn generała broni Khin Zaw (wcześniej G42c)	M
A11d	Su Khin Zaw	córka generała broni Khin Zaw (wcześniej G42d)	K
A12a	Generał broni Myint Swe	szef Biura Operacji Specjalnych 5 (Rangun/Yangon)	M
A12b	Khin Thet Htay	żona generała broni Myint Swe	K
A13a	Arnt Maung	emerytowany dyrektor generalny, Dyrekcja ds. Wyznaniowych	M
A14a	Generał broni Ohn Myint	szef Biura Operacji Specjalnych 6 (Naypyidaw i Mandalay), od maja 2009 roku (wcześniej A8a)	M
A14b	Nu Nu Swe	żona generała broni Ohn Myint	K
A14c	Kyaw Thiha *vel* Kyaw Thura	syn generała broni Ohn Myint	M
A14d	Nwe Ei Ei Zin	żona Kyaw Thiha	K

B. DOWÓDCY REGIONALNI

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym dowództwo)	Płeć (M/K)
B1a	Generał dywizji Win Myint	Rangun (Yangon)	M
B1b	Kyin Myaing	żona generała dywizji Win Myint	K
B2a	Generał dywizji Yar Pyae *vel* Ya Pyae, Ya Pye, Ya Pyrit, Yar Pye i Yar Pyrit	Wschód [stan Shan (Południe)]	M
B2b	Thinzar Win Sein	żona generała dywizji Yar Pyae *vel* Ya Pyae, Ya Pye, Ya Pyrit, Yar Pye i Yar Pyrit	K
B3a	Generał dywizji Myint Soe	Północny Zachód (prowincja Sagaing) i minister bez teki na szczeblu regionalnym	M
B4a	Generał dywizji Khin Zaw Oo	Wybrzeże (prowincja Tanintharyi), ur. 24.6.1951	M
B5a	Generał dywizji Aung Than Htut	Północny Wschód [stan Shan (Północ)]	M
B5b	Cherry	żona generała dywizji Aung Than Htut	K
B6a	Generał dywizji Tin Ngwe	centrum (prowincja Mandalay)	M
B6b	Khin Thida	żona generała dywizji Tin Ngwe	K
B7a	Generał dywizji Thaung Aye	Zachód (stan Rakhine)	M
B7b	Thin Myo Myo Aung	żona generała dywizji Thaung Aye	K
B8a	Generał dywizji Kyaw Swe	Południowy Zachód (prowincja Irrawaddy) i minister bez teki na szczeblu regionalnym	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym dowództwo)	Płeć (M/K)
B8b	Win Win Maw	żona generała dywizji Kyaw Swe	K
B9a	Generał dywizji Soe Win	Północ (stan Kachin)	M
B9b	Than Than Nwe	żona generała dywizji Soe Win	K
B10a	Generał dywizji Hla Min	Południe (prowincja Bago)	M
B11a	Generał dywizji Thet Naing Win	Południowy Wschód (stan Mon)	M
B12a	Generał dywizji Kyaw Phyo	Trójkąt [stan Shan (Wschód)]	M
B13a	Generał dywizji Wai Lwin	Naypyidaw	M
B13b	Swe Swe Oo	żona generała dywizji Wai Lwin	K
B13c	Wai Phyo Aung	syn generała dywizji Wai Lwin	K
B13d	Oanmar Kyaw Tun *vel* Ohnmar Kyaw Tun	żona Wai Phyo Aung	K
B13e	Wai Phyo	syn generała dywizji Wai Lwin	M
B13f	Lwin Yamin	córka generała dywizji Wai Lwin	K

C. ZASTĘPCY DOWÓDCÓW REGIONALNYCH

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym dowództwo)	Płeć (M/K)
C1a	Generał brygady Kyaw Kyaw Tun	Rangun (Yangon)	M
C1b	Khin May Latt	żona generała brygady Kyaw Kyaw Tun	K
C2a	Generał brygady Than Htut Aung	Centrum	M
C2b	Moe Moe Nwe	żona generała brygady Than Htut Aung	K
C3a	Generał brygady Tin Maung Ohn	Północny Zachód	M
C4a	Generał brygady San Tun	Północ, ur. 2.3.1951, Rangun/Yangon	M
C4b	Tin Sein	żona generała brygady San Tun, ur. 27.9.1950, Rangun/Yangon	K
C4c	Ma Khin Ei Ei Tun	córka generała brygady San Tun, ur. 16.9.1979, dyrektor Ar Let Yone Co. Ltd	K
C4d	Min Thant	syn generała brygady San Tun, ur. 11.11.1982, Rangun/Yangon, dyrektor Ar Let Yone Co. Ltd	M
C4e	Khin Mi Mi Tun	córka generała brygady San Tun, ur. 25.10.1984, Rangun/Yangon, dyrektor Ar Let Yone Co. Ltd	K
C5a	Generał brygady Hla Myint	Północny Wschód	M
C5b	Su Su Hlaing	żona generała brygady Hla Myint	K
C6a	Generał brygady Wai Lin	Trójkąt	M
C7a	Generał brygady Chit Oo	Wschód	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym dowództwo)	Płeć (M/K)
C7b	Kyin Myaing	żona generała brygady Chit Oo	K
C8a	Generał brygady Zaw Min	Południowy Wschód	M
C8b	Nyunt Nyunt Wai	żona generała brygady Zaw Min	K
C9a	Generał brygady Hone Ngaing *vel* Hon Ngai	Wybrzeże	M
C9b	Wah Wah	żona generała brygady Hone Ngaing *vel* Hon Ngai	K
C10a	Generał brygady Win Myint	(wcześniej C7a) Południe	M
C10b	Mya Mya Aye	żona generała brygady Win Myint	K
C11a	Generał brygady Tint Swe	Południowy Zachód	M
C11b	Khin Thaung	żona generała brygady Tint Swe	K
C11c	Ye Min *vel* Ye Kyaw Swar Swe	syn generała brygady Tint Swe	M
C11d	Su Mon Swe	żona Ye Min	K
C12a	Generał brygady Tin Hlaing	Zachód	M
C12b	Hla Than Htay	żona generała brygady Tin Hlaing	K

D. MINISTROWIE

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
D1a	Generał dywizji Htay Oo	rolnictwo i nawadnianie (od 18.9.2004) (wcześniej spółdzielczość od 25.8.2003); sekretarz generalny USDA; ur. 20.1.1950, m-ce ur. Hintada, nr paszportu DM 105413, nr dowodu tożsamości 10/Khatana (N) 009325	M
D1b	Ni Ni Win	żona generała dywizji Htay Oo	K
D1c	Thein Zaw Nyo	podchorąży, syn generała dywizji Htay Oo M	M
D2a	Generał brygady Tin Naing Thein	handel (od 18.9.2004), wcześniej wiceminister leśnictwa, ur. 1955	M
D2b	Aye Aye	żona generała brygady Tin Naing Thein	K
D3a	Generał dywizji Khin Maung Myint	budownictwo, także minister ds. energii elektrycznej 2	M
D3b	Win Win Nu	żona generała dywizji Khin Maung Myint	K
D4a	Generał dywizji Tin Htut	spółdzielczość (od 15.5.2006)	M
D4b	Tin Tin Nyunt	żona generała dywizji Tin Htut	K
D5a	Generał dywizji Khin Aung Myint	kultura (od 15.5.2006)	M
D5b	Khin Phyone	żona generała dywizji Khin Aung Myint	K
D6a	Dr Chan Nyein	edukacja (od 10.8.2005), wcześniej wiceminister ds. nauki i techniki, członek Komitetu Wykonawczego USDA, ur. 15.12.1944	M
D6b	Sandar Aung	żona dr. Chan Nyein	K

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
D7a	Pułkownik Zaw Min	energia elektryczna (1) (od 15.5.2006), ur. 10.1.1949	M
D7b	Khin Mi Mi	żona pułkownika Zaw Min	K
D8a	Generał brygady Lun Thi	energia (od 20.12.1997), ur. 18.7.1940	M
D8b	Khin Mar Aye	żona generała brygady Lun Thi	K
D8c	Mya Sein Aye	córka generała brygady Lun Thi	K
D8d	Zin Maung Lun	syn generała brygady Lun Thi	M
D8e	Zar Chi Ko	żona Zin Maung Lun	K
D9a	Generał dywizji Hla Tun	finanse i sprawy skarbowe (od 1.2.2003), ur. 11.7.1951	M
D9b	Khin Than Win	żona generała dywizji Hla Tun	K
D10a	Nyan Win	sprawy zagraniczne (od 18.9.2004), wcześniej zastępca szefa wyszkolenia sił zbrojnych, ur. 22.1.1953	M
D10b	Myint Myint Soe	żona Nyan Win, ur. 15.1.1953	K
D11a	Generał brygady Thein Aung	leśnictwo (od 25.8.2003)	M
D11b	Khin Htay Myint	żona generała brygady Thein Aung	K
D12a	Prof. dr Kyaw Myint	zdrowie (od 1.2.2003), ur. 1940	M
D12b	Nilar Thaw	żona prof. dr. Kyaw Myint	K
D13a	Generał dywizji Maung Oo	sprawy wewnętrzne (od 5.11.2004) oraz minister ds. imigracji i ludności od lutego 2009 r., ur. 1952	M
D13b	Nyunt Nyunt Oo	żona generała dywizji Maung Oo	K
D14a	Generał dywizji Maung Maung Swe	opieka społeczna, pomoc humanitarna i przesiedlenia (od 15.5.2006)	M
D14b	Tin Tin Nwe	żona generała dywizji Maung Maung Swe	K
D14c	Ei Thet Thet Swe	córka generała dywizji Maung Maung Swe	K
D14d	Kaung Kyaw Swe	syn generała dywizji Maung Maung Swe	M
D15a	Aung Thaung	przemysł 1 (od 15.11.1997)	M
D15b	Khin Khin Yi	żona Aung Thaung	K
D15c	Major Moe Aung	syn Aung Thaung	M
D15d	Dr Aye Khaing Nyunt	żona majora Moe Aung	K
D15e	Nay Aung	syn Aung Thaung, przedsiębiorca, dyrektor zarządzający Aung Yee Phyoe Co. Ltd i dyrektor IGE Co. Ltd	M
D15f	Khin Moe Nyunt	żona Nay Aung	K
D15g	Major Pyi Aung *vel* Pye Aung	syn Aung Thaung (mąż A2c); dyrektor IGE Co. Ltd	M
D15h	Khin Ngu Yi Phyo	córka Aung Thaung	K
D15i	Dr Thu Nanda Aung	córka Aung Thaung	K
D15j	Aye Myat Po Aung	córka Aung Thaung	K
D16a	Wiceadmirał Soe Thein	przemysł 2 (od czerwca 2008 r.) (wcześniej G38a)	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
D16b	Khin Aye Kyin *vel* Aye Aye	żona wiceadmirała Soe Thein	K
D16c	Yimon Aye	córka wiceadmirała Soe Thein, ur. 12.7.1980, obecnie w USA	K
D16d	Aye Chan	syn wiceadmirała Soe Thein, ur. 23.9.1973	M
D16e	Thida Aye	córka wiceadmirała Soe Thein, ur. 23.3.1979	K
D17a	Generał brygady Kyaw Hsan	Informacja (od 13.9.2002)	M
D17b	Kyi Kyi Win	żona generała brygady Kyaw Hsan, kierownik Działu Informacji w Federacji Związku Myanmar na rzecz Kobiet	K
D18a	Generał brygady Maung Maung Thein	inwentarz i rybołówstwo	M
D18b	Myint Myint Aye	żona generała brygady Maung Maung Thein	K
D18c	Min Thein *vel* Ko Pauk	syn generała brygady Maung Maung Thein	M
D19a	Generał brygady Ohn Myint	górnictwo (od 15.11.1997)	M
D19b	San San	żona generała brygady Ohn Myint	K
D19c	Thet Naing Oo	syn generała brygady Ohn Myint	M
D19d	Min Thet Oo	syn generała brygady Ohn Myint	M
D20a	Soe Tha	planowanie krajowe i rozwój gospodarczy (od 20.12.1997), ur. 7.11.1944	M
D20b	Kyu Kyu Win	żona Soe Tha, ur. 3.11.1949	K
D20c	Kyaw Myat Soe *vel* Aung Myat Soe	syn Soe Tha, ur. 14.2.1973/7.10.1974, obecnie w Australii	M
D20d	Wei Wei Lay	żona Kyaw Myat Soe, ur. 12.9.1978/18.8.1975, obecnie w Australii	K
D20e	Aung Soe Tha	syn Soe Tha, ur. 5.10.1980	M
D20f	Myat Myitzu Soe	córka Soe Tha, ur. 14.2.1973	K
D20g	San Thida Soe	córka Soe Tha, ur. 12.9.1978	K
D20h	Phone Myat Soe	syn Soe Tha, ur. 3.3.1983	M
D21a	Pułkownik Thein Nyunt	rozwój obszarów przygranicznych, sprawy etniczne i sprawy rozwoju (od 15.11.1997) i burmistrz Naypyidaw	M
D21b	Kyin Khaing *vel* Kyin Khine	żona pułkownika Thein Nyunt	K
D22a	Generał dywizji Aung Min	transport kolejowy (od 1.2.2003)	M
D22b	Wai Wai Thar *vel* Wai Wai Tha	żona generała dywizji Aung Min	K
D22c	Aye Min Aung	córka generała dywizji Aung Min	K
D22d	Htoo Char Aung	syn generała dywizji Aung Min	M
D23a	Generał brygady Thura Myint Maung	sprawy wyznaniowe (od 25.8.2003)	M
D23b	Aung Kyaw Soe	syn generała brygady Thura Myint Maung	M
D23c	Su Su Sandi	żona Aung Kyaw Soe	K
D23d	Zin Myint Maung	córka generała brygady Thura Myint Maung	K

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
D24a	Thaung	nauka i technika (od 1.11.1998), ur. 6.7.1937, Kyaukse	M
D24b	May Kyi Sein	żona Thaung	K
D24c	Aung Kyi	syn Thaung, ur. 1971	M
D25a	Generał brygady Thura Aye Myint	sport (od 29.10.1999)	M
D25b	Aye Aye	żona generała brygady Thura Aye Myint	K
D25c	Nay Linn	syn generała brygady Thura Aye Myint	M
D26a	Generał brygady Thein Zaw	minister telekomunikacji, poczty i telegrafu (od 10.5.2001)	M
D26b	Mu Mu Win	żona generała brygady Thein Zaw	K
D27a	Generał dywizji Thein Swe	transport, od 18.9.2004 (wcześniej Urząd Prezesa Rady Ministrów od 25.8.2003)	M
D27b	Mya Theingi	żona generała dywizji Thein Swe	K
D28a	Generał dywizji Soe Naing	minister ds. hotelarstwa i turystyki (od 15.5.2006)	M
D28b	Tin Tin Latt	żona generała dywizji Soe Naing	K
D28c	Wut Yi Oo	córka generała dywizji Soe Naing	K
D28d	Kapitan Htun Zaw Win	mąż Wut Yi Oo	M
D28e	Yin Thu Aye	córka generała dywizji Soe Naing	K
D28f	Yi Phone Zaw	syn generała dywizji Soe Naing	M
D29a	Aung Kyi	zatrudnienie/praca (8.10.2007 mianowany ministrem ds. kontaktów, odpowiedzialny za kontakty z Aung San Suu Kyi)	M
D29b	Thet Thet Swe	żona Aung Kyi	K
D30a	Kyaw Thu	przewodniczący Komisji Doboru i Szkolenia Urzędników Służby Cywilnej, ur. 15.8.1949	M
D30b	Lei Lei Kyi	żona Kyaw Thu	K

E. WICEMINISTROWIE

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
E1a	Ohn Myint	rolnictwo i nadawadnianie (od 15.11.1997)	M
E1b	Thet War	żona Ohn Myint	K
E2a	Generał brygady Aung Tun	handel (od 13.9.2003)	M
E3a	Generał brygady Myint Thein	budownictwo (od 5.1.2000)	M
E3b	Mya Than	żona generała brygady Myint Thein	K
E4a	Tint Swe	budownictwo (od 7.5.1998), ur. 7.11.1936	M
E5a	Generał dywizji Aye Myint	obrona (od 15.5.2006)	M
E6a	Generał brygady Aung Myo Min	edukacja (od 19.11.2003)	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
E6b	Thazin Nwe	żona generała brygady Aung Myo Min	K
E6c	Si Thun Aung	syn generała brygady Aung Myo Min	M
E7a	Myo Myint	energia elektryczna 1 (od 29.10.1999)	M
E7b	Tin Tin Myint	żona Myo Myint	K
E8a	Generał brygady Than Htay	energia (od 25.8.2003)	M
E8b	Soe Wut Yi	żona generała brygady Than Htay	K
E9a	Pułkownik Hla Thein Swe	ur. 8.3.1957, finanse i sprawy skarbowe (od 25.8.2003)	M
E9b	Thida Win	żona pułkownika Hla Thein Swe	K
E10a	Generał brygady Win Myint	energia elektryczna (2)	M
E10b	Tin Ma Ma Than	żona generała brygady Win Myint	K
E11a	Maung Myint	sprawy zagraniczne (od 18.9.2004), ur. 21.5.1958, Mandalay	M
E11b	Dr Khin Mya Win	ur. 21.1.1956, żona Maung Myint	K
E12a	Prof. dr Mya Oo	zdrowie (od 16.11.1997), ur. 25.1.1940	M
E12b	Tin Tin Mya	żona prof. dr. Mya Oo	K
E12c	Dr Tun Tun Oo	syn prof. dr. Mya Oo, ur. 26.7.1965	M
E12d	Dr Mya Thuzar	córka prof. dr. Mya Oo, ur. 23.9.1971	K
E12e	Mya Thidar	córka prof. dr. Mya Oo, ur. 10.6.1973	K
E12f	Mya Nandar	córka prof. dr. Mya Oo, ur. 29.5.1976	K
E13a	Generał brygady Phone Swe	sprawy wewnętrzne (od 25.8.2003)	M
E13b	San San Wai	żona generała brygady Phone Swe	K
E14a	Generał brygady Aye Myint Kyu	hotelarstwo i turystyka (od 16.11.1997)	M
E14b	Prof. Khin Swe Myint	żona generała brygady Aye Myint Kyu	K
E15a	Generał brygady Win Sein	imigracja i ludność (od listopada 2006)	M
E15b	Wai Wai Linn	żona generała brygady Win Sein	K
E16a	Generał brygady Thein Tun	przemysł 1 (dodatkowy wiceminister)	M
E17a	Podpułkownik Khin Maung Kyaw	przemysł 2 (od 5.1.2000)	M
E17b	Mi Mi Wai	żona podpułkownika Khin Maung Kyaw	K
E18a	Generał dywizji Kyaw Swa Khine	przemysł 2 (od 24.10.2007, wcześniej G29a) (dodatkowy wiceminister)	M
E18b	Khin Phyu Mar	żona generała dywizji Kyaw Swa Khine	K

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym ministerstwo)	Płeć (M/K)
E19a	Pułkownik Tin Ngwe	rozwój obszarów przygranicznych, sprawy etniczne i sprawy rozwoju (od 25.8.2003)	M
E19b	Khin Mya Chit	żona pułkownika Tin Ngwe	K
E20a	Thaung Lwin	transport kolejowy (od 16.11.1997)	M
E20b	Dr Yi Yi Htwe	żona Thura Thaung Lwin	K
E21a	Generał brygady Aung Ko	sprawy wyznaniowe, USDA, członek Centralnego Komitetu Wykonawczego (od 17.11.1997)	M
E21b	Myint Myint Yee *vel* Yi Yi Myint	żona generała brygady Thura Aung Ko	K
E22a	Kyaw Soe	nauka i technika (od 15.11.2004), ur. 16.10.1944	M
E23a	Pułkownik Thurein Zaw	planowanie i rozwój gospodarczy (od 10.8.2005)	M
E23b	Tin Ohn Myint	żona pułkownika Thurein Zaw	K
E24a	Generał brygady Kyaw Myin	opieka społeczna, pomoc humanitarna i przesiedlenia (od 25.8.2003)	M
E24b	Khin Nwe Nwe	żona generała brygady Kyaw Myin	K
E25a	Pe Than	transport kolejowy (od 14.11.1998)	M
E25b	Cho Cho Tun	żona Pe Than	K
E26a	Pułkownik Nyan Tun Aung	transport (od 25.8.2003)	M
E26b	Wai Wai	żona pułkownika Nyan Tun Aung	K
E27a	Dr Paing Soe	zdrowie (dodatkowy wiceminister) (od 15.5.2006)	M
E27b	Khin Mar Swe	żona dr. Paing Soe	K
E28a	Generał dywizji Thein Tun	wiceminister poczty i telekomunikacji	M
E28b	Mya Mya Win	żona Thein Tun	K
E29a	Generał dywizji Kyaw Swa Khaing	wiceminister przemysłu 2	M
E29b	Khin Phyu Mar	żona Kyaw Swa Khaing	K
E30a	Generał dywizji Thein Htay	wiceminister obrony	M
E30b	Myint Myint Khine	żona generała dywizji Thein Htay	K
E31a	Generał brygady Tin Tun Aung	wiceminister pracy (od 7.11.2007)	M

F. INNE STANOWISKA ZWIĄZANE Z TURYSTYKĄ

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym zajmowane stanowisko)	Płeć (M/K)
F1a	Hla Htay	dyrektor generalny w Dyrekcji Hoteli i Turystyki (dyrektor zarządzający, Usługi Hotelarskie i Turystyczne Związku Myanmar do sierpnia 2004)	M
F2a	Tin Maung Shwe	zastępca dyrektora generalnego, Dyrekcja Hoteli i Turystyki	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym zajmowane stanowisko)	Płeć (M/K)
F3a	Soe Thein	dyrektor zarządzający, Usługi Hotelarskie i Turystyczne Związku Myanmar od października 2004 (wcześniej dyrektor naczelny)	M
F4a	Khin Maung Soe	dyrektor naczelny	M
F5a	Tint Swe	dyrektor naczelny	M
F6a	Podpułkownik Yan Naing	dyrektor naczelny, Ministerstwo ds. Hotelarstwa i Turystyki	M
F7a	Kyi Kyi Aye	dyrektor ds. promocji turystyki, Ministerstwo ds. Hotelarstwa i Turystyki	K

G. WYŻSI OFICEROWIE

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G1a	Generał dywizji Hla Shwe	zastępca adiutanta generalnego	M
G2a	Generał dywizji Soe Maung	generalny prokurator wojskowy	M
G2b	Nang Phyu Phyu Aye	żona generała dywizji Soe Maung	K
G3a	Generał dywizji Thein Htaik *vel* Hteik	inspektor generalny	M
G4a	Generał dywizji Saw Hla	komendant żandarmerii	M
G4b	Cho Cho Maw	żona generała dywizji Saw Hla	K
G5a	Generał dywizji Htin Aung Kyaw	zastępca głównego kwatermistrza	M
G5b	Khin Khin Maw	żona generała dywizji Htin Aung Kyaw	K
G6a	Generał broni Lun Maung	główny rewident	M
G6b	May Mya Sein	żona generała broni Lun Maung	K
G7a	Generał dywizji Nay Win	asystent wojskowy przewodniczącego SPDC	M
G8a	Generał dywizji Hsan Hsint	ogólne przydziały wojskowe; ur. 1951	M
G8b	Khin Ma Lay	żona generała dywizji Hsan Hsint	K
G8c	Okkar San Sint	syn generała dywizji Hsan Hsint	M
G9a	Generał dywizji Hla Aung Thein	komendant obozu, Rangun	M
G9b	Amy Khaing	żona Hla Aung Thein	K
G10a	Generał broni Ye Myint	szef zabezpieczenia obiektów wojskowych	M
G10b	Myat Ngwe	żona generała broni Ye Myint	K
G11a	Generał brygady Mya Win	komendant Krajowej Akademii Obrony	M
G12a	Generał brygady Maung Maung Aye	komendant Akademii Sztabu Generalnego (od czerwca 2008)	M
G12b	San San Yee	żona generała brygady Maung Maung Aye	K

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G13a	Generał brygady Tun Tun Oo	dyrektor ds. public relations i wojny psychologicznej	M
G14a	Generał dywizji Thein Tun	dyrektor ds. łączności; członek komitetu zwołującego Konwent Narodowy	M
G15a	Generał dywizji Than Htay	dyrektor ds. zaopatrzenia i transportu	M
G15b	Nwe Nwe Win	żona generała dywizji Than Htay	K
G16a	Generał dywizji Khin Maung Tint	dyrektor Wytwórni Papierów Wartościowych	M
G17a	Generał dywizji Sein Lin	dyrektor, Ministerstwo Obrony (dokładne stanowisko nieznane; wcześniej dyrektor ds. uzbrojenia)	M
G18a	Generał dywizji Kyi Win	dyrektor ds. artylerii i broni pancernej, członek zarządu UMEHL	M
G18b	Khin Mya Mon	żona generała dywizji Kyi Win	K
G19a	Generał dywizji Tin Tun	dyrektor ds. wojsk inżynieryjnych	M
G19b	Khin Myint Wai	żona generała dywizji Tin Tun	K
G20a	Generał dywizji Aung Thein	dyrektor ds. przesiedleń	M
G20b	Htwe Yi *vel* Htwe Htwe Yi	żona generała dywizji Aung Thein	K
G21a	Generał brygady Than Maung	zastępca komendanta Krajowej Akademii Obrony	M
G22a	Generał brygady Win Myint	rektor Akademii Technicznej Służb Obronnych	M
G23a	Generał brygady Tun Nay Lin	rektor/komendant Akademii Medycznej Służb Obronnych	M
G24a	Generał brygady Than Sein	komendant, Szpital Służb Obronnych, Mingaladon, ur. 1.2.1946, m-ce ur. Bago	M
G24b	Rosy Mya Than	żona generała brygady Than Sein	K
G25a	Generał brygady Win Than	dyrektor ds. zamówień i dyrektor zarządzający Union of Myanmar Economic Holdings (wcześniej generał dywizji Win Hlaing, K1a)	M
G26a	Generał brygady Than Maung	dyrektor milicji ludowej i sił granicznych	M
G27a	Generał dywizji Khin Maung Win	dyrektor ds. przemysłu obronnego	M
G28a	Generał brygady Win Aung	członek Komisji Doboru i Szkolenia Urzędników Służby Cywilnej	M
G29a	Generał brygady Soe Oo	członek Komisji Doboru i Szkolenia Urzędników Służby Cywilnej	M
G30a	Generał brygady Nyi Tun *vel* Nyi Htun	członek Komisji Doboru i Szkolenia Urzędników Służby Cywilnej	M
G31a	Generał brygady Kyaw Aung	członek Komisji Doboru i Szkolenia Urzędników Służby Cywilnej	M
G32a	Generał broni Myint Hlaing	szef sztabu (obrona powietrzna)	M
G32b	Khin Thant Sin	żona generała broni Myint Hlaing	K
G32c	Hnin Nandar Hlaing	córka generała broni Myint Hlaing	K
G32d	Thant Sin Hlaing	syn generała broni Myint Hlaing	M
G33a	Generał dywizji Mya Win	dyrektor ds. artylerii, Ministerstwo Obrony	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G34a	Generał dywizji Tin Soe	dyrektor ds. pojazdów opancerzonych, Ministerstwo Obrony	M
G35a	Generał dywizji Than Aung	dyrektor, Ministerstwo Obrony, Dyrekcja ds. Personelu Medycznego	M
G36a	Generał dywizji Ngwe Thein	Ministerstwo Obrony	M
G37a	Pułkownik Thant Shin	dyrektor generalny, Urząd Prezesa Rady Ministrów	M
G38a	Generał broni Thura Myint Aung	adiutant generalny (wcześniej B8a, przeniesiony z dowództwa regionu południowo-zachodniego)	M
G39a	Generał dywizji Maung Shein	inspekcja służb obronnych i główny rewident	M
G40a	Generał dywizji Tha Aye	Ministerstwo Obrony	M
G41a	Pułkownik Myat Thu	dowódca okręgu wojskowego Rangun 1 (północny Rangun)	M
G42a	Pułkownik Nay Myo	dowódca okręgu wojskowego 2 (wschodni Rangun)	M
G43a	Pułkownik Tin Hsan	dowódca okręgu wojskowego 3 (zachodni Rangun)	M
G44a	Pułkownik Khin Maung Htun	dowódca okręgu wojskowego 4 (południowy Rangun)	M
G45a	Pułkownik Tint Wai	dowódca kontroli operacji dowództwa 4 (Mawbi)	M
G46a	San Nyunt	dowódca jednostki wsparcia wojskowego nr 2 Biura Bezpieczeństwa Wojskowego	M
G47a	Podpułkownik Zaw Win	dowódca bazy batalionu Lon Htein 3 Shwemyayar	M
G48a	Major Mya Thaung	dowódca bazy batalionu Lon Htein 5 Mawbi	M
G49a	Major Aung San Win	dowódca bazy batalionu Lon Htein 7 okręg miejski Thanlin	M

Marynarka

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G50a	Kontradmirał Nyan Tun	głównodowodzący (marynarka); od czerwca 2008 r.; członek zarządu UMEHL (wcześniej G39a)	M
G50b	Khin Aye Myint	żona Nyan Tun	K
G51a	Komodor Win Shein	dowódca, Kwatera Główna Szkoleń Marynarki	M
G52a	Komodor generał brygady Thura Thet Swe	dowódca, dowództwo okręgu morskiego Taninthayi	M
G53a	Komodor Myint Lwin	dowódca, okręg morski Irrawaddy	M

Siły powietrzne

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G54a	Generał broni Myat Hein	głównodowodzący (siły powietrzne)	M
G54b	Htwe Htwe Nyunt	żona generała broni Myat Hein	K
G55a	Generał dywizji Khin Aung Myint	szef sztabu (siły powietrzne)	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G56a	Generał brygady Ye Chit Pe	sztab głównodowodzącego sił powietrznych, Mingaladon	M
G57a	Generał brygady Khin Maung Tin	komendant szkoły lotniczej Shande, Meiktila	M
G58a	Generał brygady Zin Yaw	dowódca bazy sił powietrznych Pathein, szef sztabu (siły powietrzne), członek zarządu UMEHL	M
G58b	Khin Thiri	żona generała brygady Zin Yaw	K
G58c	Zin Mon Aye	córka generała brygady Zin Yaw, ur. 26.3.1985	K
G58d	Htet Aung	syn generała brygady Zin Yaw, ur. 9.7.1988	M

Dywizje piechoty lekkiej (LID)

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G59a	Generał brygady Than Htut	11.LID	M
G60a	Generał brygady Tun Nay Lin	22.LID	M
G61a	Generał brygady Kyaw Htoo Lwin	33.LID, Sagaing	M
G62a	Generał brygady Taut Tun	44.LID	M
G63a	Generał brygady Aye Khin	55.LID, Lalaw	M
G64a	Generał brygady San Myint	66.LID, Pyi	M
G65a	Generał brygady Tun Than	77.LID, Bago	M
G66a	Generał brygady Aung Kyaw Hla	88.LID, Magwe	M
G67a	Generał brygady Tin Oo Lwin	99.LID, Meiktila	M
G68a	Generał brygady Sein Win	101.LID, Pakokku	M
G69a	Pułkownik Than Han	66.LID	M
G73a	Podpułkownik Htwe Hla	66.LID	M
G71a	Podpułkownik Han Nyunt	66.LID	M
G72a	Pułkownik Ohn Myint	77.LID	M
G73a	Podpułkownik Aung Kyaw Zaw	77.LID	M
G74a	Major Hla Phyo	77.LID	M
G75a	Pułkownik Myat Thu	dowódca taktyczny 11. LID	M
G76a	Pułkownik Htein Lin	dowódca taktyczny 11. LID	M
G77a	Podpułkownik Tun Hla Aung	dowódca taktyczny 11. LID	M
G78a	Pułkownik Aung Tun	66.brygada	M
G79a	Kapitan Thein Han	66.brygada	M
G79b	Hnin Wutyi Aung	żona kapitana Thein Han	K
G80a	Podpułkownik Mya Win	dowódca taktyczny 77. LID	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G81a	Pułkownik Win Te	dowódca taktyczny 77. LID	M
G82a	Pułkownik Soe Htway	dowódca taktyczny 77. LID	M
G83a	Podpułkownik Tun Aye	dowódca 702. batalionu piechoty lekkiej	M
G84a	Nyan Myint Kyaw	dowódca 281. batalionu piechoty (stan Mongyang Shan Wschód)	M

Inni generałowie brygady

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G85a	Generał brygady Htein Win	posterunek Taikkyi	M
G86a	Generał brygady Khin Maung Htay	dowódca posterunku Meiktila	M
G87a	Generał brygady Kyaw Oo Lwin	dowódca posterunku Kalay	M
G88a	Generał brygady Khin Zaw Win	posterunek Khamaukgyi	M
G89a	Generał brygady Kyaw Aung	Południowy Okręg Wojskowy, dowódca posterunku Toungoo	M
G90a	Generał brygady Myint Hein	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-3, posterunek Mogaung	M
G91a	Generał brygady Tin Ngwe	Ministerstwo Obrony	M
G92a	Generał brygady Myo Lwin	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-7, posterunek Pekon	M
G93a	Generał brygady Myint Soe	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-5, posterunek Taungup	M
G94a	Generał brygady Myint Aye	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-9, posterunek Kyauktaw	M
G95a	Generał brygady Nyunt Hlaing	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-17, posterunek Mong Pan	M
G96a	Generał brygady Ohn Myint	stan Mon, członek Centralnego Komitetu Wykonawczego USDA	M
G97a	Generał brygady Soe Nwe	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-21, posterunek Bhamo	M
G98a	Generał brygady Than Tun	dowódca posterunku Kyaukpadaung	M
G99a	Generał brygady Than Tun Aung	Regionalne Dowództwo Operacyjne -Sittwe	M
G100a	Generał brygady Thet Naing	dowódca posterunku Aungban	M
G101a	Generał brygady Thein Hteik	Wojskowe Dowództwo Operacyjne-13, posterunek Bokpyin	M
G102a	Generał brygady Thura Myint Thein	Dowództwo Operacji Taktycznych – Namhsan, obecnie dyrektor zarządzający Myanmar Economic Corporation (MEC)	M
G103a	Generał brygady Win Aung	dowódca posterunku Mong Hsat	M
G104a	Generał brygady Myo Tint	oficer do zadań specjalnych, Ministerstwo Transportu	M
G105a	Generał brygady Thura Sein Thaung	oficer do zadań specjalnych, Ministerstwo Opieki Społecznej	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
G106a	Generał brygady Phone Zaw Han	burmistrz Mandalay od lutego 2005 r. oraz przewodniczący Komitetu Rozwoju Miasta Mandalay, wcześniej dowódca Kyaukme	M
G106b	Moe Thidar	żona generała brygady Phone Zaw Han	K
G107a	Generał brygady Win Myint	dowódca posterunku Pyinmana	M
G108a	Generał brygady Kyaw Swe	dowódca posterunku Pyin Oo Lwin	M
G109a	Generał brygady Soe Win	dowódca posterunku Bahtoo	M
G110a	Generał brygady Thein Htay	zastępca szefa produkcji broni wojskowej, Ministerstwo Obrony	M
G111a	Generał brygady Myint Soe	dowódca posterunku Rangun	M
G112a	Generał brygady Myo Myint Thein	dowódca, szpital służb obrony Pyin Oo Lwin	M
G113a	Generał brygady Sein Myint	przewodniczący departamentu Bago (Pegu) Rady ds. Pokoju i Rozwoju	M
G114a	Generał brygady Hong Ngai (Ngaing)	przewodniczący Rady ds. Pokoju i Rozwoju w stanie Chin	M
G115a	Generał brygady Win Myint	przewodniczący Rady ds. Pokoju i Rozwoju w stanie Kayah	M

H. OFICEROWIE ARMII KIERUJĄCY WIĘZIENIAMI I POLICJĄ

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
H1a	Generał brygady Khin Yi	dyrektor generalny Sił Policyjnych Związku Myanmar, ur. 29.12.1952	M
H1b	Khin May Soe	żona generała brygady Khin Yi	K
H2a	Zaw Win	dyrektor generalny Departamentu Więziennictwa (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych) od sierpnia 2004 r., wcześniej zastępca dyrektora generalnego Sił Policyjnych Związku Myanmar. Wcześniej generał brygady. Były wojskowy.	M
H2b	Nwe Ni San	żona Zaw Win	K
H3a	Aung Saw Win	dyrektor generalny, Biuro Dochodzeń Specjalnych	M
H4a	Generał brygady Sił Policyjnych Khin Maung Si	dowódca Sztabu Generalnego Sił Policyjnych	M
H5a	Podpułkownik Tin Thaw	dowódca w Rządowym Instytucie Technicznym	M
H6a	Maung Maung Oo	szef zespołu przesłuchań Biura Bezpieczeństwa Wojskowego w więzieniu Insein	M
H7a	Myo Aung	dyrektor aresztu Rangun	M
H8a	Policyjny generał brygady Zaw Win	zastępca komendanta policji	M
H9a	Podpułkownik policji Zaw Min Aung	wydział specjalny	M

I. STOWARZYSZENIE SOLIDARNOŚĆ I ROZWÓJ UNII (USDA)

(wyżsi rangą urzędnicy stowarzyszenia, których nazwisk nie umieszczono w innych częściach dokumentu)

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym funkcja)	Płeć (M/K)
I1a	Generał brygady Aung Thein Lin *vel* Aung Thein Lynn	burmistrz Rangunu i przewodniczący Komitetu Rozwoju Miasta Rangun (sekretarz) i członek Centralnego Komitetu Wykonawczego USDA, ur. 1952	M
I1b	Khin San Nwe	żona generała brygady Aung Thein Lin	K
I1c	Thidar Myo	córka generała brygady Aung Thein Lin	K
I2a	Pułkownik Maung Par *vel* Maung Pa	wiceprzewodniczący Komitetu Rozwoju Miasta Rangun I (członek Centralnego Komitetu Wykonawczego I)	M
I2b	Khin Nyunt Myaing	żona pułkownika Maung Par	K
I2c	Naing Win Par	syn pułkownika Maung Par	M
I3a	Nyan Tun Aung	członek Centralnego Komitetu Wykonawczego	M
I4a	Aye Myint	członek Komitetu Wykonawczego miasta Rangun	M
I5a	Tin Hlaing	członek Komitetu Wykonawczego miasta Rangun	M
I6a	Soe Nyunt	oficer sztabowy Rangun Wschód	M
I7a	Chit Ko Ko	przewodniczący Rady ds. Pokoju i Rozwoju w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	M
I8a	Soe Hlaing Oo	sekretarz Rady ds. Pokoju i Rozwoju w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	M
I9a	Kapitan Kan Win	szef sił policyjnych w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	M
I10a	That Zin Thein	szef Komitetu ds. Rozwoju Mingala Taungnyunt	M
I11a	Khin Maung Myint	szef Departamentu Imigracji i Ludności Mingala Taungnyunt	M
I12a	Zaw Lin	sekretarz USDA w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	M
I13a	Win Hlaing	wspólny sekretarz USDA w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	M
I14a	San San Kyaw	oficer sztabowy w Departamencie Informacji i Public Relations Ministertswa Informacji w okręgu miejskim Mingala Taungnyunt	K
I15a	Generał broni Myint Hlaing	Ministerstwo Obrony, członek USDA	M

J. OSOBY ODNOSZĄCE KORZYŚCI Z POLITYKI GOSPODARCZEJ RZĄDU I INNE OSOBY ZWIĄZANE Z REŻIMEM

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J1a	Tay Za	dyrektor zarządzający, Htoo Trading Co; Htoo Construction Co., ur. 18.7.1964; dowód tożsamości: MYGN 006415. Właściciel klubu piłkarskiego Yangon United. Ojciec: Myint Swe (6.11.1924), matka: Ohn (12.8.1934)	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J1b	Thidar Zaw	żona Tay Za; ur. 24.2.1964, dowód tożsamości: KMYT 006865. Rodzice: Zaw Nyunt (nie żyje), Htoo (nie żyje).	K
J1c	Pye Phyo Tay Za	syn Tay Za, ur. 29.1.1987	M
J1d	Ohn	matka Tay Za, ur. 12.8.1934	K
J2a	Thiha	brat Tay Za (J1a), ur. 24.6.1960; dyrektor Htoo Trading. Dystrybutor London Cigarettes (Myawadi Trading)	M
J2b	Shwe Shwe Lin	żona Thiha	K
J3a	Aung Ko Win *vel* Saya Kyaung	Kanbawza Bank, także Myanmar Billion Group, Nilayoma Co. Ltd, East Yoma Co. Ltd i przedstawiciel London Cigarettes w stanach Shan i Kayah oraz właściciel klubu piłkarskiego Kanbawza	M
J3b	Nan Than Htwe *vel* Nan Than Htay	żona Aung Ko Win	K
J3c	Nang Lang Kham *vel* Nan Lan Khan	córka Aung Ko Win, ur. 1.6.1988	K
J4a	Tun Myint Naing *vel* Steven Law, Htun Myint Naing, Htoon Myint Naing	Asia World Co., ur. 15.5.1958 lub 27.8.1960, właściciel klubu piłkarskiego Magway	M
J4b	Ng Seng Hong *vel* Seng Hong, Cecilia Ng lub Ng Sor Hon	żona Tun Myint Naing; dyrektor naczelny Golden Aaron Pte Ltd (Singapur)	K
J4c	Lo Hsing-han	ojciec Tun Myint Naing *vel* Steven Law z Asia World Co., ur. w roku 1938 lub 1935	M
J5a	Khin Shwe	Zaykabar Co, ur. 21.1.1952; zob. także A3f	M
J5b	San San Kywe	żona Khin Shwe	K
J5c	Zay Thiha	syn Khin Shwe, ur. 1.1.1977; dyrektor generalny Zaykabar Co. Ltd	M
J5d	Nandar Hlaing	żona Zay Thiha	K
J6a	Htay Myint	Yuzana Co., ur. 6.2.1955, także Yuzana Supermarket, Yuzana Hotel, Yuzana Oil Palm Project oraz właściciel klubu piłkarskiego Southern Myanmar United	M
J6b	Aye Aye Maw	żona Htay Myint, ur. 17.11.1957	K
J6c	Win Myint	brat Htay Myint, ur. 29.5.1952, dyrektor Yuzana Co.	M
J6d	Lay Myint	brat Htay Myint, ur. 6.2.1955, dyrektor Yuzana Co.	M
J6e	Kyin Toe	brat Htay Myint, ur. 29.4.1957, dyrektor Yuzana Co.	M
J6f	Zar Chi Htay	córka Htay Myint; dyrektor Yuzana Co., ur. 17.2.1981	K
J6g	Khin Htay Lin	dyrektor Yuzana Co., ur. 14.4.1969	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J7a	Kyaw Win	Shwe Thanlwin Trading Co. (wyłączny dystrybutor Thaton Tires podlegający Ministerstwu Przemysłu 2)	M
J7b	Nan Mauk Loung Sai *vel* Nang Mauk Lao Hsai	żona Kyaw Win	K
J8a	Generał dywizji (w stanie spoczynku) Nyunt Tin	były minister rolnictwa i nawadniania, przeszedł na emeryturę we wrześniu 2004 r.	M
J8b	Khin Myo Oo	żona generała dywizji (w stanie spoczynku) Nyunt Tin	K
J8c	Kyaw Myo Nyunt	syn generała dywizji (w stanie spoczynku) Nyunt Tin	M
J8d	Thu Thu Ei Han	córka generała dywizji (w stanie spoczynku) Nyunt Tin	K
J9a	Than Than Nwe	żona generała Soe Win, byłego premiera (nieżyjącego)	K
J9b	Nay Soe	syn generała Soe Win, byłego premiera (nieżyjącego)	M
J9c	Theint Theint Soe	córka generała Soe Win, byłego premiera (nieżyjącego)	K
J9d	Sabai Myaing	żona Nay Soe	K
J9e	Htin Htut	mąż Theint Theint Soe	M
J10a	Maung Maung Myint	dyrektor zarządzający Myangon Myint Co. Ltd	M
J11a	Maung Ko	dyrektor kopalni Htarwara	M
J12a	Zaw Zaw *vel* Phoe Zaw	dyrektor zarządzający Max Myanmar, ur. 22.10.1966	M
J12b	Htay Htay Khine (Khaing)	żona Zaw Zaw	K
J13a	Chit Khaing *vel* Chit Khine	dyrektor zarządzający grupy przedsiębiorstw Eden i właściciel klubu piłkarskiego Delta United	M
J14a	Maung Weik	Maung Weik & Co Ltd	M
J15a	Aung Htwe	dyrektor zarządzający przedsiębiorstwa budowlanego Golden Flower	M
J16a	Kyaw Thein	dyrektor i partner Htoo Trading, ur. 25.10.1947	M
J17a	Kyaw Myint	właściciel Golden Flower Co. Ltd., 214 Wardan Street, Lamadaw, Yangon	M
J18a	Nay Win Tun	Ruby Dragon Jade and Gems Co. Ltd	M
J19a	Win Myint	przewodniczący Federacji Izb Handlowych i Przemysłowych Związku Myanmar (UMFCCI) i właściciel Shwe Nagar Min Co; właściciel klubu piłkarskiego Zeya Shwe Myay	M
J20a	Eike (Eik) Htun *vel* Ayke Htun *vel* Aik Tun *vel* Patric Linn	ur. 21.10.1948, m-ce ur. Mongkai, dyrektor zarządzający Olympic Construction Co. i Shwe Taung Development Co. Ltd (584, 5F High Tech Tower Corner 7th Street and Strand Road, Lanmadaw Township, Yangon) oraz Asia Wealth Bank	M
J20b	Sandar Tun	córka Eike Htun, ur. 23.8.1974, Yangon	K

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J20c	Aung Zaw Naing	syn Eike Htun	M
J20d	Mi Mi Khaing	syn Eike Htun	M
J21a	„Dagon" Win Aung	Dagon International Co. Ltd, ur. 30.9.1953, m-ce ur. Pyay, dowód tożsamości: PRE 127435	M
J21b	Moe Mya Mya	żona „Dagon" Win Aung, ur. 28.8.1958, dowód tożsamości: B/RGN 021998	K
J21c	Ei Hnin Pwint *vel* Christabelle Aung	córka „Dagon" Win Aung, ur. 22.2.1981, dyrektor Palm Beach Resort Ngwe Saung	K
J21d	Thurane Aung *vel* Christopher Aung, Thurein Aung	syn „Dagon" Win Aung, ur. 23.7.1982	M
J21e	Ei Hnin Khine *vel* Christina Aung	córka „Dagon" Win Aung, ur. 18.12.1983, obecnie w Zjednoczonym Królestwie	K
J22a	Aung Myat *vel* Aung Myint	Mother Trading	M
J23a	Win Lwin	Kyaw Tha Company	M
J24a	Dr Sai Sam Tun	Loi Hein Co., działające we współpracy z Ministerstwem Przemysłu 1; właściciel klubu piłkarskiego Yadanabon	M
J25a	San San Yee (Yi)	grupa przedsiębiorstw Super One	K
J26a	Aung Zaw Ye Myint	właściciel Yetagun Construction Co	M

Pracownicy wymiaru sprawiedliwości

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J27a	Aung Toe	prezes Sądu Najwyższego	M
J28a	Aye Maung	prokurator generalny	M
J29a	Thaung Nyunt	radca prawny	M
J30a	Dr Tun Shin	ur. 2.10.1948, zastępca prokuratora generalnego	M
J31a	Tun Tun Oo *vel* Htun Htun Oo	zastępca prokuratora generalnego	M
J32a	Tun Tun Oo	wiceprezes Sądu Najwyższego	M
J33a	Thein Soe	wiceprezes Sądu Najwyższego	M
J34a	Tin Aung Aye	sędzia Sądu Najwyższego	M
J35a	Tin Aye	sędzia Sądu Najwyższego	M
J36a	Myint Thein	sędzia Sądu Najwyższego	M
J37a	Chit Lwin	sędzia Sądu Najwyższego	M
J38a	sędzia Thaung Lwin	sąd w okręgu miejskim Kyauktada	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
J39a	Thaung Nyunt	sędzia, Sąd Okręgu Północnego; również sekretarz komitetu pracy zwołującego Konwent Narodowy	M
J40a	Nyi Nyi Soe	sędzia, Sąd Okręgu Zachodniego adres: No. (39) Ni-Gyaw-Da Street, (corner of Sake-Ta-Thu-Kha Street), Kyar-Kwet-Thit Ward, Tamway Township, Rangoon, Burma	M
J41a	Myint Kyine	prokurator rządowy, Sąd Okręgu Północnego	M

K. PRZEDSIĘBIORSTWA NALEŻĄCE DO WOJSKOWYCH

Osoby fizyczne

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
K1a	Generał dywizji (w stanie spoczynku) Win Hlaing	były dyrektor zarządzający, Union of Myanmar Economic Holdings, Bank Myawaddy	M
K1b	Ma Ngeh	córka generała dywizji (w stanie spoczynku) Win Hlaing	K
K1c	Zaw Win Naing	dyrektor zarządzający Kambawza (Kanbawza) Bank. Mąż Ma Ngeh (K1b) i bratanek lub siostrzeniec Aung Ko Win (J3a)	M
K1d	Win Htway Hlaing	syn generała dywizji (w stanie spoczynku) Win Hlaing, przedstawiciel firmy KESCO	M
K2a	Pułkownik Myo Myint	dyrektor zarządzający Union of Myanmar Economic Holding LTD (UMEHL)	M
K2b	Khin Htay Htay	żona pułkownika Myo Myint	K
K3a	Pułkownik Ye Htut	Myanmar Economic Corporation	M
K4a	Pułkownik Myint Aung	dyrektor zarządzający Myawaddy Trading Co., ur. 11.8.1949	M
K4b	Nu Nu Yee	żona Myint Aung, technik laboratoryjny, ur. 11.11.1954	K
K4c	Thiha Aung	syn Myint Aung, zatrudniony w przedsiębiorstwie Schlumberger, ur. 11.6.1982	M
K4d	Nay Linn Aung	syn Myint Aung, marynarz, ur. 11.4.1981	M
K5a	Pułkownik Myo Myint	dyrektor zarządzający Bandoola Transportation Co.	M
K6a	Pułkownik (w stanie spoczynku) Thant Zin	dyrektor zarządzający Myanmar Land and Development	M
K7a	Podpułkownik (w stanie spoczynku) Maung Maung Aye	dyrektor zarządzający Union of Myanmar Economic Holding LTD (UMEHL)	M
K8a	Pułkownik Aung San	dyrektor zarządzający Hsinmin Cement Plant Construction Project (program budowy cementowni Hsinmin)	M
K9a	Generał dywizji Maung Nyo	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
K10a	Generał dywizji Kyaw Win	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K11a	Generał brygady Khin Aung Myint	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K12a	Pułkownik Nyun Tun (piechota morska)	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K13a	Pułkownik Thein Htay (w stanie spoczynku)	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K14a	Podpułkownik Chit Swe (w stanie spoczynku)	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K15a	Myo Nyunt	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K16a	Myint Kyine	zarząd, Union of Myanmar economic holdings Ltd	M
K17a	Podpułkownik Nay Wynn	dyrektor zarządzający departamentu, Myawaddy trading	M

Rządowe instytucje finansowe

#	Nazwisko	Dane identyfikacyjne (w tym przedsiębiorstwo)	Płeć (M/K)
K18a	Than Nyein	prezes Banku Centralnego Myanmar (podlega Ministerstwu Finansów)	M
K19a	Maung Maung Win	wiceprezes Banku Centralnego Myanmar (podlega Ministerstwu Finansów)	M
K20a	Mya Than	p.o. dyrektora zarządzającego Myanmar Investment and Commercial Bank (MICB)	M
K21a	Soe Min	dyrektor generalny MICB	M

Przedsiębiorstwa

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
I. **UNION OF MYANMAR ECONOMIC HOLDING LTD. (UMEHL) *vel* UNION OF MYANMA ECONOMIC HOLDINGS LTD.**				
K22a	Union Of Myanmar Economic Holding Ltd *vel* Union Of Myanma Economic Holdings Ltd. (UMEHL)	189/191 Mahabandoola Road Corner of 50th Street, Yangon	przewodniczący: generał broni Tin Aye, dyrektor zarządzający: generał dywizji Win Than	13.8.2009
A. PRODUKCJA PRZEMYSŁOWA				
K22b	Myanmar Ruby Enterprise *vel* Mayanma Ruby Enterprise	24/26, 2ND fl, Sule Pagoda Road, Yangon (Midway Bank Building)		13.8.2009
K22c	Myanmar Imperial Jade Co. Ltd *vel* Myanma Imperial Jade Co.	Ltd 24/26, 2nd fl, Sule Pagoda Road, Yangon (Midway Bank Building)		13.8.2009

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K22d	Myanmar Rubber Wood co. Ltd. *vel* Myanma Rubber Wood co. Ltd.			13.8.2009
K22e	Myanmar Pineapple Juice Production *vel* Myanma Pineapple Juice Production			13.8.2009
K22f	Myawaddy Clean Drinking Water Service	4/A, No. 3 Main Road, Mingalardon Tsp Yangon		13.8.2009
K22g	Sin Min (King Elephants) Cement Factory (Kyaukse)	189/191 Mahabandoola Road Corner of 50th Street Yangon	pułkownik Maung Maung Aye, dyrektor zarządzający	13.8.2009
K22h	Tailoring Shop Service			13.8.2009
K22i	Ngwe Pin Le (Silver Sea) Livestock Breeding And Fishery Co.	1093, Shwe Taung Gyar Street, Industrial Zone Ii, Ward 63, South Dagon Tsp, Yangon		13.8.2009
K22j	Granite Tile Factory (Kyaikto)	189/191 Mahabandoola Road, Corner of 50th Street Yangon		13.8.2009
K22k	Soap Factory (Paung)	189/191 Mahabandoola Road, Corner of 50th Street Yangon	pułkownik Myint Aung, dyrektor zarządzający	13.8.2009
B. HANDEL				
K22l	Myawaddy Trading Ltd	189/191 Mahabandoola Road, Corner of 50th Street Yangon	pułkownik Myint Aung, dyrektor zarządzający	13.8.2009
C. USŁUGI				
K22m	Bandoola Transportation Co. Ltd.	399, Thiri Mingalar Road, Insein Tsp. Yangon lub Parami Road, South Okkalapa, Yangon	pułkownik Myo Myint, dyrektor zarządzający	13.8.2009
K22n	Myawaddy Travel Services	24-26 Sule Pagoda Road, Yangon		13.8.2009
K22o	Nawaday Hotel And Travel Services	335/357, Bogyoke Aung San Road, Pabedan Tsp. Yangon	pułkownik (w stanie spoczynku) Maung Thaung, dyrektor zarządzający	13.8.2009
K22p	Myawaddy Agriculture Services	189/191 Mahabandoola Road, Corner of 50th Street, Yangon		13.8.2009
K22q	Myanmar Ar (Power) Construction Services *vel* Myanma Ar (Power) Construction Services	189/191 Mahabandoola Road, Corner of 50th Street, Yangon		13.8.2009

SPÓŁKI JOINT VENTURE

A. PRODUKCJA PRZEMYSŁOWA

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K22r	Myanmar Segal International Ltd. *vel* Myanma Segal International Ltd.	Pyay Road, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp Yangon	Be Aung, dyrektor	13.8.2009

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K22s	Myanmar Daewoo International *vel* Myanma Daewoo International	Pyay Road, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp Yangon		13.8.2009
K22t	Rothman Of Pall Mall Myanmar Private Ltd. *Vel* Rothman Of Pall Mall Myanma Private Ltd.	No. 38, Virginia Park, No. 3, Trunk Road, Pyinmabin Industrial Zone, Yangon	dyrektor naczelny Lai Wei Chin	13.8.2009
K22u	Myanmar Brewery Ltd. *vel* Myanma Brewery Ltd.	No 45, No 3, Trunk Road Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp, Yangon	podpułkownik (w stanie spoczynku) Ne Win, prezes, *vel* Nay Win	13.8.2009
K22v	Myanmar Posco Steel Co. Ltd. *Vel* Myanma Posco Steel Co. Ltd.	Plot 22, No. 3, Trunk Road, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp Yangon		13.8.2009
K22w	Myanmar Nouveau Steel Co. Ltd. Vel Myanma Nouveau Steel Co. Ltd.	No. 3, Trunk Road, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon TspYangon		13.8.2009
K22x	Berger Paint Manufactoring Co. Ltd	Plot No. 34/A, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp Yangon		13.8.2009
K22y	The First Automotive Co. Ltd.	Plot No. 47, Pyinmabin Industrial Zone, Mingalardon Tsp, Yangon	U Aye Cho lub podpułkownik Tun Myint, dyrektor zarządzający	13.8.2009
B. USŁUGI				
K22z	National Development Corp.	3/A, Thamthumar Street, 7 Mile, Mayangone Tsp, Yangon	dr Khin Shwe, prezes	13.8.2009
K22aa	Hantha Waddy Golf Resort and Myodaw (City) Club Ltd	No 1, Konemyinttha Street, 7 Mile, Mayangone Tsp, Yangon orazThiri Mingalar Road, Insein Tsp, Yangon		13.8.2009
II. **MYANMAR ECONOMIC CORPORATION (MEC) *vel* MYANMA ECONOMIC CORPORATION (MEC)**				
K23a	Myanmar Economic Corporation (MEC) *vel* Myanma Economic Corporation (MEC)	Shwedagon Pagoda Road Dagon Tsp, Yangon	prezes, generał broni Tin Aung Myint Oo, pułkownik Ye Htut lub generał brygady Kyaw Win, dyrektor zarządzający: generał brygady (w stanie spoczynku) Thura Myint Thein	13.8.2009
K23b	Myaing Galay (Rhino Brand Cement Factory)	Factories Dept. Mec Head Office, Shwedagon Pagoda Road, Dagon Tsp, Yangon	pułkownik Khin Maung Soe	13.8.2009
K23c	Dagon Brewery	555/B, No 4, Highway Road, Hlaw Gar Ward, Shwe Pyi Thar Tsp, Yangon		13.8.2009
K23d	Mec Steel Mills (Hmaw Bi/Pyi/Ywama	Factories Dept. Mec Hea Office, Shwedagon Pagoda Road, Dagon Tsp, Yangon	pułkownik Khin Maung Soe	13.8.2009

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K23e	Mec Sugar Mill	Kant Balu		13.8.2009
K23f	Mec Oxygen and Gases Factory	Mindama Road, Mingalardon Tsp, Yangon		13.8.2009
K23g	Mec Marble Mine	Pyinmanar		13.8.2009
K23h	Mec Marble Tiles Factory	Loikaw		13.8.2009
K23i	Mec Myanmar Cable Wire Factory *vel* Mec Myanma Cable Wire Factory	No 48, Bamaw A Twin Wun Road, Zone (4), Hlaing Thar Yar Industrial Zone, Yangon		13.8.2009
K23j	Mec Ship Breaking Service	Thilawar, Than Nyin Tsp		13.8.2009
K23k	Mec Disposable Syringe Factory	Factories Dept, Mec Head Office, Shwedagon Pagoda Road, Dagon Tsp, Yangon		13.8.2009
K23l	Gypsum Mine	Thibaw		13.8.2009
III. **PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWE NALEŻĄCE DO SKARBU PAŃSTWA**				
K24a	Myanma Salt and Marine Chemicals Enterprise *vel* Myanmar Salt and Marine Chemicals Enterprise	Thakayta Township, Yangon	dyrektor zarządzający: Win Htain (Ministerstwo Kopalnictwa)	13.8.2009
K25a	Myanmar Defence Products Industry *vel* Myanma Defence Products Industry	Ngyaung Chay Dauk	(Ministerstwo Obrony)	13.8.2009
K26a	Myanma Timber Enterprise *vel* Myanma Timber Enterprise	Myanma Timber Enterprise Head Office, Ahlone, Yangon oraz 504-506, Merchant Road, Kyauktada, Yangon	dyrektor zarządzający: Win Tun	13.8.2009
K27a	Myanmar Gems Enterprise *vel* Myanma Gems Enterprise	(Ministry of Mines), Head Office Building 19, Naypyitaw	dyrektor zarządzający: Thein Swe	13.8.2009
K28a	Myanmar Pearls Enterprise *vel* Myanma Pearls Enterprise	(Ministry of Mines), Head Office Building 19, Naypyitaw	dyrektor zarządzający: Maung Toe	13.8.2009
K29a	Myanmar Mining Enterprise Number 1 *vel* Myanma Mining Enterprise Number 1	(Ministry of Mines), Head Office Building 19, Naypyitaw	dyrektor zarządzający: Saw Lwin	13.8.2009
K30a	Myanmar Mining Enterprise Number 2 *vel* Myanma Mining Enterprise Number 2	(Ministry of Mines), Head Office Building 19, Naypyitaw	dyrektor zarządzający: Hla Theing	13.8.2009
K31a	Myanmar Mining Enterprise Number 3 *vel* Myanma Mining Enterprise Number 1	(Ministry of Mines), Head Office Building 19, Naypyitaw	dyrektor zarządzający: San Tun	13.8.2009

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K32a	Myanma Machine Tool and Electrical Industries (MTEI) *vel* Myanmar Machine Tool and Electrical Industries (MTEI)	Block No. (12), Parami Road, Hlaing TownshipYangon, Myanmar Tel.: 095-1-660437, 662324, 650822	dyrektor zarządzający: Kyaw Win dyrektor: Win Tint	13.8.2009
K33a	Myanmar Paper & Chemical Industries *vel* Myanma Paper & Chemical Industries		dyrektor zarządzający: Nyunt Aung	13.8.2009
K34a	Myanma General and Maintenance Industries *vel* Myanmar General and Maintenance Industries		dyrektor zarządzający: Aye Mauk	13.8.2009
K35a	Road Transport Enterprise	(Ministry of Transport)	dyrektor zarządzający: Thein Swe	13.8.2009
K36a	Inland Water Transport	No. 50, Pansodan Street, Kyauktada Township, Yangon, Union of Myanmar	dyrektor zarządzający: Soe Tint	13.8.2009
K37a	Myanma Shipyards, *vel* Myanmar Shipyards, Sinmalike	Bayintnaung Road, Kamayut Township Yangon	dyrektor zarządzający: Kyi Soe	13.8.2009
K38a	Myanma Five Star Line, *vel* Myanmar Five Star Line	132-136, Theinbyu Road, P.O. Box, 1221, Yangon	dyrektor zarządzający: Maung Maung Nyein	13.8.2009
K39a	Myanma Automobile and Diesel Engine Industries *vel* Myanmar Automobile and Diesel Engine Industries	56, Kaba Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon	dyrektor zarządzający: Hla Myint Thein	13.8.2009
K40a	Myanmar Infotech *vel* Myanma Infotech		(Ministerstwo Poczty i Telekomunikacji)	13.8.2009
K41a	Myanma Industrial Construction Services *vel* Myanmar Industrial Construction Services	No. (1), Thitsa Road, Yankin Township, Yangon, Myanmar	dyrektor zarządzający: Soe Win	13.8.2009
K42a	Myanmar Machinery and Electric Appliances Enterprise *vel* Myanma Machinery and Electric Appliances Enterprise	Hlaing Township, Yangon		13.8.2009

IV. **NALEŻĄCE DO SKARBU PAŃSTWA PRZEDSIĘBIORSTWA MEDIALNE ZAANGAŻOWANE WE WSPIERANIE POLITYKI REŻIMU I JEGO PROPAGANDĘ**

K43a	Myanmar News and Periodicals Enterprise *vel* Myanma News and Periodicals Enterprise	212 Theinbyu Road, Botahtaung Township, Yangon (tel: +95-1-200810,	dyrektor zarządzający (żona: Than Than Aye, członkini MWAF)	13.8.2009
K44a	Myanmar Radio and Television (MRTV) *vel* Myanma Radio and Television (MRTV)	Pyay Road, Kamayut Township, Yangon (tel: +95-1-527122, +95-1-527119)	dyrektor generalny: Khin Maung Htay (żona: Nwe New, członkini MWAF)	13.8.2009

#	Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/ dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
K45a	Myawaddy Television, Tatmadaw Telecasting Unit	Hmawbi Township, Yangon (tel: +95-1-600294)		13.8.2009
K46a	Myanma Motion Picture Enterprise, *vel* Myanmar Motion Picture Enterprise		dyrektor zarządzający: Aung Myo Myint (żona: Malar Win, członkini MWAF)	13.8.2009

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VII

Wykaz przedsiębiorstw będących własnością lub znajdujących się pod kontrolą rządu Birmy/Związku Myanmar, jego członków lub związanych z nimi osób, o których mowa w art. 15

Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
I. **UNION OF MYANMAR ECONOMIC HOLDING LTD. (UMEHL)**			
USŁUGI			
Myawaddy Bank Ltd	24-26 Sule Pagoda Road, Yangon	Gen. brygady Win Hlaing (K1a, załącznik II) i U Tun Kyi, dyrektorzy zarządzający	25.10.2004
II. **MYANMAR ECONOMIC CORPORATION (MEC)**			
Innwa Bank	554-556, Merchant Street, Corner of 35th Street, Kyauktada Tsp, Yangon	U Yin Sein, dyrektor generalny	25.10.2004
III. **PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWE NALEŻĄCE DO SKARBU PAŃSTWA**			
1. Myanma Electric Power Enterprise		(Ministerstwo Energii Elektrycznej 2), dyrektor zarządzający: Dr San Oo *vel* Sann Oo	29.4.2008
2. Electric Power Distribution Enterprise		(Ministerstwo Energii Elektrycznej 2), dyrektor zarządzający: Tin Aung	27.4.2009
3. Myanma Agricultural Produce Trading		dyrektor zarządzający: Kyaw Htoo (Ministerstwo Handlu)	29.4.2008
4. Myanmar Tyre and Rubber Industries	No. 30, Kaba Aye Pagoda Road, Mayangone Township, Yangon, Myanmar	(Ministerstwo Przemysłu 2), dyrektor zarządzający: Oo Zune	29.4.2008
5. Co-Operative Import Export Enterprise		(Ministerstwo Spółdzielczości); dyrektor zarządzający: Hla Moe	29.4.2008
IV. **INNE**			
1. Htoo Trading Co	5 Pyay Road, Hlaing Township, Yangon	Tay Za (J1a, załącznik II)	10.3.2008
2. Htoo Group of Companies	5 Pyay Road, Hlaing Township, Yangon		(*)
3. Htoo Transportation Services		Tay Za	10.3.2008
4. Htoo Furniture, *vel* Htoo Wood Products, *vel* Htoo Wood based Industry, *vel* Htoo Wood	21 Thukha Waddy Rd, Yankin Township, Yangon and 5 Pyay Road, Hlaing Township Yangon	Tay Za	29.4.2008
5. Treasure Hotels and Resorts (łącznie z Myanmar Treasure Resort, Ngwe Saung; Myanmar Treasure Resort, Bagan; Myanmar Treasure Resort, Inle)	No. 41, Shwe Taung Gyar Street, Bahan Township, Yangon	Tay Za	10.3.2008

Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
6. Aureum Palace Hotels And Resorts (łącznie z Aureum Palace Hotel and Resort, Ngapali; Aureum Hotel-Resort, Naypyitaw; Aureum Palace Hotel and Resort, Bagan; Aureum Palace Hotel and Resort, Pyin Oo Lwin; Aureum Resort and Spa, Ngwe Saung)	No. 41, Shwe Taung Gyar Street, Bahan Township, Yangon	Tay Za	10.3.2008
7. Malikha Lodge, Putao; Popa Mountain Resort; Kandawgyi Hill Resort, Pyin Oo Lwin	No 41 Shwe Taung Gyar Street, Bahan Township, Yangon	Tay Za	(*)
8. Espace Avenir	523, Pyay Road Kamayut Township, Yangon	Tay Za	(*)
9. Yangon United Football Club	No. 718, Ywar Ma Kyaung Street, One Ward, Hlaing Township Yangon, Myanmar	Tay Za	(*)
10. Air Bagan	No. 56, Shwe Taung Gyar Street, Bahan Township, Yangon		10.3.2008
11. Myanmar Avia Export		Tay Za	10.3.2008
12. Pavo Aircraft Leasing PTE Ltd, *vel* Pavo Trading Pte Ltd.		Tay Za	29.4.2008
13. Kanbawza Bank	Head Office: 615/1 Pyay Road, Kamaryut, Township, Yangon	Aung Ko Win (J3a, załącznik II)	10.3.2008
14. Zaykabar Co	3 Main Road, Mingalardon Garden City, Mingalardon, Yangon	prezes: Khin Shwe (J5a, załącznik II), dyrektor zarządzający: Zay Thiha (J5c, załącznik II)	10.3.2008
15. Shwe Thanlwin Trading Co	262 Pazundaung Main Road Lower, Pazundaung, Yangon	Kyaw Win (J7a, załącznik II)	10.3.2008
16. Max Myanmar Co., Ltd (łącznie z Hotel Max, Chaungtha Beach; Royal Kumudra Hotel, Naypyitaw; Max Myanmar Construction Co. Ltd)	1 Ywama Curve, Bayint Naung Road, Blk (2), Hlaing Township, Yangon	U Zaw Zaw *vel* Phoe Zaw (J12a, załącznik II), Daw Htay Htay Khaing (J12b, załącznik II), żona Zaw Zaw, członek ścisłego kierownictwa: U Than Zaw	10.3.2008
17. Hsinmin Cement Plant Construction Project	Union of Myanmar Economic Holdings Ltd, Kyaukse	Pułkownik Aung San (K8a, załącznik II)	10.3.2008
18. Ayer Shwe Wa (Wah, War)	5 Pyay Road, Hlaing Township, Yangon	Aung Thet Mann *vel* Shwe Mann Ko Ko (A3c, załącznik II) i Tay Za	10.3.2008
19. Myanmar Land And Development		pułkownik (w stanie spoczynku) Thant Zin (K6a, załącznik II)	10.3.2008
20. Eden Group of Companies	30-31 Shwe Padauk Yeikmon Bayint Naung Road Kamayut Tsp, Yangon	Chit Khaing *vel* Chit Khine (J13a, załącznik II)	10.3.2008

Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
21. Eden Hotels and Resorts (łącznie z: Marina Residence, Kaba Aye Pagoda Road, Yangon; The Tingaha Hotel, Naypyitaw; Aye Thar Yar Golf Resort, Taunggyi; Signature Restaurant and Garden Café Bistro, Yangon; Eden BBB Restaurant, Bagan)	Unit 107, Marina Residence Kaba Aye Pagoda Road Yangon	dyrektor zarządzający: Chit Khaing *vel* Chit Khine (J13a, załącznik II)	(*)
22. Golden Flower Co., Ltd	214 Wardan Street, Lamadaw, Yangon	dyrektor zarządzający: Aung Htwe (J15a, załącznik II), właściciel: Kyaw Myint (J17a, załącznik II)	10.3.2008
23. Maung Weik Et Co., Ltd.	334/344 2nd Floor, Anawratha Road, Bagan Bldg, Lamadaw, Yangon	Maung Weik (J14a, załącznik II)	10.3.2008
24. National Development Company Ltd.	3/A Thathumar Rd, Cor of Waizayantar Rd, Thingangyun, Yangon		10.3.2008
25. A1 Construction And Trading Co., Ltd	41 Nawady St, Alfa Hotel Building, Dagon, Yangon Tel: 00-95-1-241905/245323/254812 Faks: 00 95 1 252806 Email: aone@mptmail.net.mm	dyrektor zarządzający: U Yan Win	10.3.2008
26. Asia World Co., Ltd	6062 Wardan Street, Bahosi Development, Lamadaw, Yangon And 61-62 Bahosi Development Housing, Wadan Street, Lanmadaw Township, Yangon	Tun Myint Naing *vel* Steven Law (J4a, załącznik II)	10.3.2008
27. Spółki zależne Asia World: Asia World Industries Asia Light Co.Ltd. Asia World Port Management Co. Ahlon Warves	61-62 Bahosi Development Housing, Wadan Street, Lanmadaw Township, Yangon	prezes/dyrektor: Tun Myint Naing a.k.a. Steven Law (J4a, załącznik II)	29.4.2008
28. Leo Express Bus	23/25 Upper Pansodan Street, Aung San Stadium (East Wing), Mingalar Taungnyunt Township, Yangon	prezes/dyrektor: Tun Myint Naing *vel* Steven Law (J4a, załącznik II)	(*)
29. Yuzana Co. Ltd	No 130 Yuzana Centre, Shwegondaing Road, Bahan Township, Yangon	prezes/dyrektor: Htay Myint (J6a, załącznik II)	10.3.2008
30. Yuzana Construction	No 130 Yuzana Centre, Shwegondaing Road, Bahan Township, Yangon	prezes/dyrektor: Htay Myint (J6a, załącznik II)	10.3.2008
31. Yuzana Hotels (łącznie z: Yuzana Hotel, Yangon; Yuzana Garden Hotel, Yangon; Yuzana Resort Hotel, Ngwe Saung)	130, Shwegondine (Shwegondaing) Road Bahan Township Yangon	prezes/dyrektor: Htay Myint	(*)

Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
32. Myangonmyint Co (przedsiębiorstwo należące do USDA)			10.3.2008
33. Dagon International/Dagon Timber Ltd.	262-264 Pyay Road Dagon Centre Sanchaung Yangon	dyrektorzy: »Dagon« Win Aung (J21a, załącznik II) oraz Daw Moe Mya Mya (J21b, załącznik II)	29.4.2008
34. Palm Beach Resort	Ngwe Saung	należy do Dagon International; dyrektorzy: 'Dagon' Win Aung (J21a, załącznik II), Daw Moe Mya Mya (J21b, załącznik II) oraz Ei Hnin Pwint *vel* Chistabelle Aung (J21c, załącznik II)	29.4.2008
35. IGE Co Ltd	No. 27-B, Kaba Aye Pagoda Road, Bahan Township Yangon Tel: 95-1-558266 Faks: 95-1-555369 oraz No. H-11, Naypyitaw, Naypuitaw Tel: 95-67-41-4211	dyrektorzy: Nay Aung (D15e, załącznik II) i Pyi (Pye) Aung (D15g, załącznik II) i dyrektor zarządzający Win Kyaing	29.4.2008
36. Aung Yee Phyo Co.		należy do rodziny Aung Thaung (Ministerstwo Przemysłu 1) (D15a, załącznik II)	27.4.2008
37. Queen Star Computer Company		należy do Nandar Aye (A2c, załącznik II), córki Maung Aye	27.4.2008
38. Htay Co.		należy do generała dywizji Hla Htay Win (A9a, załącznik II)	27.4.2008
39. Mother Trading and Construction	77/78, Wadan Street, Bahosi Ward, Lanmadaw, Yangon Tel: 95-1-21-0514 Email: mother.trade@mptmail.net.mm	dyrektor: Aung Myat *vel* Aung Myint (J22a, załącznik II)	29.4.2008
40. Kyaw Tha Company oraz Kyaw Tha Construction Group	No. 98, 50th Street, Pazundaung Township, Yangon Tel: 95-1-296733 Faks: 95-1-296914 E-mail: kyawtha.wl@mptmail.net.mm Website: http://www.kyawtha.com	dyrektor: U Win Lwin (J23a, załącznik II), dyrektor zarządzający: Maung Aye	29.4.2008
41. Ye Ta Khun (Yetagun) Construction Group	Yuzana Plaza West, Tamwe Township Yangoon	właściciel: Aung Zaw Ye Myint (J26a, załącznik II), syn generała Ye Myint (wcześniej A9a)	29.4.2008

Nazwa	Adres	Dyrektor/właściciel/dodatkowe informacje	Data dodania do wykazu
42. J's Donuts	26-28 Lanmadaw Street Lanmadaw Tsp, Yangon Tel: 95-1-710242 Junction 8 Shopping Centre 8th Mile Mayangon Tsp, Yangon Tel: 95-1-650771 (2nd Floor.) Yuzana Plaza Banyar Dala Road Mingalar Taung Nyunt Tsp, Yangon Tel: 95-1-200747 173-175 Pansodan Street Kyauktada Tsp, Yangon Tel: 95-1-287525 381-383 Near Bogyoke Aung San Market Shwebontha Street Pabedan Tsp, Yangon Tel: 95-1-243178	właściciel: Kyaing San Shwe (A1i, załącznik II), syn głównodowodzącego sił zbrojnych Than Shwe (A1a, załącznik II)	29.4.2008
43. Sun Tac lub Sun Tec Suntac Int'l Trading Co. Ltd.	151 (B) Thiri Mingalar Lane Mayangon Township Yangon Tel: 01- 650021 654463	właściciel: Sit Taing Aung, syn Aung Phone (byłego ministra leśnictwa)	29.4.2008
44. (MMS) Min Min Soe Group of Companies	23-A, Inya Myaing Street, Bahan Tsp. Tel: 95-1-511098, 514262 E-mail: mms@mptmail.net.mm	udziały: Kyaw Myo Nyunt (J8c, załącznik II), syn generała dyzwizji Nyunt Tin, ministra rolnictwa (emerytowanego) (J8a, załącznik II)	29.4.2008
45. Myanmar Information and Communication Technology *vel* Myanmar Infotech	MICT Park, Hlaing University Campus	właściciel części udziałów: Aung Soe Tha (D20e, załącznik II)	29.4.2008
46. MNT (Myanmar New Technology)		właściciel: Yin Win Thu, partner: Nandar Aye (A2c, załącznik II)	29.4.2008
47. Forever Group	No (14 02/03), Olympic Tower I, Corner of Boaungkyaw Street and Mahabandoola Street, Kyauktada Township Yangon Tel: 95-1-204013, 95-1-204107 e-mail: forevergroup@mptmail.net.mm	dyrektor zarządzający: Daw Khin Khin Lay członek zarządu: Khin Maung Htay członek ścisłego kierownictwa: Kyaw Kyaw	29.4.2008

(*) Dz.U: Proszę wstawić datę przyjęcia decyzji."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 412/2010

z dnia 11 maja 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	65,5
	TN	120,6
	TR	73,2
	ZZ	86,4
0707 00 05	EG	140,2
	MA	41,0
	MK	54,8
	TR	118,3
	ZZ	88,6
0709 90 70	TR	102,7
	ZZ	102,7
0805 10 20	EG	48,5
	IL	62,7
	MA	53,2
	TN	46,4
	TR	51,4
	US	67,7
	ZZ	55,0
0805 50 10	TR	68,2
	ZA	78,6
	ZZ	73,4
0808 10 80	AR	87,0
	BR	76,9
	CA	119,3
	CL	80,6
	CN	78,9
	CR	59,1
	MK	22,1
	NZ	113,0
	US	126,3
	UY	72,1
	ZA	86,3
	ZZ	83,8

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 marca 2010 r.

w sprawie pomocy przyznanej na rzecz Farm Dairy Flevoland (C 45/08)

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1240)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2010/269/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE") [1], w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wymienionym artykułem i uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. **Procedura**

(1) W kontekście analizy arkusza informacyjnego przesłanego w ramach wniosku o zwolnienie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej [2] Komisja dysponowała informacjami w sprawie pomocy, która została lub która mogła być przyznana na rzecz przedsiębiorstwa Farm Dairy Flevoland. Pismem z dnia 29 czerwca 2004 r. (nr ref. AGR/16887) Komisja zwróciła się z wnioskiem do władz niderlandzkich o dostarczenie informacji dotyczących przedmiotowego środka.

(2) Władze niderlandzkie odpowiedziały pismem z dnia 28 listopada 2005 r., zarejestrowanym z datą 29 listopada 2005 r.

(3) Pismem z dnia 22 maja 2007 r. Komisja zwróciła się z wnioskiem o dostarczenie dodatkowych informacji. Władze niderlandzkie udzieliły na nie odpowiedzi pismem z dnia 22 czerwca 2007 r. zarejestrowanym z datą 25 czerwca 2007 r.

(4) Środek został włączony do rejestru niezgłoszonej pomocy pod numerem NN 97/05.

(5) Dnia 26 listopada 2008 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania, którą opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* [3]. Komisja wezwała pozostałe państwa członkowskie i zainteresowane strony trzecie do przedstawienia uwag w sprawie przedmiotowej pomocy.

(6) Władze niderlandzkie przesłały swoje uwagi pismem z dnia 19 stycznia 2009 r. zarejestrowanym tego samego dnia.

(7) Pismem z dnia 18 maja 2009 r. Komisja otrzymała uwagi od przedsiębiorstwa Farm Dairy występującego jako zainteresowana strona trzecia. W następstwie wniosku o przedłużenie terminu i w związku ze szczególnymi okolicznościami przedstawionymi przez Farm Dairy pismem z dnia 15 czerwca 2009 r., zarejestrowanym dnia 18 czerwca 2009 r., dostarczono Komisji załączniki uzupełniające do pisma z dnia 18 maja 2009 r. Uwagi te przesłano władzom niderlandzkim pismem z dnia 24 czerwca 2009 r. Władze niderlandzkie odpowiedziały pismem z dnia 17 lipca 2009 r. zarejestrowanym tego samego dnia.

(8) Pismem z dnia 18 września 2009 r. Komisja zwróciła się do Niderlandów z dodatkowymi pytaniami. W piśmie z dnia 16 października 2009 r. Niderlandy wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi do dnia 18 listopada 2009 r. Przedmiotowy termin przyznano pismem z dnia 10 listopada 2009 r. Pismem z dnia 23 listopada, zarejestrowanym tego samego dnia, Niderlandy przekazały informacje dodatkowe.

II. **Opis**

II.1. *Kontekst środka*

(9) Farm Dairy jest przedsiębiorstwem produkującym przetwory mleczne. Przedsiębiorstwo przeniosło się do obecnej lokalizacji w Lelystad w prowincji Flevoland, regionie sklasyfikowanym jako cel nr 1. Dnia 24 sierpnia 1998 r. Farm Dairy złożyło wniosek o przyznanie dotacji do inwestycji na mocy punktu 3.3 jednolitego dokumentu programowego („Enig Programmeringsdocument") prowincji Flevoland. Przedsiębiorstwo zamierzało stworzyć zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie miejsca pracy w regionie.

[1] Od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE zostały zastąpione odpowiednio art. 107 i 108 TFUE. Te dwa zbiory przepisów są zasadniczo identyczne. Na potrzeby niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć w stosownych przypadkach jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

[2] Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 20.

[3] Dz.U. C 87 z 16.4.2009, s. 5.

(10) Dnia 23 września 1998 r. prowincja wydała pozytywną opinię w sprawie wyżej wspomnianego wniosku o przyznanie pomocy. Podejmując przedmiotową decyzję, władze prowincji kierowały się między innymi optymistycznymi perspektywami w zakresie tworzenia miejsc pracy, środowiska, obniżenia kosztów transportu mleka (dotychczas mleko produkowane w prowincji Flevoland przetwarzano poza jej granicami, a nawet w Belgii) oraz na przewidywanej rentowności przedsiębiorstwa. Farm Dairy planowało zawrzeć umowy z producentami mleka z Flevoland oraz ze znaną siecią supermarketów, co zapewniłoby zbyt przetworów mlecznych. Farm Dairy planowało przetwarzać 48 mln kg mleka rocznie.

(11) Prowincja wystąpiła do Ministerstwa Rolnictwa (*Ministerie voor Landbouw, Natuur and Voedselkwaliteit* – LNV) z wnioskiem o współfinansowanie i z wnioskiem o ocenę projektu. Wydaje się, że prowincja i „Directie Noordwest" Ministerstwa LNV miały rozbieżne opinie w kwestii wniosku o współfinansowanie, w szczególności w odniesieniu do innowacyjnego charakteru projektu. Z tego powodu IKC wydało drugą opinię. Druga opinia, przekazana dnia 17 grudnia 1998 r., informuje o zaletach projektu w zakresie zatrudnienia, rynków zbytu i rentowności. Stwierdza jednak, że projekt jest słaby pod względem innowacyjności. Procesowi produkcyjnemu rzeczywiście brakowało innowacyjności mimo stosowania najbardziej zaawansowanych technik, ale projekt zawierał innowacje rynkowe. Druga opinia uwzględnia wiele kryteriów, takich jak rozwój regionu i perspektywy finansowe projektu. W związku z faktem, że projekt przyniesie korzyści przede wszystkim na szczeblu prowincji (a w mniejszym stopniu na szczeblu krajowym), obniżono zwykły klucz podziału współfinansowania dotacji, w tym sensie, że zwiększono udział prowincji.

(12) W związku ze stanowiskiem przyjętym przez LNV władze prowincji wydały decyzję przyznającą Farm Dairy dotację w kwocie całkowitej wynoszącej 1 575 000 NLG (715 909 EUR) oraz dnia 3 marca 1999 r. zawiadomiły Farm Dairy o decyzji przyznania pomocy. Przedmiotowa dotacja miała być finansowana za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), przez władze centralne oraz władze prowincji.

(13) W wyniku wątpliwości dotyczących zatwierdzenia pomocy przez Komisję Europejską LNV zadecydowało o nieprzyznawaniu finansowania ze środków publicznych, o czym poinformowało władze prowincji pismem z dnia 14 września 1999 r.

(14) W następstwie kontroli przeprowadzonej przez DG ds. Rolnictwa Komisja zdecydowała, że projekt nie może być finansowany za pośrednictwem jednolitego dokumentu programowego (JDP) i w związku z tym część środków finansowych pochodzących z EFOGR nie zostanie przyznana. Pismem z dnia 25 czerwca 1999 r. Komisja poinformowała władze prowincji o swojej decyzji.

(15) Jednakże władze prowincji podjęły decyzję o przyznaniu środków finansowych na projekt wyłącznie ze środków własnych. Pismem z dnia 20 listopada 2000 r. przedsiębiorstwo Farm Dairy zostało poinformowane o ostatecznym przyznaniu dotacji oraz o wypłaceniu pomocy.

(16) Dnia 23 lutego 2001 r. doszło do nieoficjalnego spotkania urzędników DG ds. Rolnictwa i przedstawicieli prowincji Flevoland, na wniosek tych ostatnich. Podczas spotkania urzędnicy zaznaczyli, iż przyznanie pomocy przedsiębiorstwu Farm Dairy było niezgodne z prawem, w związku z czym powinna ona podlegać zwrotowi w celu przeznaczenia jej na inny projekt.

(17) Władze prowincji zdecydowały o przyznaniu przedsiębiorstwu Farm Dairy pomocy w formie rekompensaty za szkody wyrządzone w wyniku cofnięcia decyzji o przyznaniu pomocy. Przedmiotowa rekompensata była równa kwocie, która zostałaby przyznana przedsiębiorstwu Farm Dairy w przypadku zatwierdzenia pomocy. Władze prowincji uznały, że w związku z faktem, że w decyzji o przyznaniu pomocy nie przewidziano możliwości jej wycofania, były tą decyzją związane i zobowiązane do przyznania pomocy, w przeciwnym wypadku przedsiębiorstwo Farm Dairy mogło podjąć przeciw nim kroki prawne. Władze prowincji poinformowały Farm Dairy o propozycji rekompensaty pismem z dnia 10 maja 2001 r. Farm Dairy przyjęło tę propozycję pismem z dnia 21 maja 2001 r.

II.2. *Podstawa prawna*

(18) Początkowo pomoc przyznano w ramach jednolitego dokumentu programowego prowincji Flevoland jako dotację do inwestycji na mocy pkt 3.3 tego dokumentu. Następnie, z powodów wyjaśnionych powyżej, przyznano pomoc z tytułu rekompensaty za szkody poniesione w związku z decyzją o wycofaniu przyznanej pomocy.

II.3. *Kwota pomocy*

(19) Pomoc wynosi 1 575 000 NLG (715 909 EUR). Kwota ta odpowiada 8,5 % kwoty całej inwestycji, która wynosi 18 597 000 NLG (8 438 951 EUR).

II.4. *Beneficjent*

(20) Beneficjentem jest Farm Dairy Holding B.V. z siedzibą w Lelystad. Jest to przedsiębiorstwo produkujące przetwory mleczne (między innymi jogurty i inne desery na bazie mleka).

II.5. *Okres obowiązywania środka*

(21) Pomoc przyznano na okres od dnia 1 października 1998 r. do dnia 1 maja 2000 r., co odpowiada datom początku i końca projektu Farm Dairy. Decyzję o przyznaniu pomocy jako taką podjęto dnia 3 marca 1999 r.

III. **Argumenty podnoszone przez Komisję w ramach wszczęcia postępowania wyjaśniającego**

(22) Komisja wszczęła postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w art. 108 ust. 2 TFUE, ponieważ miała poważne wątpliwości co do zgodności tej pomocy ze wspólnym rynkiem.

(23) W szczególności zbadała wstępnie zgodność przedmiotowych środków pod kątem dotacji do inwestycji i pomocy z tytułu rekompensaty za szkody.

(24) W przypadku dotacji do inwestycji Komisja zastosowała zasady mające zastosowanie w chwili przyznawania pomocy, to znaczy zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na inwestycje w sektorze przetwórstwa produktów rolnych i obrotu nimi ([1]) (zwane „zasadami ramowymi"), ponieważ chodziło o inwestycję. Zasady ramowe wykluczają w zasadzie dotacje do inwestycji w sektorze mleka krowiego i produktów z niego wytwarzanych, o ile nie wystąpi jeden z wyjątków wspomnianych w pkt 2.3 załącznika do decyzji Komisji 94/173/WE z dnia 22 marca 1994 r., która ustala kryteria wyboru odnośnie do inwestycji mających na celu poprawę warunków przetwarzania produktów rolnych i leśnych i obrotu nimi ([2]). Wyjątki te dotyczą między innymi inwestycji wiążących się z dużą ilością innowacji. W tym względzie w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że nie ma wystarczających dowodów, aby stwierdzić, że przedmiotowa pomoc nie spełnia warunków skorzystania z jednego z przewidzianych wyjątków. Punkt 3 lit. d) zasad ramowych przewiduje możliwość uznania zgodności pewnych środków pomocy, jeżeli kwalifikują się do współfinansowania. W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że omawianej możliwości nie można zastosować w niniejszym przypadku, ponieważ w piśmie do Niderlandów z dnia 25 czerwca 1999 r. Komisja odrzuciła wszelkie finansowanie za pośrednictwem jednolitego dokumentu programowego.

(25) Komisja rozpatrzyła również argument władz niderlandzkich, według którego pomoc przyznano z tytułu rekompensaty za szkody poniesione w wyniku błędnego przyznania przez władze pomocy, która następnie okazała się niezgodna z prawem i być może jest niezgodna ze wspólnym rynkiem. Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie mogło jednak mieć uzasadnionych oczekiwań co do legalności pomocy, jeżeli nie przyznano jej z poszanowaniem przewidzianej procedury. W rezultacie wyraziła wątpliwości co do faktu, czy rekompensata stanowi odpowiednie uzasadnienie pozwalające stwierdzić, że omawiany środek nie stanowi pomocy.

(26) Ponieważ władze niderlandzkie nie powołały się na żadną inną podstawę prawną, Komisja stwierdziła, że pozostają wątpliwości co do zgodności przedmiotowych środków i nie wykluczyła istnienia pomocy operacyjnej.

IV. **Uwagi przedstawione przez strony trzecie**

(27) Przedsiębiorstwo Farm Dairy wyraziło na wstępie zdziwienie publikacją decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Było przekonane, że sprawa jest od dawna zamknięta. Następnie stwierdziło, że nie mogło mieć żadnego wpływu na korespondencję między prowincją Flevoland a Komisją, ponieważ poinformowano je o dochodzeniu prowadzonym przez Komisję dopiero w chwili wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

(28) Uwagi Farm Dairy dotyczą czterech kwestii: po pierwsze – ogólnego kontekstu środka i uzasadnionych oczekiwań beneficjenta, po drugie – stosowania środków jednolitego dokumentu programowego prowincji Flevoland, po trzecie – oceny na podstawie decyzji 94/173/WE i po czwarte – zakwestionowania stosowania stóp oprocentowania składanego w przypadku negatywnej decyzji z żądaniem zwrotu pomocy.

IV.1. *Ogólny kontekst środka*

(29) W sierpniu 1998 r. przedsiębiorstwo Farm Dairy skierowało do prowincji Flevoland wniosek o przyznanie dotacji w ramach jednolitego dokumentu programowego na lata 1994–1999. Dokument ten kładł w szczególności nacisk na konieczność rozszerzenia możliwości przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w przedmiotowej prowincji. W tym kontekście projekt Farm Dairy wydawał się szczególnie znaczący, ponieważ jego celem była budowa w Lelystad niezależnego zakładu przetwórstwa mleka.

(30) Farm Dairy odniosło się *a posteriori* do pozytywnych rezultatów budowy zakładu w Lelystad: powstania konkurencji na niderlandzkim rynku przetworów mlecznych, zdominowanym wówczas przez Friesland Coberco i Campina Melkunie; bliskości dostawców mleka; innowacji (system produkcji na zamówienie); wprowadzenia na rynek niderlandzki dwulitrowych pojemników; wzrostu zatrudnienia w regionie sklasyfikowanym jako „cel nr 1"; stymulacji wzrostu gospodarczego w regionie. Farm Dairy miało wówczas zamiar przygotowania linii specjalnych i nowatorskich produktów na rynek niderlandzki.

([1]) Dz.U. C 29 z 2.2.1996, s. 4.
([2]) Dz.U. L 79 z 23.3.1994, s. 29.

(31) Farm Dairy dowodzi, że władze prowincji i Ministerstwo Rolnictwa (LNV) oceniły pozytywnie wniosek o przyznanie dotacji na podstawie niezależnej opinii IKC, które stwierdziło, że projekt jest wyjątkowo nowatorski. W rezultacie dnia 24 lutego 1999 r. władze prowincji i przedsiębiorstwo Farm Dairy podpisały umowę przyznającą dotację w ramach działania 3.3 jednolitego dokumentu programowego Flevoland. Farm Dairy podkreśla, że władze prowincji Flevoland poinformowały przedsiębiorstwo o nieudzieleniu mu pomocy w świetle zasad dotyczących pomocy państwa dopiero w 2001 r. W celu uniknięcia postępowania prawnego władze prowincji zaproponowały wypłatę rekompensaty. Farm Dairy dowodzi, że w decyzji o wszczęciu postępowania wspomniano, że w trakcie rozmowy władz prowincji z Komisją wspomniano o niezgodności pomocy. Władze prowincji poinformowały jednak Farm Dairy, że urzędnik Komisji miał zasugerować możliwość wypłaty rekompensaty. W związku z tym Farm Dairy dowodzi, że mogło mieć uzasadnione oczekiwania co do zamknięcia sprawy.

(32) W kwestii intensywności pomocy Farm Dairy wskazuje, że ostateczna intensywność pomocy wyniosła […] (*) % realnych kosztów inwestycji, w odróżnieniu od 8,5 % szacowanych kosztów inwestycji. Dana wartość procentowa jest znacznie niższa od ustalonych wartości (np. na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw).

IV.2. *Uwagi Farm Dairy dotyczące oceny na podstawie jednolitego dokumentu programowego Flevoland*

(33) Władze prowincji Flevoland oceniły środek na podstawie działania 3.3 jednolitego dokumentu programowego Flevoland, który ma na celu stymulowanie nowej działalności rolniczej ukierunkowanej na tworzenie miejsc pracy i cele środowiskowe. Farm Dairy wyraża zdziwienie stwierdzeniem Komisji, że środek należy ocenić na podstawie pkt 3.2 jednolitego dokumentu programowego Flevoland odnoszącego się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 866/90 z dnia 29 marca 1990 r. dotyczącego poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi [1]. Ocena pod tym kątem wiąże się z obowiązkiem przestrzegania kryteriów dotyczących inwestycji zawartych w pkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE.

(34) Farm Dairy wyjaśnia, że jego zdaniem spełniono warunki przewidziane w pkt 3.3 jednolitego dokumentu programowego Flevoland: w szczególności w 2000 r. Farm Dairy stworzyło 61 miejsc pracy (zamiast przewidzianych początkowo 35) i zainwestowało łącznie […] mln NLG zamiast przewidzianych początkowo 18,5 mln. Ponadto inwestycja miała pozytywne skutki pod względem ochrony środowiska: zmniejszenie poziomu emisji CO_2 i stosowania paliw w związku z bliskością dostawców mleka. Innowacyjność systemu produkcji na zamówienie ograniczyła konieczność istnienia energochłonnego zaplecza przechowalniczego.

(35) Farm Dairy kończy ten punkt, wskazując, że Komisja powinna była zatwierdzić dotację na podstawie działania 3.3, a nie działania 3.2 jednolitego dokumentu programowego Flevoland.

IV.3. *Uwagi Farm Dairy dotyczące oceny na podstawie decyzji 94/173/WE*

(36) Farm Dairy, po pierwsze, uważa, że pomoc jest zgodna z kryteriami wymienionymi w pkt 1.1 decyzji 94/173/WE. Jak wspomniano wyżej, inwestycja była korzystna dla środowiska naturalnego i charakteryzowała się innowacjami technologicznymi. Ponadto bliskość dostawców mleka pozwoliła zmniejszyć koszty pośrednie zbierania mleka, a centralizacja łańcucha produkcyjnego w jednym przedsiębiorstwie pozwoliła na bezpośrednią dystrybucję.

(37) Po drugie, Farm Dairy uważa, że przedmiotowa pomoc odpowiada wymogom kryteriów wspomnianych w pkt 2.3 załącznika do wymienionej decyzji 94/173/WE.

(38) Farm Dairy utrzymuje w szczególności, że inwestycja wiąże się z dużą ilością innowacji z dwóch powodów: po pierwsze, proces wewnętrzny w przedsiębiorstwie oparto na systemie produkcji na zamówienie. Oznacza to, że surowiec – mleko – przetwarza się wewnątrz przedsiębiorstwa w produkt końcowy, który pakuje się na miejscu i bezzwłocznie ładuje do samochodów chłodni. Eliminuje się tym samym konieczność korzystania z centrum logistycznego dystrybucji. System ten pozwala także, aby początkowa dostawa mleka odpowiadała dokładnie liczbie bieżących zamówień. W rezultacie ogranicza to znacznie koszty przechowalnicze związane z transportem mleka z zakładu. Farm Dairy podkreśla, że zainwestowało w nowoczesne linie do pasteryzacji o wysokiej efektywności w stosunku do potrzeb energetycznych. Omawiany proces produkcyjny przyczynił się do wysokiej jakości produktów Farm Dairy.

(39) Po drugie, Farm Dairy dowodzi, że wprowadziło innowacje również na etapie produkcji, wprowadzając na rynek niderlandzki dwulitrowe polietylenowe pojemniki. W 1999 r. Farm Dairy było pierwszym przedsiębiorstwem produkującym przetwory mleczne, które wprowadziło na rynek taki pojemnik. Dostępne były wówczas jedynie mniejsze, kartonowe pojemniki. Farm Dairy sprowadziło ze Stanów Zjednoczonych specjalną maszynę do produkcji tych pojemników. W 1999 r. popyt na takie pojemniki nie był jeszcze bardzo duży. Znaczny popyt na takie pojemniki pojawił się dopiero w 2004 r. Od 2004 r. Farm Dairy umieściło […] mln litrów mleka w dwulitrowych pojemnikach, co stanowi […] % mleka produkowanego przez przedsiębiorstwo. Farm Dairy dołącza do swoich uwag artykuł prasowy informujący o tej innowacji, jak również statystyki przedsiębiorstwa wskazujące na wzrost sprzedaży mleka w dwulitrowych pojemnikach w latach 1999–2008.

(*) Informacja objęta tajemnicą zawodową.

[1] Dz.U. L 91 z 6.4.1990, s. 1.

(40) Przedsiębiorstwo dołącza również do swoich uwag sprawozdanie zatytułowane „Innowacje wprowadzone przez Farm Dairy w chwili złożenia w 1998 r. wniosku na podstawie jednolitego dokumentu programowego" autorstwa […], który był wówczas […] w konkurencyjnym przedsiębiorstwie […]. Farm Dairy podkreśla, że przedmiotowe niezależne sprawozdanie wskazuje, że wprowadzenie na rynek niderlandzki dwulitrowych polietylenowych pojemników stanowiło rewolucję w zakresie, w jakim obydwie dominujące strony (Friesland-Coberco i Campina Melkunie) próbowały przeszkodzić wprowadzeniu tego opakowania. Dane opakowanie posiadało liczne zalety w porównaniu z dostępnymi wówczas pojemnikami kartonowymi. Farm Dairy wprowadziło ten pojemnik w Niderlandach jako pierwsze. Koncepcja logistyczna przedsiębiorstwa (łańcuch produkcyjny w jednym przedsiębiorstwie) umożliwiła ponadto dłuższy okres przechowywania mleka wynikający z braku centralnych logistycznych centrów dystrybucji i z braku konieczności istnienia rozwiniętych linii dostaw.

(41) Farm Dairy dostarcza również tabelę, w której koszty właściwe dla inwestycji dotyczącej produkcji dwulitrowych pojemników oddzielono od reszty kosztów inwestycji. Podczas budowy Farm Dairy zbudowano cztery linie do napełniania butelek, w tym jedną przeznaczoną konkretnie do napełniania dwulitrowych pojemników. Omawiane koszty również oddzielono od innych kosztów inwestycji.

(42) Farm Dairy wskazuje również, że w chwili składania wniosku w sprawie inwestycji miało zamiar wprowadzić linię specjalnych produktów: śmietanę w kubeczkach, jogurty owocowe i inne desery tworzone na bazie śmietany i owoców.

(43) W odpowiedzi na kryterium dotyczące ewolucji popytu, wspomniane w pkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE, Farm Dairy dowodzi, że popyt kształtują głównie supermarkety i że były one bardzo entuzjastycznie nastawione do pojawienia się nowego podmiotu na rynku. Farm Dairy miało od początku umowy dostaw z głównymi supermarketami działającymi w Niderlandach.

(44) W odniesieniu do wyjątku dotyczącego niewystarczających mocy produkcyjnych oraz istnienia rzeczywistych i skutecznych rynków zbytu z reakcji supermarketów wspomnianych w motywie 43 wynika, że dowiedziono wyraźnie istnienia przedmiotowych rynków zbytu. Niewystarczające moce produkcyjne wynikają, zdaniem Farm Dairy, z decyzji niderlandzkich organów ds. konkurencji (NMa) z dnia 23 grudnia 1998 r. wydanej w kontekście przejęcia przedsiębiorstwa produkującego przetwory mleczne De Kievit przez Friesland Coberco Dairy Foods. Niderlandy przywożą więcej mleka, które wykorzystują, prowadząc działalność, niż wywożą. Saldo przywóz-wywóz wskazuje, że 2,5 % mleka przetwarzanego w Niderlandach zostało przywiezione. Farm Dairy wnioskuje z ogółu tych informacji, że na rynku świeżego mleka w Niderlandach nie występuje nadwyżka mocy produkcyjnych.

(45) Tytułem uzupełnienia Farm Dairy wspomina, że dostawcy mleka z Flevoland postanowili nie dostarczać mleka Campina Melkunie, jego klientowi, natomiast dostarczać je Comelco w Belgii. Jednak przejęcie Comelco przez Campina Melkunie w 1991 r. i jego ostateczne wejście w życie w 1996 r. zmusiło dostawców mleka do szukania innej alternatywy. Alternatywy tej dostarczyło w 1999 r. Farm Dairy.

(46) Farm Dairy kończy ten punkt, wskazując na trudności ze znalezieniem dokładniejszych informacji 10 lat po zaistnieniu faktów oraz kwestionuje okres trwania postępowania między Komisją a Niderlandami.

IV.4. *Płatność stopy oprocentowania składanego*

(47) W celu zakwestionowania nałożenia stopy oprocentowania składanego od momentu przyznania pomocy Farm Dairy odwołuje się do okresu trwania postępowania i uzasadnionych oczekiwań co do faktu, że sprawa wydawała się zamknięta. Nie można uznać odpowiedzialności Farm Dairy za długotrwały brak aktywności w związku ze sprawą, co spowodowało kumulację stóp procentowych. Dlatego Farm Dairy wnioskuje o zastosowanie stopy oprocentowania prostego w związku z faktem, że gdyby istniały wskazówki, że pomoc jest niezgodna z prawem i gdyby przedsiębiorstwo miało wybór, podjęłoby decyzję o wcześniejszym zwrocie tej kwoty.

(48) Farm Dairy opiera swoją skargę na komunikacie Komisji z dnia 8 maja 2003 r., który wskazuje, że do tego czasu nie było wiadomo, który rodzaj stopy procentowej należy zastosować. Ze względu na zasadę równości Farm Dairy wnioskuje, aby Komisja podjęła decyzję o niestosowaniu stopy oprocentowania składanego w odniesieniu do okresu poprzedzającego dzień 8 maja 2003 r.

V. **Uwagi przedstawione przez Niderlandy**

(49) Pismem z dnia 19 stycznia 2009 r. Niderlandy przedstawiły uwagi w sprawie decyzji Komisji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 108 ust. 2 TFUE, wobec niezgłoszonej pomocy. Reakcja Niderlandów ogranicza się do wskazania, że nie mają one dodatkowych informacji do przekazania, ponieważ wszystkie uwagi przedstawiły w ramach tymczasowego postępowania wyjaśniającego.

(50) W następstwie uwag Farm Dairy Komisja zażądała jednak dodatkowych wyjaśnień. W tym celu wezwała Niderlandy do określenia, czy wprowadzenie dwulitrowych butelek było innowacją, jak twierdzi Farm Dairy, i czy władze niderlandzkie uwzględniły ten aspekt podczas oceny projektu. W odniesieniu do procesu produkcji na zamówienie Komisja wezwała Niderlandy do skomentowania przedstawionych przez Farm Dairy informacji, że dany proces stanowił innowację w chwili składania wniosku w sprawie inwestycji. Na koniec Komisja wezwała Niderlandy do zgłoszenia uwag dotyczących istnienia rzeczywistych rynków zbytu i niewystarczających mocy produkcyjnych w chwili przyznania pomocy oraz do dostarczenia wszelkich badań lub dokumentów, które mogłyby okazać się przydatne w tym względzie.

(51) Niderlandy wskazały, że jeżeli chodzi o wprowadzenie w 1999 r. dwulitrowych pojemników, była to faktycznie innowacja. Opierają się w tym względzie na badaniu przeprowadzonym przez TNO [1], Nederlandse Zuivel Organisatie (NZO), i sieć supermarketów [x]. Niderlandy dostarczyły sprawozdanie TNO oraz pisma dostarczone przez NZO i [x]. Z informacji tych wynika, że Farm Dairy wprowadziło na rynek niderlandzki dwulitrowe pojemniki jako pierwsze i że w 1999 r. były one innowacją, ponieważ wcześniej mleko sprzedawano jedynie w kartonowych jedno- lub półtoralitrowych pojemnikach.

(52) Aspektu tego nie uwzględniono podczas przeprowadzanej przez IKC oceny, a władze prowincji nie były go świadome. Niderlandy stwierdziły, że omawiany aspekt zmieniłby bez wątpienia opinię wydaną wówczas przez IKC w zakresie odnoszącym się do innowacyjnego charakteru projektu. Ponieważ IKC już nie istnieje, nie można poprosić go już o drugą opinię.

(53) Na wniosek Komisji Niderlandy przekazały szczegóły dotyczące kosztów związanych jedynie ze szczególną inwestycją związaną z wprowadzeniem dwulitrowych pojemników. Uwzględniając przedstawione dane, na tę inwestycję przeznaczono 1 840 000 FL (834 956 EUR). Do tej kwoty władze niderlandzkie dodały koszt jednej czwartej linii do napełniania butelek, ponieważ wśród czterech takich linii jedna miała być przeznaczona w całości do napełniania dwulitrowych butelek. Przedmiotowa kwota wynosi 2 936 250 FL (1 332 412 EUR). Łączna kwota wynosi więc 4 776 250 FL (2 167 367 EUR).

(54) W odniesieniu do koncepcji „produkcji na zamówienie" Komisja wezwała Niderlandy do skomentowania jej innowacyjnego charakteru i do stwierdzenia, czy uwagi Farm Dairy mogły zmienić wydaną wcześniej ocenę, zgodnie z którą projekt był dość słaby pod względem innowacyjności. Niderlandy odpowiedziały, że IKC uznało w swojej opinii, że projekt jest częściowo innowacyjny, ponieważ innowacyjny charakter nie odnosił się do innowacji dotyczących produktów, ale rynku. Ocenę przeprowadzono w ramach wniosku o współfinansowanie przez Ministerstwo Rolnictwa. W celu uzasadnienia innowacyjnego charakteru projektu Niderlandy powołują się jednak na inne argumenty: system „produkcji na zamówienie" zwiększyłby skuteczność dostaw mleka, pozwalając na dłuższe przechowywanie, i to w kraju, w którym spożywa się głównie mleko pasteryzowane (zamiast mleka sterylizowanego, które może być dłużej przechowywane). Niderlandy cytują również badanie przeprowadzone przez TNO dotyczące innowacyjnego charakteru systemu produkcji na zamówienie. Badanie to wskazuje, że stosowano wówczas głównie system „produkcji na zapas", w którym część produkcji przechowuje się jako rezerwę, a następnie sprzedaje. Ogranicza się czas dostawy, ale zmniejsza się również elastyczność w stosunku do potrzeb klientów „takich jak supermarkety". System „produkcji na zamówienie" pozwala odpowiadać na potrzebę elastyczności. W rezultacie Niderlandy opowiadają się za innowacyjnym charakterem tej koncepcji.

(55) W odniesieniu do istnienia rynków zbytu i do braku nadwyżki mocy produkcyjnych Niderlandy cytują sprawozdanie Rabobank International z kwietnia 1999 r., które wskazuje, że 2,5 % całego mleka przetworzonego pochodzącego z gospodarstw jest przywożone. Jeżeli uwzględnimy mleko pochodzące z zakładów (tzn. mleko pasteryzowane w celu umożliwienia dłuższego transportu), przywozi się 10,5 % mleka przetworzonego. Zdaniem władz niderlandzkich ilustruje to brak nadwyżki mocy produkcyjnych w Niderlandach. W odniesieniu do istnienia rynków zbytu Niderlandy potwierdzają analizę przeprowadzoną przez Farm Dairy (zob. motywy 044 i 450). Statystyki Farm Dairy wskazują ponadto na możliwości w zakresie rynków zbytu. Również z pisma [x] wynika, że sprzedaż dwulitrowych butelek produkowanych przez Farm Dairy zwiększyła jego obroty.

VI. **Ocena środka pomocy**

(56) Komisja stwierdza, że art. 92, 93 i 94 Traktatu WE (zastąpione art. 107, 108 i 109 TFUE) miały zastosowanie do produkcji przetworów mlecznych i innych deserów na bazie mleka na mocy art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze mleka i przetworów mlecznych, które miały zastosowanie w chwili przyznania pomocy [2].

VI.1. *Istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu TFUE*

(57) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(58) Środek przyznany przez państwo: Przedmiotowy warunek jest spełniony, ponieważ środek przyznała prowincja Flevoland.

[1] TNO jest niezależnym biurem badawczym, którego zadaniem jest znalezienie zastosowania badań naukowych w celu zwiększenia potencjału innowacyjnego przedsiębiorstw i organów publicznych (www.tno.nl).

[2] Dz.U. L 148 z 28.6.1968, s. 13.

(59) Środek, który wpływa na wymianę handlową i zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji: Sektor przetworów mlecznych jest otwarty na konkurencję na szczeblu wspólnotowym ([1]), a w związku z tym wrażliwy na wszelkie środki na rzecz produkcji w którymkolwiek państwie członkowskim. Ponadto w niniejszym przypadku celem było przetwarzanie mleka w prowincji Flevoland, podczas gdy wcześniej przetwarzano je częściowo w Belgii. W rezultacie istnieje ryzyko, że środek ten zakłóci konkurencję na rynku mleka i przetworów mlecznych.

(60) Środek, który sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów: Pomoc przyznano na rzecz jednego przedsiębiorstwa, Farm Dairy.

(61) Z tych powodów Komisja wnioskuje, że przedmiotowy środek jest objęty zakresem stosowania art. 107 ust. 1 TFUE i stanowi pomoc państwa. Danej kwalifikacji nie zakwestionowano w uwagach otrzymanych w następstwie wszczęcia postępowania.

VI.2. *Uznanie środka pomocy za pomoc niezgodną z prawem*

(62) Pomoc udzielona i wypłacona bez uprzedniego zgłoszenia jest pomocą niezgodną z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ([2]).

VI.3. *Ocena zgodności pomocy*

(63) Wspomniana decyzja o wszczęciu postępowania informowała o dwóch możliwych uzasadnieniach udzielenia pomocy przez władze niderlandzkie. Początkowo, tj. w chwili przyznawania pomocy, władze niderlandzkie wskazywały, że chodzi o dotację do inwestycji, która mieści się w ramach jednolitego dokumentu programowego Flevoland (zob. motyw 9 powyżej). Następnie władze prowincji Flevoland przekształciły omawianą dotację do inwestycji w kwotę rekompensaty za szkody poniesione wskutek nieprzyznania pomocy. Informacje dostarczone przez Farm Dairy w ramach wszczęcia postępowania zostaną zbadane w części poświęconej zgodności pomocy jako dotacji do inwestycji. Badanie zgodności środka pomocy ze wspólnym rynkiem obejmie dwie części: badanie zgodności pomocy jako dotacji do inwestycji (VI.3.1) i jako rekompensaty (VI.3.2).

(64) Na wstępie Komisja chciałaby jednak rozpatrzyć argument Farm Dairy, który kwestionuje uznanie przez Komisję środka za działanie wynikające z pkt 3.2 jednolitego dokumentu programowego Flevoland, podczas gdy władze prowincji przedstawiły go Komisji jako działanie wynikające z pkt 3.3 jednolitego dokumentu programowego Flevoland (zob. motyw 33 i następne).

(65) Po pierwsze, Komisja uważa, że omawiana debata dotyczy przyznania funduszy wspólnotowych, co nie stanowi przedmiotu niniejszej decyzji, która bada środek przyznany jedynie na podstawie funduszy własnych prowincji po odnotowaniu przez Ministerstwo LNV odmowy przyznania funduszy wspólnotowych przez Komisję. Ramy niniejszej decyzji nie obejmują oceny powodów odmowy przyznania funduszy wspólnotowych przez Komisję, które należało zakwestionować w odpowiednim czasie w ramach procedury dotyczącej przyznania funduszy wspólnotowych. Ponieważ Komisja poinformowała Niderlandy o odmowie przyznania funduszy wspólnotowych pismem z dnia 25 czerwca 1999 r., a Niderlandy odnotowały ją, nie kwestionując środka ([3]), decyzji tej nie można kwestionować w ramach niniejszej decyzji.

(66) Komisja zauważa jednak, że kryteria zastosowane przy ocenie środków w oparciu o zasady dotyczące pomocy państwa w zakresie inwestycji odsyłają do tych samych kryteriów co kryteria zastosowane przy ocenie na podstawie pkt 2.3 jednolitego dokumentu programowego. Zasady dotyczące pomocy państwa, mające zastosowanie w momencie przyznawania pomocy, wchodzą w skład zasad ramowych i odsyłają w pkt 3 lit. b) do pkt 1.2 i 2 decyzji 94/173/WE. Decyzja ta określała w sposób ogólny wspólnotowe kryteria wyboru inwestycji, w przypadku których można skorzystać z finansowania wspólnotowego z tytułu rozporządzenia (EWG) nr 866/90 i rozporządzenia Rady (EWG) nr 867/90 z dnia 29 marca 1990 r. dotyczących poprawy warunków przetwarzania produktów leśnych i obrotu nimi ([4]). Miała na celu osiągnięcie spójności między funduszami wspólnotowymi a krajowymi. Komisja podkreśla jednak, że nie stosuje decyzji 94/173/WE jako takiej, ale jedynie w zakresie, w jakim odwołują się do niej zasady ramowe.

VI.3.1. **Dotacja do inwestycji**

(67) Komisja zbadała środki w świetle zasad ramowych mających zastosowanie w chwili przyznawania środka pomocy, tj. dnia 3 marca 1999 r.

([1]) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wzmocnienie pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa w wyniku przyznania pomocy państwa zasadniczo wskazuje na zakłócenie konkurencji w stosunku do innych konkurujących z nim przedsiębiorstw, które nie korzystały z takiej pomocy (sprawa C-730/79, Rec. [1980] s. 2671, pkt 11 i 12). W odniesieniu do istnienia handlu wewnątrzwspólnotowego na rynku mleka zob. powyżej motywy 44, 45 i 54, które Komisja uznaje za uzasadnione.

([2]) Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

([3]) W piśmie z dnia 15 lipca 1999 r. skierowanym do władz prowincji Flevoland Ministerstwo LNV wspomina, że Komisja nie zatwierdziła projektu i odmawia z tego tytułu wszelkiego finansowania przez LNV.

([4]) Dz.U. L 91 z 6.4.1990, s. 7.

(68) Na podstawie pkt 3 lit. b) zasad ramowych, dotacji do inwestycji na rzecz inwestycji wymienionych w pkt 1.2 tiret drugie i trzecie załącznika do decyzji 94/173/WE nie można uznawać za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Podobnie inwestycje wykluczone na podstawie pkt 2 tego samego załącznika uważa się za niezgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli nie spełniono przewidzianych w nim szczególnych warunków.

(69) Punkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE przewiduje, że „W sektorze mleka krowiego i produktów z niego wytwarzanych wyklucza się następujące inwestycje:

— […]

— inwestycje odnoszące się do następujących produktów: masło, serwatka w proszku, mleko w proszku, bezwodny tłuszcz mleczny, laktoza, kazeina i kazeinian,

— inwestycje dotyczące przygotowania produktów świeżych lub serów, chyba że produkcja wiąże się z dużą ilością innowacji nawiązującej do ewolucji popytu, oprócz produktów, w przypadku których wykazano niewystarczające moce produkcyjne oraz istnienie rzeczywistych i skutecznych rynków zbytu, a także produktów przygotowywanych metodami tradycyjnymi lub organicznymi określonymi w przepisach wspólnotowych.

Zakazy, o których mowa w poprzednich tiret, nie dotyczą następujących inwestycji, o ile nie powodują wzrostu mocy produkcyjnych:

— inwestycje mające na celu dostosowanie do wspólnotowych norm sanitarnych,

— inwestycje mające na celu ochronę środowiska”.

(70) Wynika z tego, że *a priori* dotacja do inwestycji dotyczącej przygotowania produktów świeżych, taka jak pomoc badana w niniejszym przypadku, nie będzie zgodna z rynkiem wewnętrznym, chyba że dana inwestycja jest objęta jednym z wyjątków wspomnianych w pkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE.

(71) Jedną z głównych kwestii objętych decyzją o wszczęciu postępowania było ustalenie, czy spełniono jeden z wyjątków wspomnianych w pkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE. W niniejszej decyzji zostaną zatem rozpatrzone trzy wyjątki: produkcja wiąże się z dużą ilością innowacji nawiązującą do ewolucji popytu, niewystarczające moce produkcyjne oraz istnienie rzeczywistych i skutecznych rynków zbytu, przygotowywanie produktów metodami tradycyjnymi lub organicznymi określonymi w przepisach wspólnotowych.

a) Kryterium dotyczące dużej ilości innowacji nawiązującej do popytu

(72) Z dokumentów dostarczonych Komisji przez Niderlandy w 2005 r. wynikało, że proces produkcyjny nie był innowacyjny. Jak wskazano w decyzji o wszczęciu postępowania, IKC oceniło proces jako nie w pełni innowacyjny. Uznano w szczególności, że projekt nie dotyczy innowacyjnych produktów, ale innowacji rynkowych, oraz że proces produkcyjny nie był innowacyjny, ale stosował najnowocześniejsze techniki. Jednak w związku z faktem, że spełniono inne kryteria oceniane przez IKC, IKC stwierdziło, że projekt spełnia kryteria umożliwiające skorzystanie z dotacji, jednak zmniejszyło jej proporcję (zob. motyw 11 powyżej).

(73) Powstaje pytanie, czy dowody dostarczone przez Farm Dairy i przez Niderlandy w ramach wszczęcia postępowania mogą posłużyć do zakwestionowania analizy przeprowadzonej w ramach badania kryteriów oceny dotacji jednolitego dokumentu programowego. Dowody te (zob. motywy 36–46) pokazały, że część inwestycji dotycząca nowego dwulitrowego polietylenowego pojemnika była w pełni innowacyjna i że Farm Dairy było pierwszym przedsiębiorstwem, które wyprodukowało i wprowadziło ten produkt na rynek niderlandzki. Sprawozdanie na ten temat dostarczone przez Farm Dairy informuje o innowacyjnym charakterze i wydaje się wiarygodne w zakresie, w jakim sporządził je specjalista z tego sektora, który pracował wtedy dla przedsiębiorstwa stanowiącego konkurencję dla Farm Dairy. Przedmiotowe sprawozdanie nie kwestionuje analizy przygotowanej wówczas przez IKC i Ministerstwo LNV, ale zawiera element, którego nie przekazano Komisji przed decyzją o wszczęciu postępowania i o którym nie wspomniano w przekazanych poprzednio Komisji dokumentach. Wspomniany dwulitrowy pojemnik cieszył się już dużym sukcesem na rynku brytyjskim i amerykańskim. Przedsiębiorstwo Farm Dairy wprowadziło taki rodzaj pojemnika na rynek jako pierwsze. Farm Dairy okazało się prekursorem, ponieważ dwulitrowy pojemnik trafił w Niderlandach do powszechnego użytku.

(74) Na podstawie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Komisja ma obowiązek uwzględnić różne informacje, które otrzyma, oraz zbadać wszystkie niezbędne stanowiska, w szczególności poprzez zasięgnięcie informacji od beneficjentów pomocy, w celu podjęcia decyzji przy pełnej wiedzy na temat stanu faktycznego w chwili wydania decyzji [1].

[1] SPI, dnia 9 września 2009 r., w sprawie T-369/06 *Holland Malt* przeciwko *Komisji*, pkt 195 (dotychczas nieopublikowany).

(75) W omawianym przypadku Komisja wezwała Niderlandy do potwierdzenia dowodów przedstawionych przez Farm Dairy. Niderlandy potwierdziły przedmiotowe dowody i dostarczyły trzy niezależne dokumenty (zob. motywy 51–53 powyżej) świadczące o innowacyjnym charakterze inwestycji w odniesieniu do dwulitrowych pojemników. Z przedmiotowych informacji wynika, z jednej strony, że podczas oceny innowacyjności Niderlandy nie uwzględniły elementu odnoszącego się do inwestycji w dwulitrowe pojemniki bez wątpienia z uwagi na fakt, że badanie prowadzono na podstawie kryteriów jednolitego dokumentu programowego, a nie wyraźnie na podstawie wspomnianych zasad ramowych. Z drugiej strony, Niderlandy skorzystały z usług niezależnych specjalistów znających rynek i sposób wprowadzania na niego przetworów mlecznych. Badania przeprowadzone przez tych specjalistów pokazały, że przedsiębiorstwo Farm Dairy faktycznie wprowadziło taki rodzaj pojemników na rynek niderlandzki jako pierwsze.

(76) Na podstawie nowych elementów przedstawionych przez władze i przez Farm Dairy w następstwie wszczęcia postępowania Komisja stwierdza, że wprowadzenie i produkcja dwulitrowych pojemników mają innowacyjny charakter.

(77) W odniesieniu do koncepcji produkcji na zamówienie powstaje podobne pytanie: czy szczegóły przedstawione przez Farm Dairy i przez Niderlandy mogą zmienić ocenę Komisji wydaną podczas wszczęcia postępowania?

(78) W przeciwieństwie do kwestii dwulitrowych pojemników, Niderlandy uwzględniły koncepcję produkcji na zamówienie podczas oceny prowadzonej przy okazji złożenia wniosku o przyznanie dotacji w 1998 r. Stwierdzono wówczas, że proces produkcyjny jako taki nie był innowacyjny, ale że stosował najnowocześniejsze techniki i był wydajny pod względem zmniejszania zużycia energii i bardziej korzystny dla środowiska. Niderlandy i Farm Dairy wysuwały już omawiane argumenty w poprzednich pismach. W odniesieniu do koncepcji „produkcji na zamówienie" nie wykazano żadnej innej innowacji.

(79) Należy również sprawdzić, czy produkcja nawiązuje do ewolucji popytu, czego wymaga pierwszy wyjątek wymieniony w decyzji 94/173/WE. Z informacji dostarczonych Komisji (zob. motyw 430) wynika, że popyt na te produkty generowały głównie supermarkety i że zawarto umowy z co najmniej pięcioma supermarketami. Komisja uznaje, że wskazuje to dobitnie na fakt, że innowacja nawiązuje do ewolucji popytu. Potwierdza to fakt, że cytowana przez Niderlandy sieć [x] (zob. motyw 55) znacznie zwiększyła swoje obroty dzięki mleku sprzedawanemu przez Farm Dairy.

(80) Podsumowując, Komisja stwierdza, że w omawianym przypadku spełniono warunki pierwszego wyjątku w odniesieniu do części inwestycji dotyczącej dwulitrowych pojemników, ponieważ inwestycja ma innowacyjny charakter nawiązujący do ewolucji popytu. Na podstawie informacji dostarczonych w następstwie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja nie może stwierdzić, czy warunki pierwszego wyjątku nie zostałyby spełnione. Do zadań Komisji nie należy badanie z urzędu, jakie elementy można było jej przedstawić, ale musi ona, z jednej strony, zbadać wszystkie niezbędne stanowiska, a z drugiej strony – polegać na informacjach będących w jej posiadaniu w chwili wydania decyzji [1]. W omawianym przypadku, z jednej strony, Komisja wszczęła postępowanie i wezwała Niderlandy, pismem z dnia 18 września 2009 r., do potwierdzenia niektórych dowodów wymienionych w uwagach przez Farm Dairy. W ten sposób Komisja wykorzystała wszystkie przysługujące jej środki w celu otrzymania informacji od stron trzecich lub państwa członkowskiego. Z drugiej strony, Komisja oparła niniejszą decyzję na wszystkich informacjach otrzymanych w następstwie wszczęcia postępowania. Nie przedstawiono jednak żadnych sprzecznych informacji, które wskazywałaby, że inwestycja w części dotyczącej dwulitrowych pojemników nie była innowacyjna ani nie nawiązywała do ewolucji popytu.

(81) W związku z faktem, że spełniono kryteria wymienione w zasadach ramowych mających związek z decyzją 94/173/WE w odniesieniu do innowacyjności inwestycji związanej z dwulitrowymi butelkami, ale nie do reszty inwestycji, należy oddzielić koszty odnoszące się do tej inwestycji, aby odliczyć od nich maksymalną intensywność pomocy.

(82) Władze niderlandzkie wskazały, że na szczególną inwestycję w dwulitrowe pojemniki przeznaczono 1 840 000 FL (834 956 EUR). Do tej kwoty władze niderlandzkie dodały koszt jednej czwartej linii do napełniania butelek, ponieważ wśród czterech takich linii tylko jedna miała być przeznaczona w całości do napełniania butelek dwulitrowych. Przedmiotowa kwota wynosi 2 936 250 FL (1 332 412 EUR). Łączna kwota wynosi więc 4 776 250 FL (2 167 367 EUR) (zob. motyw 530). W łącznej kwocie nie zawarto żadnych kosztów ogólnych (takich jak budynek lub grunty).

(83) Maksymalną intensywność pomocy należy w związku z tym oceniać pod kątem kosztów kwalifikowalnych. Ponieważ Flevoland było regionem sklasyfikowanym jako cel nr 1 w momencie składania wniosku w sprawie inwestycji, można przyznać pomoc sięgającą 75 % kosztów kwalifikowalnych. Przyznana dotacja, wynosząca 715 909 EUR, stanowi mniej niż 75 % kosztów kwalifikowalnych. W związku z tym przedstawiona inwestycja jest zgodna z zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

[1] Sprawa T-369/06, op. cit., pkt 195–198.

b) Istnienie rynków zbytu i niewystarczające moce produkcyjne

(84) Ponieważ spełniono warunki pierwszego wyjątku wymienionego w pkt 2.3 załącznika do decyzji 94/173/WE i pozwala to na zatwierdzenie całości przyznanej pomocy, nie ma potrzeby wypowiadać się co do spełnienia innych warunków wyjątków.

c) Przygotowywanie produktów metodami tradycyjnymi lub organicznymi określonymi w przepisach wspólnotowych

(85) Jak w przypadku lit. b) powyżej, analiza trzeciego wyjątku nie jest konieczna w zakresie, w jakim analiza wyjątku pierwszego pozwoliła stwierdzić zgodność przedmiotowej pomocy. Ponadto punkt ten nie wydaje się istotny w związku z omawianym projektem inwestycji, który w żadnym wypadku nie dotyczy przygotowywania produktów metodami tradycyjnymi lub organicznymi.

(86) Komisja zbadała ponadto przedmiotową pomoc pod kątem art. 3 lit. d) wyżej wymienionych zasad ramowych, który wskazuje, że „Komisja bada w poszczególnych przypadkach każdy środek pomocy, który przez stosowanie danych zasad ramowych i środków należałoby wykluczyć, ale który zasadniczo kwalifikowałby się do współfinansowania wspólnotowego zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2328/91" [1]. Z pisma wysłanego przez Komisję do Niderlandów w dniu 25 czerwca 1999 r. wynika, że projektu nie można było finansować za pośrednictwem jednolitego dokumentu programowego. W związku z tym Komisja uważa, że przedmiotowy środek nie może korzystać z odstępstw przewidzianych w pkt 3 lit. d) wyżej wymienionych zasad ramowych.

VI.3.2. **Inne argumenty rozpatrywane podczas wszczęcia postępowania dotyczącego zgodności całości pomocy**

(87) W momencie wszczęcia postępowania Komisja zbadała rekompensatę szkód poniesionych w wyniku nieprzyznania pomocy jako podstawę do zatwierdzenia całości inwestycji. Podczas etapu wstępnego władze niderlandzkie wskazały, że pomoc przyznano z tytułu rekompensaty za szkody poniesione w wyniku błędu popełnionego przez władze, które początkowo przyznały pomoc, która następnie okazała się niezgodna z prawem i być może niezgodna ze wspólnym rynkiem.

(88) Trybunał Sprawiedliwości wskazał, że wypłata odszkodowania nie stanowi pomocy [2]. Trybunał oparł się w tym przypadku na fakcie, że pomoc państwa przybiera zasadniczo inną formę prawną niż odszkodowanie, które organy krajowe byłyby ewentualnie zmuszone wypłacić osobom fizycznym, aby naprawić wyrządzoną im szkodę. Dlatego zasadniczo wypłata odszkodowania nie przynosi beneficjentowi korzyści, ponieważ chodzi o zwykłą rekompensatę za przysługujące mu prawo.

(89) W omawianym przypadku trudno mówić o prawie beneficjenta do rekompensaty, ponieważ domniemane prawo opiera się na bezprawnym działaniu państwa członkowskiego. W orzecznictwie wielokrotnie twierdzono, że biorąc pod uwagę obowiązkowy charakter kontroli pomocy państwa dokonywanej przez Komisję na mocy art. 108 TFUE, przedsiębiorstwa będące beneficjentami tej pomocy zasadniczo nie powinny mieć uzasadnionego oczekiwania co do prawidłowości tej pomocy, chyba że została ona przyznana zgodnie z procedurą przewidzianą w wyżej wspomnianym artykule. Sumienny podmiot gospodarczy powinien normalnie upewnić się, czy przedmiotowa procedura była przestrzegana [3].

(90) W omawianym przypadku należy również zauważyć, że przyznanie rekompensaty stanowiłoby obejście zakazu przyznawania pomocy bez zgody Komisji. Ponadto w momencie, w którym prowincja Flevoland stwierdziła, że pomoc została przyznana z tytułu rekompensaty za błąd popełniony przez administrację, była ona całkowicie świadoma faktu, iż przyznanie pomocy powinno nastąpić po wcześniejszym uzyskaniu zgody Komisji.

(91) W rezultacie Komisja uważa, że całości inwestycji nie można uważać za zgodną z wspólnym rynkiem w związku z faktem, że omawiana pomoc stanowiłaby rekompensatę szkody poniesionej przez beneficjenta.

VI.3.3. **Inne argumenty wysuwane przez Farm Dairy w ramach wszczęcia postępowania**

(92) Przedsiębiorstwo Farm Dairy zakwestionowało zastosowanie stóp oprocentowania składanego w przypadku negatywnej decyzji Komisji z żądaniem zwrotu pomocy

[1] Dz.U. L 218 z 6.8.1991, s. 1.

[2] Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, połączone sprawy 106/87-120/87, *Asteris i inni* przeciwko *Grecji i Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej*, [1988] Rec. I-5515.

[3] Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sprawa C-169/95 *Hiszpania* przeciwko *Komisji*, [1997] Rec. s. I-135.

(zob. motyw 47 powyżej). Ponieważ przedmiotowa decyzja stwierdza zgodność pomocy, nie przewiduje się zwrotu niezgodnej z prawem pomocy i uwagi Farm Dairy nie są już w związku z tym istotne.

VII. **Wniosek**

(93) Udzielona przez Niderlandy pomoc państwa na rzecz Farm Dairy jest zgodna z prawem w przypadku części inwestycji odnoszącej się do nowych dwulitrowych pojemników. W rezultacie pierwotną kwotę pomocy przeliczono ponownie w stosunku do tej części całości inwestycji, a z obliczeń wynika, że przyznana pomoc jest zgodna z wymogami zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na inwestycje w sektorze przetwórstwa produktów rolnych i obrotu nimi.

(94) Komisja ubolewa jednak, że Niderlandy wprowadziły tę pomoc z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w kwocie 715 909 EUR, udzielona przez Niderlandy na rzecz przedsiębiorstwa Farm Dairy, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2010 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOŞ

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 maja 2010 r.

zmieniająca załącznik E część 1 i 2 do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw oraz dla pszczół i trzmieli

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2624)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/270/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG [1], w szczególności jej art. 22 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W art. 10 dyrektywy 92/65/EWG ustanowiono wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel psami, kotami i fretkami.

(2) W załączniku E część 1 do tej dyrektywy ustanowiono wzór świadectwa zdrowia stosowanego w handlu zwierzętami pochodzącymi z gospodarstw, w tym psami, kotami i fretkami.

(3) W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady [2] ustanawiono wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, oraz zasady stosowane do kontroli takiego przemieszczania. Rozporządzenie to ma zastosowanie do przemieszczania zwierząt domowych gatunków wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia między państwami członkowskimi lub z państw trzecich. Psy, koty i fretki są wymienione w części A i B tego załącznika.

(4) Wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 różnią się w zależności od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego pochodzenia i państwa członkowskiego przeznaczenia.

(5) Państwa trzecie stosujące wobec przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym przepisy co najmniej równorzędne z przepisami przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 wymienione są w załączniku II część B sekcja 2 do tego rozporządzenia.

(6) Aby uniknąć sytuacji oszukańczego upozorowania przemieszczeń o charakterze handlowym jako przemieszczenia o charakterze niehandlowym zwierząt domowych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 998/2003, art. 12 akapit pierwszy lit b) tego rozporządzenia stanowi, że wymogi i kontrole ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG mają zastosowanie do przemieszczania więcej niż pięciu zwierząt domowych, jeżeli zwierzęta te przywożone są do Unii z państwa trzeciego niewymienionego w załączniku II część B sekcja 2 do tego rozporządzenia.

(7) Ponadto rozporządzenie Komisji (UE) nr 388/2010 z dnia 6 maja 2010 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnej liczby zwierząt domowych określonych gatunków, które mogą być przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym [3], stanowi że wymogi i kontrole, o których mowa w art. 12 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy stosować również do przemieszczania psów, kotów i fretek trzymanych w warunkach domowych, jeśli liczba zwierząt przemieszczanych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymienionego w załączniku II część B sekcja 2 do tego rozporządzenia jest wyższa niż pięć.

(8) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 stanowi również, że w okresie przejściowym przemieszczanie o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji lub Zjednoczonego Królestwa podlega pewnym wymogom dodatkowym.

(9) W dyrektywie 92/65/EWG nadmienia się te wymogi dodatkowe jedynie w odniesieniu do handlu psami, kotami i fretkami przemieszczanymi do Irlandii, Szwecji lub Zjednoczonego Królestwa.

(10) Wzory świadectw stosowane w handlu wewnątrzunijnym powinny być kompatybilne ze zintegrowanym skomputeryzowanym systemem weterynaryjnym TRACES opracowanym zgodnie z decyzją Komisji 2003/623/WE [4].

(11) Aby wymogi i kontrole w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów i fretek trzymanych w warunkach domowych do wszystkich krajów członkowskich, w tym Malty, stosowane były w jednakowy sposób, konieczne jest dostosowanie wzoru świadectwa zdrowia ustanowionego w załączniku E część 1 do dyrektywy 92/65/EWG.

[1] Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.
[2] Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.
[3] Dz.U. L 114 z 7.5.2010, s. 3.
[4] Dz.U. L 216 z 28.8.2003, s. 58.

(12) Ponadto w załączniku E część 2 do dyrektywy 92/65/EWG ustanowiono wzór świadectwa zdrowia stosowanego w handlu wewnątrzunijnym żywymi pszczołami (*Apis mellifera*) i trzmielami (*Bombus* spp.).

(13) W świadectwie tym ustanowiono wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do zgnilca amerykańskiego dla zarówno pszczół, jak i trzmieli. Wedle tych wymogów dozwolone jest przemieszczanie pszczół i trzmieli jedynie z obszarów wolnych od tej choroby. W przypadku wystąpienia ogniska choroby nie należy przemieszczać zwierząt w ciągu 30 dni na obszarze w promieniu trzech kilometrów wokół ogniska.

(14) Trzmiele hoduje się jednak najczęściej w strukturach odizolowanych od środowiska, regularnie kontrolowanych przez właściwy organ pod kątem obecności chorób. W przeciwieństwie do kolonii na otwartym powietrzu jest mało prawdopodobne, aby tego typu struktury, uznane przez właściwy organ przedmiotowego państwa członkowskiego i pozostającego pod jego nadzorem, były narażone na obecność zgnilca amerykańskiego w promieniu trzech kilometrów ustanowionym w załączniku E część 2.

(15) Należy zatem zmienić świadectwa zdrowia stosowane w wewnątrzunijnym handlu żywymi pszczołami i trzmielami w celu wprowadzenia do nich szczególnych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt w odniesieniu do trzmieli hodowanych w strukturach odizolowanych od środowiska.

(16) Załącznik E część 1 i 2 do dyrektywy 92/65/EWG powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony.

(17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik E do dyrektywy 92/65/EWG zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku E do dyrektywy 92/65/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) część 1 otrzymuje brzmienie:

„Część 1 – Świadectwo zdrowia dla handlu zwierzętami pochodzącymi z gospodarstw (kopytne, ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

92/65 EI

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA **Świadectwo zdrowia dla zwierząt w obrocie wewnątrzwspólnotowym**

Część 1. Szczegóły dotyczące przesyłki

I.1. Nadawca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.2. Numer referencyjny świadectwa | I.2.a. Lokalny numer referencyjny:

I.3. Odpowiedzialna władza centralna

I.4. Odpowiedzialna władza lokalna

I.5. Odbiorca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.6. Nr ref. oryginałów towarzyszących świadectw | Nr ref. towarzyszących dokumentów

I.7.

I.8. Kraj pochodzenia Kod ISO | I.9. Region pochodzenia Kod

I.10. Kraj przeznaczenia Kod ISO | I.11. Region przeznaczenia Kod

I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru
Gospodarstwo ☐
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.13. Miejsce przeznaczenia
Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐
Stacja pobierania nasienia ☐ Zespół embriotransferu ☐ Inne ☐
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.14. Miejsce załadunku
Kod pocztowy

I.15. Data i godzina wyjazdu

I.16. Środki transportu
Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐
Samochód ☐ Inne ☐
Identification:

I.17. Przewoźnik
Nazwa | Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy | Kraj członkowski

I.18. Gatunek zwierząt/Produkt

I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)

I.20. Liczba zwierząt/masa

I.21.

I.22. Liczba opakowań

I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby

I.24.

I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do
Hodowli ☐ Opasu ☐ Sztuczny rozród ☐ Uboju ☐ Zwierzęta towarzyszące ☐ Zatwierdzonego organu ☐

I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐
Kraj trzeci | Kod ISO
Punkt wejścia | Kod
Punkt wejścia | Nr PKG

I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐
Kraj członkowski | Kod ISO
Kraj członkowski | Kod ISO
Kraj członkowski | Kod ISO

I.28. Eksport ☐
Kraj trzeci | Kod ISO
Punkt wejścia | Kod

I.29. Szacunkowy czas podróży

I.30. Plan podróży
Tak ☐ Nie ☐

I.31. Oznakowanie zwierząt

Gatunek (Nazwa naukowa)	System identyfikacji	Numer identyfikacyjny	Płeć	Wiek	Ilość

PAŃSTWO

92/65 EI Zwierzęta pochodzące z gospodarstw (kopytne, ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

Część II: Zaświadczenie

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii (1)/lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo pochodzenia i zatwierdzony przez właściwy organ poświadczam, że:

albo (1) [II.1 podczas badania powyższe zwierzęta były w stanie kwalifikującym je do planowanego przewozu zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005;]

albo (1) [II.1 podczas badania psy (1)/koty (1)/fretki (1) trzymane w warunkach domowych były w stanie kwalifikującym je do przewozu;]

II.2 spełnione są warunki art. 4 dyrektywy Rady 92/65/EWG;

albo (1) [II.3.1 przeżuwacze (1)/*świniowate* (1) inne niż te objęte dyrektywą 64/432/EWG:

a) należą do gatunku ..... ;

b) podczas badania nie wykazują żadnych klinicznych objawów jakiejkolwiek choroby, na którą są podatne;

c) pochodzą z urzędowo wolnego od gruźlicy (1)/urzędowo wolnego od brucelozy (1) lub wolnego od brucelozy (1) stada (1)/gospodarstwa (1) nieobjętego ograniczeniami z powodu pomoru świń albo z gospodarstwa, w którym były poddane badaniom ustanowionym w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG z wynikiem ujemnym;]

albo (1) [II.3.1 ptaki inne niż te, o których mowa w dyrektywie 90/539/EWG:

a) spełniają wymogi art. 7 dyrektywy 92/65/EWG; oraz

b) podczas badania nie wykazują żadnych klinicznych objawów jakiejkolwiek choroby, na którą są podatne;]

albo (1) [II.3.1 zajęczaki:

a) spełniają wymogi art. 9 dyrektywy 92/65/EWG; oraz

b) podczas badania nie wykazują klinicznych objawów choroby;]

albo (1) [II.3.1 psy (1)/koty (1)/fretki (1):

albo (1) [a) spełniają, zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG, wymogi ustanowione w art. 5 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003;]

albo (1) [a) spełniają, zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 92/65/EWG, wymogi ustanowione w art. 6 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003;]

albo (1) [a) w przypadku gdy całkowita liczba zwierząt domowych przemieszczanych w celach niehandlowych jest większa niż pięć, zwierzęta te spełniają, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 388/2010, wymogi ustanowione w art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG;]

albo (1) [a) w przypadku gdy całkowita liczba zwierząt domowych przemieszczanych w celach niehandlowych do Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa jest większa niż pięć, zwierzęta te spełniają, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 388/2010, wymogi ustanowione w art. 10 ust. 3 dyrektywy 92/65/EWG;]

oraz b) zostały poddane badaniu klinicznemu, w ciągu 24 godzin przed wysyłką, przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, które wykazało, że zwierzęta te są zdrowe;]

II.4 Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B (2) do dyrektywy 92/65/EWG są następujące (1)

Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja

Uwagi

Część I:

— Rubryka I.5: nie dotyczy przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych (psów, kotów i fretek), których liczba jest wyższa niż pięć.

— Rubryka I.6: liczba dokumentów towarzyszących: nr CITES, jeśli dotyczy.

— Rubryka I.19: użyć właściwego kodu HS: 01.06.19, 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39.

— Rubryka I.31: oznakowanie: o ile to możliwe należy stosować oznakowanie indywidualne, jednak w przypadku małych zwierząt można stosować kod identyfikujący partię.

PAŃSTWO

92/65 EI Zwierzęta pochodzące z gospodarstw (kopytne, ptaki, zajęczaki, psy, koty i fretki)

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.

Część II:

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa unijnego.

— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Urzędowy/zatwierdzony lekarz weterynarii

Imię i nazwisko (wielkimi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Data:

Podpis:

Pieczęć:"

2) część 2 otrzymuje brzmienie:

„Część 2 – Świadectwo zdrowia dla handlu pszczołami i trzmielami

92/65 EII

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA **Świadectwo zdrowia dla zwierząt w obrocie wewnątrzwspólnotowym**

Część 1. Szczegóły dotyczące przesyłki

I.1. Nadawca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.2. Numer referencyjny świadectwa

I.2.a. Lokalny numer referencyjny:

I.3. Odpowiedzialna władza centralna

I.4. Odpowiedzialna władza lokalna

I.5. Odbiorca
Nazwa
Adres
Kod pocztowy

I.6.

I.7.

I.8. Kraj pochodzenia Kod ISO

I.9.

I.10. Kraj przeznaczenia Kod ISO

I.11.

I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru
Gospodarstwo ☐ Inne ☐
Nazwa Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.13. Miejsce przeznaczenia
Gospodarstwo ☐ Inne ☐
Nazwa Numer zatwierdzenia
Adres
Kod pocztowy

I.14. Miejsce załadunku
Kod pocztowy

I.15. Data i godzina wyjazdu

I.16. Środki transportu
Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐
Samochód ☐ Inne ☐
Oznakowanie:

I.17.

I.18. Gatunek zwierząt/Produkt

I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)
01.06.90

I.20. Liczba zwierząt/masa

I.21.

I.22. Liczba opakowań

I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby

I.24.

I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do
Hodowli ☐ Przepęd ☐

I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐
Kraj trzeci Kod ISO
Punkt wejścia Kod
Punkt wejścia Nr PKG

I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐
Kraj członkowski Kod ISO
Kraj członkowski Kod ISO
Kraj członkowski Kod ISO

I.28. Eksport ☐
Kraj trzeci Kod ISO
Punkt wejścia Kod

I.29.

I.30.

I.31. Oznakowanie zwierząt
Gatunek (Nazwa naukowa) Ilość Numer partii

PAŃSTWO **92/65 EII Pszczoły (*Apis mellifera*) i trzmiele (*Bombus* spp.)**

Część II: Zaświadczenie

II. **Informacje zdrowotne**	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.

Ja, niżej podpisany poświadczam, że:

II.1

albo ([2]) [a] pszczoły/trzmiele ([2]) pochodzą z obszaru, który nie jest objęty zakazem związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego. (Okres obowiązywania zakazu trwał co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego odnotowanego przypadku i od dnia, w którym wszystkie ule w promieniu trzech kilometrów zostały sprawdzone przez właściwy organ, i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji, aż do spełnienia wymogów wspomnianego właściwego organu.);]

albo ([2]) [a] trzmiele pochodzą ze struktury odizolowanej od środowiska, uznanej i nadzorowanej przez właściwy organ państwa członkowskiego, wolnej od zgnilca amerykańskiego, która poddana została inspekcji bezpośrednio przed wysyłką,a żaden trzmiel ani populacja hodowlana nie wykazują klinicznych objawów ani podejrzeń choroby;]

oraz b) pszczoły/trzmiele ([2]) pochodzą z obszaru, który, w promieniu co najmniej 100 km, nie jest objęty ograniczeniami związanym z podejrzeniem lub potwierdzonym występowaniem małego chrząszcza ulowego (*Aethina tumida*) lub roztocza Tropilaelaps (*Tropilaelaps* spp.) i na którym nie są obecne te pasożyty;

oraz c) pszczoły/trzmiele ([2]) zostały wraz z opakowaniem poddane kontroli wzrokowei w celu wykrycia obecności małego chrząszcza ulowego (*Aethina tumida*) lub jego jaj i larw, lub innych pasożytów atakujących pszczoły i trzmiele, w szczególności roztocza Tropilaelaps (*Tropilaelaps* spp.);

II.2 dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B ([1]) do dyrektywy 92/65/EWG są następujące ([2]):

Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja
Choroba	Decyzja

Uwagi

Część I:

— Rubryka I.31: gatunek: wpisać *Apis mellifera* lub *Bombus* spp.

ilość: wpisać liczbę kolonii.

numer partii: w stosownych przypadkach wpisać liczbę pieczęci.

Część II:

([1]) Zgodnie z wnioskiem państwa członkowskiego korzystającego z dodatkowych gwarancji na mocy prawodawstwa unijnego.
([2]) Niepotrzebne skreślić.

— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Zatwierdzony lekarz weterynarii lub zatwierdzony urzędnik

Imię i nazwisko (wielkimi literami): Kwalifikacje i tytuł:

Data: Podpis:

Pieczęć:"

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 maja 2010 r.

zmieniająca załącznik II do decyzji 2008/185/WE w odniesieniu do włączenia Irlandii do wykazu regionów, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program kontroli choroby Aujeszky'ego

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 2983)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/271/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną [1], w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie 64/432/EWG ustalono reguły mające zastosowanie do wewnątrzwspólnotowego handlu bydłem i trzodą chlewną. W art. 9 tej dyrektywy ustanowiono kryteria zatwierdzania obowiązkowych krajowych programów kontroli pewnych chorób zakaźnych, w tym choroby Aujeszky'ego.

(2) W decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzwspólnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszky'ego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie [2] określono dodatkowe gwarancje wymagane przy przemieszczaniu trzody chlewnej między państwami członkowskimi. Gwarancje te związane są z klasyfikacją państw członkowskich zależnie od ich statusu w odniesieniu do tej choroby.

(3) Załącznik II do decyzji 2008/185/WE zawiera wykaz państw członkowskich lub ich regionów, w których wprowadzone zostały zatwierdzone krajowe programy kontroli choroby Aujeszky'ego.

(4) Irlandia przedstawiła Komisji dokumentację uzupełniającą dotyczącą statusu tego państwa członkowskiego w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego. Krajowy program kontroli choroby Aujeszky'ego realizowany jest w Irlandii od kilku lat.

(5) Komisja zbadała dokumentację przedstawioną przez Irlandię i ustaliła, że krajowy program kontroli w tym państwie członkowskim spełnia kryteria ustanowione w art. 9 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG. W związku z powyższym należy włączyć Irlandię do wykazu znajdującego się w załączniku II do decyzji 2008/185/WE.

(6) Dla zachowania jasności niezbędne jest wprowadzenie w wykazie w załączniku II do decyzji 2008/185/WE niewielkich zmian w pozycji dotyczącej Hiszpanii.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 2008/185/WE.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do decyzji 2008/185/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

[1] Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.
[2] Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie lub ich regiony, w których wprowadzono zatwierdzone krajowe programy kontroli w celu zwalczania choroby Aujeszky'ego

Kod ISO	Państwo członkowskie	Regiony
BE	Belgia	Wszystkie regiony
ES	Hiszpania	Terytorium wspólnot autonomicznych Galicja, Kraj Basków, Asturia, Kantabria, Nawarra, La Rioja Terytorium prowincji León, Zamora, Palencia, Burgos, Valladolid i Ávila we Wspólnocie Autonomicznej Kastylia i León Terytorium prowincji Las Palmas we Wspólnocie Autonomicznej Wysp Kanaryjskich
HU	Węgry	Wszystkie regiony
IE	Irlandia	Wszystkie regiony
IT	Włochy	Prowincja Bolzano
UK	Zjednoczone Królestwo	Wszystkie regiony w Irlandii Północnej"

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 21 kwietnia 2010 r.

w sprawie TARGET2-Securities

(EBC/2010/2)

(2010/272/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC"), w szczególności jego art. 3 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 17, art. 18 oraz art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 6 lipca 2006 r. Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zdecydowała o zbadaniu – we współpracy z centralnymi depozytami papierów wartościowych i innymi uczestnikami rynku – możliwości stworzenia w ramach Eurosystemu nowej struktury dla rozrachunku papierów wartościowych w pieniądzu banku centralnego pod nazwą TARGET2-Securities (T2S). W ramach zadań Eurosystemu określonych w art. 17, 18 i 22 Statutu ESBC, celem T2S jest usprawnienie integracji usług posttransakcyjnych poprzez zaoferowanie podstawowego, neutralnego rozrachunku operacji gotówkowych i operacji na papierach wartościowych w pieniądzu banku centralnego, świadczonego ponadgranicznie w całej Europie, co umożliwi depozytom papierów wartościowych świadczenie zharmonizowanych i standaryzowanych usług rozrachunku według zasady dostawa za płatność w ramach zintegrowanego środowiska technicznego umożliwiającego rozrachunek transgraniczny. Jako że dostarczanie pieniądza banku centralnego jest podstawowym zadaniem Eurosystemu, T2S ma charakter świadczenia publicznego. Usługi zarządzania zabezpieczeniem oraz rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w T2S będą świadczone przez KBC strefy euro.

(2) Artykuł 22 Statutu ESBC upoważnia Eurosystem do „zapewnienia skuteczności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii". Rozrachunek w pieniądzu banku centralnego pozwala ponadto na wyeliminowanie ryzyka płynności. Ma on zatem podstawowe znaczenie dla zapewnienia niezawodnej obsługi posttransakcyjnej papierów wartościowych, a także dla rynku finansowego jako całości.

(3) W dniu 17 lipca 2008 r. Rada Prezesów podjęła decyzję o rozpoczęciu projektu T2S oraz o przeznaczeniu na ten cel środków niezbędnych do jego pełnej realizacji. Na podstawie oferty złożonej przez Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France oraz Banca d'Italia (zwane dalej „grupą czterech BC") Rada Prezesów zdecydowała również, że T2S zostanie opracowany i będzie obsługiwany przez grupę czterech BC.

(4) Rada Prezesów przyjęła decyzję EBC/2009/6 z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie ustanowienia Rady Projektu TARGET2-Securities (TARGET2-Securities Programme Board) [1], mającej być sprawnym organem zarządzającym w ramach Eurosystemu, który będzie przedstawiał Radzie Prezesów projekty rozwiązań kluczowych kwestii strategicznych oraz realizował zadania o charakterze czysto technicznym. Zawarty w załączniku do decyzji EBC/2009/6 mandat Rady Projektu T2S stanowi jeden z fundamentów zarządzania T2S. Jednocześnie banki centralne Eurosystemu powierzyły Radzie Projektu T2S realizację określonych zadań o charakterze wykonawczym, umożliwiając tym samym w pełni efektywne działanie Rady w imieniu całego Eurosystemu.

(5) Niniejsze wytyczne określają w szczególności podstawowe założenia projektu T2S w fazie specyfikacji i opracowywania. Są one konsekwencją wspomnianych powyżej decyzji Rady Prezesów; doprecyzowują one w szczególności role i zadania Rady Projektu T2S oraz grupy czterech BC, a także ich wzajemne relacje. W miarę dalszego opracowywania projektu T2S niniejsze wytyczne zostaną uzupełnione – w zakresie ogólnej odpowiedzialności Rady Prezesów – dodatkowymi aktami prawnymi oraz ustaleniami umownymi.

(6) Zgodnie ze wspomnianymi powyżej decyzjami Rady Prezesów, zarządzanie projektem T2S odbywa się na trzech poziomach. Na pierwszym poziomie zarządzania ostateczne kompetencje decyzyjne w zakresie T2S należą do Rady Prezesów, która ponosi ogólną odpowiedzialność za projekt T2S oraz – zgodnie z art. 8 Statutu ESBC – jest organem decyzyjnym całego Eurosystemu. Na drugim poziomie zarządzania została ustanowiona Rada Projektu T2S, w celu pomocy organom decyzyjnym EBC w zapewnieniu udanej i terminowej realizacji projektu T2S. Wreszcie, na trzecim poziomie zarządzania działa grupa czterech BC.

[1] Dz.U. L 102 z 22.4.2009, s. 12.

(7) Usługi T2S będą oferowane depozytom papierów wartościowych, jest zatem ważne, aby relacje z nimi były odpowiednio ukształtowane przez cały okres opracowania, migracji oraz późniejszego działania T2S. W tym celu zostanie utworzona grupa kontaktowa depozytów papierów wartościowych (CSD Contact Group). Krajowe grupy użytkowników (National User Groups) stanowią forum dla komunikacji i współdziałania z dostawcami i użytkownikami usług rozrachunku papierów wartościowych w ramach rynku krajowego. Grupa doradcza T2S (T2S Advisory Group) stanowi forum dla komunikacji i współdziałania pomiędzy Eurosystemem a zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi T2S.

(8) T2S nie jest przedsięwzięciem komercyjnym i jego celem nie jest konkurowanie z depozytami papierów wartościowych czy innymi uczestnikami rynku. Dlatego też – choć zasady finansowania T2S zakładają pełne pokrycie kosztów jego działania – usługi T2S nie są świadczone w celu osiągnięcia zysku. Całkowity poziom inwestycji Eurosystemu w T2S zostanie ustalony w drodze wewnętrznego rozstrzygnięcia, przy czym decyzja dotycząca cen usług T2S będzie miała na celu pełne pokrycie kosztów jego działania. Ponadto Eurosystem powinien ściśle przestrzegać zasady niedyskryminacji depozytów papierów wartościowych, a także zapewnić równe warunki konkurencji pomiędzy depozytami korzystającymi z usług rozrachunku oferowanych przez T2S.

(9) T2S jest techniczną strukturą obsługującą nie tylko rozrachunek w euro, ale będzie również dostępny dla KBC spoza strefy euro oraz innych banków centralnych, które wyrażą gotowość uczestnictwa przez udostępnienie swojej waluty do rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w ramach T2S zgodnie z postanowieniami niniejszych wytycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres regulacji

1. T2S opiera się na jednolitej platformie technicznej zintegrowanej z systemami rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym banków centralnych. Stanowi on usługę świadczoną przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych, umożliwiającą realizowanie podstawowego, neutralnego i transgranicznego rozrachunku transakcji na papierach wartościowych według zasady dostawa za płatność, w pieniądzu banku centralnego.

2. Niniejsze wytyczne ustanawiają zasady zarządzania projektem T2S. Określają również one główne cechy projektu T2S, definiując odpowiednie role i zadania Rady Projektu T2S oraz grupy czterech BC, a także relacje pomiędzy tymi podmiotami w czasie trwania fazy specyfikacji i opracowywania. Wytyczne wskazują również najważniejsze decyzje, jakie mają zostać przyjęte w odniesieniu do T2S przez Radę Prezesów, a także określają najważniejsze zasady dotyczące T2S w zakresie: a) zasad finansowania, praw i gwarancji; b) sposobu określenia dostępu depozytów papierów wartościowych i relacji umownych z tymi depozytami; c) kryteriów dopuszczenia do korzystania w T2S walut innych niż euro; oraz d) opracowania projektu T2S.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszych wytycznych określenia oznaczają:

— „depozyt papierów wartościowych" – podmiot, który: a) umożliwia przetwarzanie oraz rozrachunek transakcji na papierach wartościowych poprzez zapisy księgowe; b) świadczy usługi depozytowe, np. obsługę operacji na papierach wartościowych i umorzeń; oraz c) odgrywa aktywną rolę w zapewnianiu prawidłowości emisji papierów wartościowych,

— „dostawa za płatność" – mechanizm ustanawiający powiązanie pomiędzy przeniesieniem papierów wartościowych a transferem środków pieniężnych gwarantujący, aby dostawa papierów wartościowych została zrealizowana tylko w przypadku dokonania płatności,

— „KBC strefy euro" – krajowe banki centralne (KBC) państw członkowskich, których walutą jest euro,

— „bank centralny Eurosystemu" – KBC strefy euro lub EBC,

— „umowa ramowa" – stosunek umowny pomiędzy depozytem papierów wartościowych a Eurosystemem, dotyczący fazy specyfikacji i opracowania oraz fazy operacyjnej,

— „ogólna specyfikacja funkcjonalna" (specyfikacja GFS – *general functional specifications*) – ogólny opis rozwiązań funkcjonalnych, jakie zostaną stworzone w celu spełnienia wymogów użytkowników T2S. Specyfikacja GFS obejmie takie elementy jak architektura funkcjonalna (domeny/moduły oraz ich wzajemne powiązania), modele koncepcyjne, model danych czy proces przepływu danych,

— „umowa pomiędzy poziomami 2 i 3" – umowę dostawy i eksploatacji negocjowaną pomiędzy Radą Projektu T2S a grupą czterech BC, podlegającą zatwierdzeniu przez Radę Prezesów a następnie podpisaniu przez banki centralne Eurosystemu i grupę czterech BC. Umowa ta dodatkowo precyzuje zadania i obowiązki grupy czterech BC, Rady Projektu T2S oraz banków centralnych Eurosystemu,

— „państwo członkowskie" – kraj będący członkiem Unii,

— „KBC spoza strefy euro" – KBC państw członkowskich, których walutą nie jest euro,

— „faza operacyjna" – okres rozpoczynający się w momencie zakończenia migracji pierwszego depozytu papierów wartościowych do T2S,

— „inny bank centralny" – bank centralny kraju spoza Unii,

— „harmonogram płatności" – harmonogram wskazujący kolejność płatności rat z tytułu zwrotu kosztów na rzecz grupy czterech BC,

— „umowa o gwarantowanym poziomie usług" – umowę określającą gwarantowany poziom usług świadczonych przez grupę czterech BC na rzecz Eurosystemu, jak również umowę określającą gwarantowany poziom usług świadczonych przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych, w odniesieniu do T2S,

— „faza specyfikacji i opracowania" – okres rozpoczynający się w momencie zatwierdzenia dokumentacji URD przez Radę Prezesów i kończący się w momencie rozpoczęcia fazy operacyjnej,

— „aplikacja komercyjna T2S" – oprogramowanie opracowane i obsługiwane przez grupę czterech BC w imieniu Eurosystemu w celu umożliwienia Eurosystemowi świadczenia usług T2S na platformie T2S,

— „procedura zarządzania zmianami i wersjami usług T2S" – zbiór zasad i procedur stosowanych każdorazowo w momencie inicjowania zmian usług T2S,

— „ramy finansowe T2S" – górną granicę całkowitego kosztu T2S podlegającego zwrotowi. Ramy finansowe określają a) dla uczestniczących KBC maksymalną kwotę płatną za T2S oraz b) dla grupy czterech BC kwotę, którą odzyskują od uczestniczących KBC w momencie dostawy, zgodnie z przyjętym harmonogramem płatności,

— „platforma T2S" – na potrzeby niniejszych wytycznych i bez uszczerbku dla znaczenia, w jakim termin „platforma T2S" jest stosowany w innych dokumentach związanych z T2S – sprzęt oraz wszelkie składniki oprogramowania (tj. całe wykorzystywane oprogramowanie z wyjątkiem aplikacji komercyjnej T2S) niezbędne do uruchomienia i obsługi aplikacji komercyjnej T2S,

— „projekt T2S" – zbór powiązanych działań i świadczeń niezbędnych dla opracowania T2S aż do pełnej migracji wszystkich depozytów papierów wartościowych, które podpisały umowę ramową z Eurosystemem,

— „Rada Projektu T2S" – organ zarządzający w ramach Eurosystemu, ustanowiony zgodnie z decyzją EBC/2009/6, którego zadania obejmują przedstawianie Radzie Prezesów projektów rozwiązań kluczowych kwestii strategicznych oraz realizowanie zadań o charakterze czysto technicznym w odniesieniu do T2S,

— „rachunek projektu T2S" – rachunek T2S wykorzystywany do przyjmowania i wypłacania rat, zwrotów i opłat. Rachunek projektu może mieć subkonta dla oddzielenia różnych rodzajów przepływów pieniężnych. Nie ma on charakteru budżetowego,

— „usługi T2S" – usługi świadczone przez Eurosystem na rzecz depozytów papierów wartościowych na podstawie umowy ramowej,

— „użytkownicy T2S" – osoby prawne pozostające na potrzeby T2S w stosunku umownym z depozytami papierów wartościowych, które zawarły umowę ramową z Eurosystemem. Termin ten obejmuje również banki dokonujące płatności pozostające w stosunku umownym z bankami centralnymi i dostarczające płynności na wyodrębniony rachunek pieniężny T2S za pośrednictwem rachunku w systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym na rzecz instytucji finansowej dokonującej rozrachunku w T2S,

— „szczegółowa specyfikacja funkcjonalna użytkownika" (specyfikacja UDFS – *User Detailed Functional Specifications*) – szczegółowy opis funkcji zarządzających zewnętrznym przepływem danych T2S (z aplikacji do aplikacji). Będzie ona zawierała informacje niezbędne do dostosowania lub stworzenia przez użytkowników wewnętrznych systemów IT w związku z przyłączeniem do T2S,

— „podręcznik użytkownika" – dokument opisujący sposób korzystania przez użytkowników T2S z szeregu funkcji oprogramowania T2S dostępnych w trybie użytkownik-aplikacja (ekranowym),

— „dokumentacja wymogów użytkownika" (dokumentacja URD – *User Requirements Document*) – dokument określający wymogi dla użytkowników T2S, ogłoszony przez EBC w dniu 3 lipca 2008 r., z późniejszymi zmianami dokonywanymi według procedury zarządzania zmianami i wersjami usług T2S.

DZIAŁ II

ZARZĄDZANIE PROJEKTEM T2S

Artykuł 3

Poziomy zarządzania

Zarządzanie projektem T2S odbywa się na trzech poziomach, zgodnie z postanowieniami niniejszego działu wytycznych. Poziom 1 obejmuje Radę Prezesów, poziom 2 – Radę Projektu T2S, poziom 3 – grupę czterech BC.

Artykuł 4

Rada Prezesów

1. Rada Prezesów odpowiada za kierowanie i ogólne zarządzanie projektem T2S oraz za jego kontrolę. Radzie Prezesów przysługują także ostateczne kompetencje decyzyjne w zakresie projektu T2S oraz kompetencje do podejmowania decyzji o podziale zadań niezastrzeżonych wyraźnie do kompetencji poziomu 2 lub 3.

2. Radzie Prezesów przysługują w szczególności następujące kompetencje:

a) zarządzanie projektem T2S poprzez następujące działania:

(i) podejmowanie decyzji we wszelkich kwestiach dotyczących zarządzania T2S; ponoszenie odpowiedzialności za całość projektu T2S, a tym samym ostateczne rozstrzyganie ewentualnych sporów;

(ii) podejmowanie doraźnych decyzji dotyczących zadań przydzielonych Radzie Projektu T2S oraz grupie czterech BC;

(iii) przydzielanie wykonywania późniejszych lub dodatkowych zadań szczegółowych dotyczących projektu T2S Radzie Projektu T2S lub grupie czterech BC, przy jednoczesnym wskazaniu decyzji, których podejmowanie pozostaje zastrzeżone do kompetencji Rady Prezesów;

(iv) podejmowanie decyzji dotyczących organizacji Rady Projektu T2S;

b) rozpatrywanie wniosków członków grupy doradczej T2S składanych zgodnie z regulaminem tej grupy;

c) podejmowanie decyzji w zakresie podstawowych zasad finansowania T2S, a to:

(i) zasad ustalania opłat za usługi T2S;

(ii) metodologii kosztów T2S;

(iii) ustaleń finansowych zgodnie z art. 12;

d) podejmowanie decyzji w zakresie kryteriów dostępu dla depozytów papierów wartościowych;

e) zatwierdzenie i odbiór planu projektu T2S; monitorowanie postępów projektu T2S oraz podejmowanie decyzji w zakresie środków ograniczających opóźnienia w realizacji T2S;

f) podejmowanie decyzji w zakresie podstawowych aspektów operacyjnych T2S, a to:

(i) zasad operacyjnych T2S, w tym strategii zarządzania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych;

(ii) zasad bezpieczeństwa informacji w T2S;

(iii) procedury zarządzania zmianami i wersjami usług T2S;

(iv) strategii testowania T2S;

(v) strategii migracji do T2S;

(vi) zasad zarządzania ryzykiem w T2S;

g) zatwierdzanie podstawowych ram umownych, a to:

(i) umów zawieranych pomiędzy podmiotami poziomu 2 i 3;

(ii) umów o gwarantowanym poziomie usług negocjowanych pomiędzy Radą Projektu T2S, depozytami papierów wartościowych, bankami centralnymi Eurosystemu oraz grupą czterech BC;

(iii) umów zawieranych z depozytami papierów wartościowych, negocjowanych przez Radę Projektu T2S wraz z bankami centralnymi Eurosystemu, z jednej strony, i depozyty papierów wartościowych, z drugiej strony;

(iv) umów z KBC spoza strefy euro, innymi bankami centralnymi lub innymi właściwymi władzami monetarnymi, w tym odpowiednich umów o gwarantowanym poziomie usług;

h) podejmowanie odpowiednich działań gwarantujących przestrzeganie procedur i zasad w zakresie nadzoru;

i) podejmowanie decyzji w sprawie daty rozpoczęcia migracji depozytów papierów wartościowych do T2S.

Artykuł 5

Rada Projektu T2S

1. Skład oraz zadania Rady Projektu T2S zostały określone w decyzji EBC/2009/6. Rada Projektu T2S jest odpowiedzialna za realizację zadań przypisanych poziomowi 2 w ramach ogólnych warunków określonych przez Radę Prezesów.

2. Zadania Rady Projektu T2S obejmują także:

a) omawianie i zatwierdzanie specyfikacji GFS, specyfikacji UDFS oraz podręczników użytkownika;

b) wdrażanie ram operacyjnych T2S, w tym strategii zarządzania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych, w ramach parametrów określonych przez Radę Prezesów;

c) negocjowanie umów o uczestnictwo waluty, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2;

d) przekazywanie informacji właściwym organom regulacyjnym lub nadzorczym;

e) negocjowanie z grupą czterech BC umowy pomiędzy poziomami 2 i 3, podlegającej zatwierdzeniu przez Radę Prezesów.

Artykuł 6

Grupa czterech BC

1. Grupa czterech BC jest odpowiedzialna za opracowanie i obsługę T2S; przy czym przekazuje ona informacje dotyczące swojej organizacji wewnętrznej i podziału zadań Radzie Projektu T2S.

Grupa czterech BC realizuje w szczególności następujące zadania:

a) przygotowywanie – na podstawie dokumentacji URD oraz wytycznych Rady Projektu T2S – specyfikacji GFS, specyfikacji UDFS oraz podręczników użytkownika zgodnie z planem projektu T2S;

b) opracowanie i budowę T2S w imieniu Eurosystemu oraz dostarczenie technicznych składników T2S zgodnie z planem projektu T2S, a także dokumentacją URD, specyfikacjami GFS i UDFS oraz innymi specyfikacjami i gwarantowanymi poziomami jakości usług;

c) udostępnienie T2S Radzie Projektu T2S zgodnie z zatwierdzonymi terminami, specyfikacjami i gwarantowanymi poziomami jakości usług;

d) złożenie Radzie Projektu T2S następujących dokumentów dla celów ustaleń finansowych T2S zgodnie z art. 12:

(i) oszacowania kosztów, które grupa czterech BC poniesie w związku z opracowaniem i obsługą T2S, w formie umożliwiającej przeprowadzenie audytu przez odpowiedni komitet Europejskiego Systemu Banków centralnych (ESBC), Eurosystemu lub zewnętrznych rewidentów;

(ii) oferty finansowej obejmującej typ, harmonogram płatności oraz objęty nią okres;

e) uzyskanie wszelkich pozwoleń niezbędnych do budowy i obsługi T2S oraz umożliwiających Eurosystemowi świadczenie usług T2S na rzecz depozytów papierów wartościowych;

f) wprowadzanie zmian do T2S w sposób zgodny z procedurą zarządzania zmianami i wersjami usług T2S;

g) przedstawianie odpowiedzi w zakresie kompetencji grupy czterech BC na pytania formułowane przez Radę Prezesów oraz Radę Projektu T2S;

h) przeprowadzanie szkoleń oraz zapewnianie wsparcia technicznego i operacyjnego w trakcie testów i migracji, przy koordynacji przez Radę Projektu T2S;

i) negocjowanie umowy pomiędzy poziomami 2 i 3 z Radą Projektu T2S.

2. Za realizację zadań grupy czterech BC banki wchodzące w jej skład ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec Eurosystemu. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje przypadki oszustwa, winy umyślnej oraz rażącego niedbalstwa. Zasady odpowiedzialności zostaną określone w sposób szczegółowy w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3.

3. Powierzanie wskazanych powyżej zadań przez grupę czterech BC zewnętrznym wykonawcom nie wyłącza odpowiedzialności grupy względem Eurosystemu oraz pozostałych podmiotów zainteresowanych i podlega ujawnieniu Radzie Projektu T2S.

Artykuł 7

Relacje z zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi

1. Grupa doradcza T2S (T2S Advisory Group) stanowi forum dla komunikacji i współdziałania pomiędzy Eurosystemem a zewnętrznymi podmiotami zainteresowanymi T2S. Grupa doradcza T2S składa sprawozdania Radzie Projektu T2S; w szczególnie uzasadnionych przypadkach grupa doradcza T2S może o określonych kwestiach informować Radę Prezesów.

Przewodniczącym grupy doradczej T2S jest osoba, która przewodniczy Radzie Projektu T2S. Skład i mandat grupy doradczej T2S został określony w załączniku do niniejszych wytycznych.

Grupa doradcza wykonuje swoją funkcję zgodnie z regulaminem podlegającym zatwierdzeniu przez Radę Prezesów.

2. Grupa kontaktowa depozytów papierów wartościowych (CSD Contact Group) stanowi forum dla komunikacji i współdziałania z depozytami papierów wartościowych. Zadaniem grupy kontaktowej depozytów papierów wartościowych jest usprawnianie procesu przygotowania i negocjowania umowy ramowej pomiędzy Eurosystemem a depozytami papierów wartościowych chcącymi uczestniczyć w T2S. Przewodniczącym grupy kontaktowej depozytów papierów wartościowych jest osoba, która przewodniczy Radzie Projektu T2S. Skład i mandat grupy kontaktowej depozytów papierów wartościowych został określony w załączniku.

3. Krajowe grupy użytkowników stanowią forum dla komunikacji i współdziałania z dostawcami i użytkownikami usług rozrachunku papierów wartościowych w ramach danego rynku krajowego; celem działania krajowych grup użytkowników jest wspieranie procesu opracowania i wdrożenia T2S oraz ocena wpływu T2S na rynki krajowe. Krajowym grupom użytkowników przewodniczą odpowiednie KBC. Skład i mandat krajowych grup użytkowników został określony w załączniku.

Artykuł 8

Zasady prawidłowego zarządzania

1. W celu uniknięcia konfliktu interesów pomiędzy realizowaną przez Eurosystem w ramach T2S funkcją usługodawcy a jego funkcją regulacyjną, banki centralne Eurosystemu zapewniają:

a) nieuczestniczenie przez członków Rady Projektu T2S w jakichkolwiek czynnościach nadzorczych ich banku centralnego w stosunku do T2S, zgodnie z Regulaminem Rady Projektu T2S zatwierdzonym przez Radę Prezesów. Członkowie Rady Projektu T2S nie mogą być członkami Komitetu ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (*Payment and Settlement Systems Committee* – PSSC), Komitetu ds. Informatyki (*Information Technology Committee* – ITC) oraz Komitetu Sterującego Eurosystemu ds. Informatyki (*Eurosystem IT Steering Committee* – EISC);

b) odpowiednie oddzielenie nadzoru nad T2S od działań operacyjnych T2S.

2. Rada Projektu T2S podlega obowiązkom sprawozdawczym, kontrolom oraz audytowi, określonym w niniejszych wytycznych. Audyt w zakresie opracowania, obsługi i kosztów T2S inicjuje się i przeprowadza zgodnie z zasadami ESBC w zakresie przeprowadzania audytów określonymi przez Radę Prezesów, obowiązującymi w czasie przeprowadzania danego audytu.

Artykuł 9

Współpraca i wymiana informacji

1. Grupa czterech BC oraz Rada Projektu T2S współpracują ze sobą, wymieniają informacje oraz udzielają sobie nawzajem wsparcia technicznego i wsparcia w innych zakresach w trakcie opracowywania projektu T2S.

2. Grupa czterech BC, inne banki centralne Eurosystemu oraz Rada Projektu T2S informują się nawzajem niezwłocznie o kwestiach mogących w znaczący sposób wpłynąć na proces opracowania i budowy T2S i podejmują działania zmierzające do zminimalizowania ryzyka z tym związanego.

3. Rada Projektu T2S składa Radzie Prezesów kwartalne sprawozdania z procesu opracowywania projektu T2S. Przed przedłożeniem Radzie Prezesów za pośrednictwem Zarządu, projekty sprawozdań Rada Projektu T2S przesyła PSSC oraz EISC z prośbą o uwagi.

4. Rada Projektu T2S udostępnia porządek obrad, streszczenia posiedzeń oraz odpowiednią dokumentację dotyczącą odbywanych posiedzeń członkom PSSC; w celu umożliwienia im w razie potrzeby wniesienia swojego wkładu do działalności Rady.

5. W razie potrzeby Rada Projektu T2S może zasięgać opinii odpowiednich komitetów ESBC oraz wydawać opinie na wniosek tych komitetów.

6. Grupa czterech BC przedkłada Radzie Projektu T2S regularne sprawozdania dotyczące projektu T2S.

7. Treść i szczegółową procedurę w zakresie obowiązków sprawozdawczych Rady Projektu T2S oraz grupy czterech BC określa umowa pomiędzy poziomami 2 i 3.

DZIAŁ III

ZASADY FINANSOWANIA

Artykuł 10

Zasady ustalania opłat

1. Zasady ustalania opłat w T2S opierają się na założeniu, że celem działania T2S nie jest osiągnięcie zysku, oraz na podstawowych zasadach odzyskania kosztów działania w pełnej wysokości i niedyskryminacji depozytów papierów wartościowych.

2. W ciągu 6 miesięcy od przyjęcia niniejszych wytycznych Rada Projektu T2S przedłoży Radzie Prezesów projekt zasad ustalania opłat za usługi T2S obejmujący ogólne procedury oraz sprawozdanie z realizacji założenia, że celem działania T2S nie jest generowanie zysku oraz zasady odzyskania kosztów działania w pełnej wysokości, obejmujące również ocenę ewentualnego związanego z tym ryzyka finansowego dla Eurosystemu. Przed przedłożeniem Radzie Prezesów zasady ustalania cen za usługi T2S omawia się z depozytami papierów wartościowych oraz użytkownikami.

Artykuł 11

Zasady dotyczące kosztów i rachunkowości

1. W braku odmiennej decyzji Rady Prezesów w tym zakresie, T2S podlega wspólnym zasadom kalkulacji kosztów Eurosystemu oraz wytycznym EBC/2006/16 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych ([1]).

2. Rada Projektu T2S zapewnia na wczesnym etapie udział odpowiednich komitetów ESBC/Eurosystemu w ocenie właściwego wdrożenia:

a) wspólnych zasad kalkulacji kosztów Eurosystemu w kontekście szacowania kosztów T2S oraz kalkulacji rocznych kosztów T2S; oraz

b) wytycznych EBC/2006/16 przez EBC oraz grupę czterech BC w kontekście księgowania kosztów oraz aktywów T2S.

Artykuł 12

Ustalenia finansowe

1. Rada Projektu T2S przedkłada Radzie Prezesów propozycję ram finansowych T2S, obejmujących koszty T2S, tj. ponoszone przez grupę czterech BC oraz EBC koszty opracowania, utrzymania i obsługi T2S.

2. Propozycja ta zawiera ponadto:

a) typ oferty;

b) harmonogram płatności;

c) okres objęty propozycją;

d) mechanizm podziału kosztów;

e) koszty kapitału.

3. Decyzję w sprawie ustaleń finansowych podejmuje Rada Prezesów.

Artykuł 13

Płatności

1. EBC prowadzi rachunek projektu T2S w imieniu Eurosystemu. Rachunek projektu T2S nie ma charakteru budżetowego; rachunek ten będzie wykorzystywany do przyjmowania i wypłacania wszystkich związanych z kosztami T2S przedpłat, rat i zwrotów, jak również opłat za użytkowanie T2S.

2. Rada Projektu T2S zarządza rachunkiem projektu T2S w imieniu Eurosystemu. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia i odbioru świadczeń grupy czterech BC, Rada Projektu T2S zatwierdza płatność każdej z rat na rzecz grupy czterech BC zgodnie z harmonogramem płatności zatwierdzonym przez Radę Prezesów i określonym umową pomiędzy poziomami 2 i 3.

Artykuł 14

Prawa Eurosystemu do T2S

1. Aplikacja komercyjna T2S stanowi w całości własność Eurosystemu.

2. W związku z powyższym grupa czterech BC udzieli Eurosystemowi licencji obejmujących prawa własności intelektualnej niezbędne do świadczenia przez Eurosystem pełnego zakresu usług T2S na rzecz depozytów papierów wartościowych zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami i gwarantowanym poziomem jakości usług oraz z poszanowaniem zasady równości. Grupa czterech BC pokryje Eurosystemowi wszelkie roszczenia podnoszone przez osoby trzecie z tytułu naruszenia wspomnianych praw własności intelektualnej.

3. Szczegółowe postanowienia w zakresie praw Eurosystemu do T2S zostaną uzgodnione przez grupę czterech BC oraz Radę Projektu T2S w umowie pomiędzy poziomami 2 i 3. W umowie tej zostaną określone prawa organów, które podpisały umowę o uczestnictwo waluty, o której mowa w art. 19.

DZIAŁ IV

DEPOZYTY PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Artykuł 15

Kryteria dostępu depozytów papierów wartościowych

1. Do korzystania z usług T2S uprawnione są depozyty papierów wartościowych, które:

a) zostały zgłoszone Komisji Europejskiej w trybie art. 10 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ([2]), albo – w przypadku depozytów papierów wartościowych z jurysdykcji nienależącej do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) – działają w oparciu o ramy prawne i regulacyjne odpowiadające ramom prawnym i regulacyjnym obowiązującym w Unii;

([1]) Dz.U. L 348 z 11.12.2006, s. 1.

([2]) Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

b) zostały pozytywnie ocenione przez właściwe organy w świetle zaleceń ESBC i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) dla systemów rozrachunku papierów wartościowych (CESR/ESCB Recommendations for Securities Settlement System);

c) udostępniają na żądanie innym depozytom papierów wartościowych w T2S papiery wartościowe/kody ISIN, w odniesieniu do których pełnią rolę depozytu macierzystego emitenta (issuer CSD) lub depozytu pośredniczącego (technical issuer CSD);

d) zobowiążą się do oferowania innym depozytom papierów wartościowych w T2S podstawowych usług depozytowych na niedyskryminacyjnych zasadach;

e) zobowiążą się wobec innych depozytów papierów wartościowych w T2S do przeprowadzania rozrachunku w pieniądzu banku centralnego w T2S, o ile dana waluta jest dostępna w T2S.

2. Zasady dotyczące kryteriów dostępu depozytów papierów wartościowych zostaną zawarte w porozumieniach umownych pomiędzy bankami centralnymi Eurosystemu a depozytami papierów wartościowych.

3. EBC prowadzi na swojej stronie internetowej listę depozytów papierów wartościowych dopuszczonych do prowadzenia rozrachunku w T2S.

Artykuł 16

Relacje umowne z depozytami papierów wartościowych

1. Umowy pomiędzy bankami centralnymi Eurosystemu a depozytami papierów wartościowych, w tym umowy o gwarantowanym poziomie usług, podlegają pełnej harmonizacji.

2. Rada Projektu T2S, wspólnie z bankami centralnymi Eurosystemu, negocjuje umowy z depozytami papierów wartościowych.

3. Umowy z depozytami papierów wartościowych podlegają zatwierdzeniu przez Radę Prezesów a następnie podpisaniu przez bank centralny Eurosystemu tego kraju, w którym siedzibę ma dany depozyt papierów wartościowych, lub – w przypadku depozytów papierów wartościowych spoza strefy euro – przez EBC, w obydwu przypadkach działający w imieniu i na rzecz wszystkich banków centralnych Eurosystemu. W odniesieniu do Irlandii umowa zostanie podpisana przez bank centralny Eurosystemu tego państwa członkowskiego, które zgłosiło dany system rozrachunku papierów wartościowych Komisji Europejskiej w trybie art. 10 dyrektywy 98/26/WE.

Artykuł 17

Zgodność z wymogami regulacyjnymi

1. Rada Projektu T2S podejmuje działania mające na celu wsparcie bieżącej zgodności działalności depozytów papierów wartościowych z odpowiednimi wymogami o charakterze prawnym, regulacyjnym i nadzorczym.

2. Rada Projektu T2S przeanalizuje istnienie potrzeby wydania przez EBC zaleceń mających na celu doprowadzenie do zmian legislacyjnych zapewniających równy dostęp depozytów papierów wartościowych do usług T2S, oraz przedstawi odpowiednie propozycje Radzie Prezesów.

DZIAŁ V

WALUTY INNE NIŻ EURO

Artykuł 18

Warunki dopuszczenia do włączenia do T2S

1. Waluta kraju należącego do EOG inna niż euro może być wykorzystywana w T2S, o ile KBC spoza strefy euro, inny bank centralny lub inny organ odpowiedzialny za taką walutę zawrze z Eurosystemem umowę o uczestnictwo waluty, a Rada Prezesów zatwierdzi uczestnictwo takiej waluty.

2. Waluta kraju nienależącego do EOG może być wykorzystywana w T2S, o ile Rada Prezesów zatwierdzi uczestnictwo tej waluty – pod warunkiem że:

a) wymogi o charakterze prawnym, regulacyjnym i nadzorczym mające zastosowanie do rozrachunku w tej walucie zapewniają zasadniczo taki sam lub wyższy stopień pewności prawnej jak w Unii;

b) włączenie tej waluty do T2S miałoby pozytywny wpływ na wkład T2S na rzecz rynku rozrachunku papierów wartościowych w Unii;

c) inny bank centralny lub inny organ odpowiedzialny za taką walutę zawrze z Eurosystemem zadowalającą dla obu stron umowę o uczestnictwo waluty.

3. Zgodnie z mandatem Rady Projektu T2S, KBC spoza strefy euro mogą być reprezentowane w Radzie Projektu T2S.

DZIAŁ VI

OPRACOWANIE PROJEKTU T2S

Artykuł 19

Plan projektu T2S

1. Po przyjęciu niniejszych wytycznych Rada Projektu T2S, opierając się na dokumentacji URD, przedstawi Radzie Prezesów propozycję planu projektu T2S składającego się z uporządkowanej listy świadczeń i działań dotyczących projektu T2S, wraz z ich wzajemnymi zależnościami oraz planowanymi datami początkowymi i końcowymi.

2. Rada Prezesów, opierając się na propozycjach Rady Projektu T2S, dokonuje oceny, zatwierdzenia i odbioru planu projektu T2S.

3. Na podstawie planu projektu T2S Rada Projektu T2S opracowuje szczegółowy harmonogram projektu wskazujący istotne etapy projektu T2S. Harmonogram podlega ogłoszeniu oraz przekazaniu podmiotom zainteresowanym T2S.

4. W przypadku zaistnienia poważnego ryzyka niezrealizowania któregoś z istotnych etapów projektu T2S, Rada Projektu T2S informuje o tym fakcie niezwłocznie Radę Prezesów oraz przedstawia propozycje działań mających ograniczyć opóźnienie w realizacji projektu T2S.

DZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Umowa pomiędzy poziomami 2 i 3

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszych wytycznych, umowa pomiędzy poziomami 2 i 3 zawiera dodatkowe szczegółowe postanowienia w zakresie zadań i obowiązków grupy czterech BC, Rady Projektu T2S oraz banków centralnych Eurosystemu.

2. Projekt umowy pomiędzy poziomami 2 i 3 zostanie przedstawiony do zatwierdzenia Radzie Prezesów, a następnie umowa zostanie podpisana przez Eurosystem oraz grupę czterech BC.

Artykuł 21

Rozstrzyganie sporów

1. Spór dotyczący kwestii uregulowanych w niniejszych wytycznych, który nie może zostać rozstrzygnięty w drodze porozumienia pomiędzy zainteresowanymi stronami, może zostać przekazany przez każdą z zainteresowanych stron do rozstrzygnięcia Radzie Prezesów.

2. Umowa pomiędzy poziomami 2 i 3 zawiera postanowienie, zgodnie z którym Rada Projektu T2S oraz grupa czterech BC mogą przedstawiać spory wynikające z tej umowy do rozstrzygnięcia Radzie Prezesów.

Artykuł 22

Wejście w życie

Wytyczne wchodzą w życie z dniem 1 maja 2010 r.

Artykuł 23

Adresaci i sposób implementacji

Wytyczne adresowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 21 kwietnia 2010 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

GRUPA DORADCZA T2S

Mandat i skład

1. **Mandat i kompetencje**

Mandat grupy doradczej (grupa AG – *Advisory Group*) Target2-Securities (T2S) obejmuje:

a) udzielanie Eurosystemowi wsparcia w zakresie przeglądu ogólnych specyfikacji (specyfikacji GS – *General Specifications*) oraz szczegółowych specyfikacji funkcjonalnych użytkownika (specyfikacji UDFS – *User Detailed Functional Specifications*) w celu zapewnienia ich pełnej zgodności z dokumentacją URD;

b) udzielanie Eurosystemowi wsparcia w zakresie przeglądu wniosków dotyczących zmian dokumentacji URD;

c) doradzanie w sprawie dalszego określania podstaw prawnych specyfikacji GS oraz UDFS;

d) udzielanie Eurosystemowi wsparcia w kwestii dalszego doprecyzowania zasad ustalania opłat;

e) kontynuowanie prac nad harmonizacją zasad rozrachunku papierów wartościowych powiązanego z T2S;

f) wspieranie działań wdrożeniowych na rynku;

g) doradzanie przy opracowywaniu oraz pomoc we wdrożeniu umowy i zasad wspomagających tworzenie efektywnego i oszczędnego środowiska usług posttransakcyjnych T2S pomiędzy T2S a depozytami papierów wartościowych, a poprzez to zachęcających depozyty papierów wartościowych oraz uczestników rynku do przekazywania środków i działalności rozrachunkowej do systemu T2S;

h) doradzanie w sprawach związanych z migracją oraz jej fazami.

2. **Skład**

2.1. Grupa AG składa się z przewodniczącego, sekretarza, członków pełnoprawnych oraz obserwatorów.

2.2. W stosownych przypadkach przewodniczący może, doraźnie i według swojego uznania, zapraszać na zebrania grupy AG dodatkowych ekspertów, informując o tym grupę.

3. **Członkowie pełnoprawni**

3.1. Członkowie pełnoprawni są uprawnieni do udziału w podejmowaniu decyzji przez grupę AG.

3.2. Każdej grupie uprawnionej do pełnego członkostwa zgodnie z punktem 3.3 przydziela się taką samą liczbę członków pełnoprawnych. Liczba członków pełnoprawnych przysługująca każdej z pozostałych grup zainteresowanych podmiotów jest równa liczbie członków pełnoprawnych grupy zainteresowanych podmiotów banku centralnego.

3.3. Przedstawiciele następujących grup są uprawnieni do pełnego członkostwa w grupie AG:

a) Banki centralne – EBC oraz każdy krajowy bank centralny (KBC) ze strefy euro jest reprezentowany przez jednego członka pełnoprawnego. Po wprowadzeniu euro przez państwo członkowskie dany KBC również uczestniczy w grupie AG jako członek pełnoprawny od daty wejścia do strefy euro. Bank centralny spoza strefy euro, który zdecydował się na włączenie swojej waluty do systemu T2S, również jest reprezentowany – od daty podjęcia tej decyzji – przez jednego członka pełnoprawnego. Komisja Europejska, jako organ administracji publicznej, jest członkiem pełnoprawnym, przy czym zalicza się ją do grupy banków centralnych.

b) Depozyty papierów wartościowych – pełnoprawnym członkiem grupy AG uprawnionym do wyznaczenia jednego reprezentanta jest każda grupa depozytów papierów wartościowych, mogąca składać się z kilku depozytów, a także każdy depozyt papierów wartościowych, o ile przeprowadzają rozrachunek swoich transakcji w euro lub w walucie krajowej innej niż euro i spełniają następujące warunki:

— zadeklarowały wsparcie dla T2S,

— są gotowe do zawarcia z Eurosystemem porozumienia umownego,

— zadeklarowały zamiar korzystania z T2S zaraz po jego uruchomieniu.

Zgodnie z punktem 3.2 oraz 3.3 lit. a), liczba przedstawicieli depozytów papierów wartościowych jest równa liczbie przedstawicieli banków centralnych. Dlatego też większe grupy depozytów papierów wartościowych oraz większe depozyty papierów wartościowych mają – w zależności od wolumenu rozrachunku – większą liczbę przedstawicieli. Liczbę dodatkowych przedstawicieli ustalają depozyty papierów wartościowych reprezentowane w grupie AG oraz przewodniczący grupy, zgodnie z zasadą proporcjonalnego podziału miejsc opartą na tzw. metodzie d'Hondta.

c) Użytkownicy – komitet nominacyjny (*Nomination Committee* – NC) dokonuje wyboru członków spośród społeczności użytkowników w oparciu o aplikacje otrzymane przez sekretarza według uprzednio ustalonego klucza:

— przynajmniej jedenastu członków pełnoprawnych reprezentujących najważniejsze banki komercyjne prowadzące działalność związaną z papierami wartościowymi w walutach kwalifikujących się do rozrachunku w T2S, bez względu na miejsce ich wpisu do odpowiedniego rejestru,

— przynajmniej dwóch członków pełnoprawnych reprezentujących międzynarodowe banki inwestycyjne,

— przynajmniej dwóch członków pełnoprawnych reprezentujących banki prowadzące działalność związaną z rozrachunkiem papierów wartościowych na rzecz swoich lokalnych klientów,

— przynajmniej jeden członek pełnoprawny reprezentujący partnera centralnego.

4. **Obserwatorzy**

4.1. Obserwatorzy są uprawnieni do uczestniczenia w posiedzeniach grupy AG, nie uczestniczą jednak w podejmowaniu decyzji.

4.2. Do udziału w grupie AG w charakterze obserwatora jest uprawniony jeden przedstawiciel każdej z następujących grup/instytucji:

a) Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (*Committee of European Securities Regulators*);

b) Europejskiej Federacji Bankowej (*European Banking Federation*);

c) Europejskiej Grupy Kas Oszczędnościowych (*European Savings Bank Group*);

d) Europejskiego Stowarzyszenia Banków Spółdzielczych (*European Association of Co-operative Banks*);

e) Europejskiego Forum Usług w Zakresie Papierów Wartościowych (*European Securities Services Forum*);

f) Federacji Europejskich Giełd Papierów Wartościowych (*Federation of European Securities Exchanges*);

g) depozytów papierów wartościowych wspierających projekt T2S i zarządzanych przez KBC;

h) przewodniczących podgrup AG.

4.3. Banki centralne Eurosystemu, które zbudują i będą obsługiwać platformę T2S (grupa czterech BC), mogą wyznaczyć po jednym przedstawicielu w celu uczestnictwa w grupie AG w charakterze obserwatora. Obserwatorzy ci przedstawiają grupie AG jednolite stanowisko.

5. **Procedury nominacji**

5.1. Stosuje się następujące procedury nominacji członków pełnoprawnych i obserwatorów:

a) przedstawiciel banku centralnego jest nominowany przez prezesa właściwego banku centralnego, zgodnie z ustawą regulującą działalność tego banku;

b) przedstawiciel depozytu papierów wartościowych jest nominowany przez osobę zarządzającą danym depozytem papierów wartościowych;

c) przedstawiciel użytkowników jest nominowany przez odpowiednie organizacje na podstawie osobistych zgłoszeń. Przedstawicieli tych wyznacza komitet nominacyjny, zgodnie ze stosowanymi przez ten komitet procedurami i kryteriami;

d) obserwator jest nominowany przez przewodniczącego/szefa danej grupy/organizacji.

5.2. Każda osoba nominowana powinna posiadać właściwą rangę oraz odpowiednią wiedzę techniczną. Obowiązkiem podmiotu nominującego jest zapewnienie, aby osoba nominowana mogła poświęcać odpowiednią ilość czasu na aktywny udział w pracach grupy doradczej.

5.3. Każda nominacja musi zostać potwierdzona sekretarzowi na piśmie.

6. **Uczestnictwo**

6.1. Członkowie pełnoprawni oraz obserwatorzy uczestniczą w grupie AG osobiście. Obecność na zebraniach grupy AG uznaje się za oznakę ich zaangażowania w projekt.

6.2. Członkowie pełnoprawni oraz obserwatorzy są uprawnieni do wyznaczania zastępców (posiadających równoważną rangę oraz wiedzę), którzy – w razie wystąpienia szczególnych okoliczności – uczestniczą w grupie AG pod ich nieobecność z prawem przedstawiania swojego stanowiska, a w przypadku członków pełnoprawnych – z prawem głosowania w ich imieniu na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Członkowie pełnoprawni oraz obserwatorzy informują sekretarza o wyznaczeniu zastępców z odpowiednim wyprzedzeniem.

6.3. W przypadku gdy członek pełnoprawny lub obserwator zaprzestaje pracy dla reprezentowanego przez niego podmiotu, jego członkostwo ustaje ze skutkiem natychmiastowym.

6.4. W razie rezygnacji członka pełnoprawnego lub obserwatora albo w razie wygaśnięcia ich członkostwa przewodniczący grupy AG wzywa właściwą organizację nominującą albo komitet nominacyjny do zastąpienia go zgodnie z odpowiednią procedurą nominacyjną określoną w art. 5.

7. **Przewodniczący**

7.1. Rada Prezesów mianuje przewodniczącego spośród wysokich rangą pracowników EBC. Przewodniczący jest uprawniony do wskazania swojego zastępcy, który zastępuje go w razie wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

7.2. Przewodniczący odpowiada za organizowanie posiedzeń grupy AG oraz im przewodniczy. W ramach swojej funkcji przewodniczący decyduje o porządku obrad, biorąc pod uwagę wkład członków grupy AG, oraz decyduje, które dokumenty zostaną przesłane grupie.

7.3. Przewodniczący decyduje, czy określona sprawa należy do zakresu kompetencji grupy AG (zgodnie z punktem 1.2), oraz informuje grupę, jeżeli zdecyduje, że dana sprawa nie wchodzi w zakres jej kompetencji.

7.4. Przewodniczący sprawuje wszystkie funkcje przewidziane w decyzji Rady Prezesów, jak również inne funkcje powierzone mu następnie przez grupę AG.

7.5. Przewodniczący nominuje osoby, które przewodniczą podgrupom oraz stałych członków podgrup, które zostaną utworzone w ramach grupy AG.

7.6. Przewodniczący jest jedyną osobą upoważnioną do reprezentowania grupy AG na zewnątrz. Przed podjęciem wszelkich działań związanych z reprezentacją grupy AG na zewnątrz przewodniczący informuje o nich grupę w odpowiedni sposób. O wszelkich informacjach, które mają być przekazane na zewnątrz w imieniu grupy AG, informuje się grupę z odpowiednim wyprzedzeniem.

8. **Sekretariat**

8.1. Przewodniczący mianuje sekretarza spośród pracowników EBC o dużym doświadczeniu. Przewodniczący może wskazać osobę, która będzie zastępować sekretarza w razie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności.

8.2. EBC zapewnia sekretarzowi wsparcie operacyjne i obsługę sekretariatu.

8.3. Sekretarz pracuje pod kierownictwem przewodniczącego. Do zadań sekretarza należy w szczególności:

a) pomoc przewodniczącemu w jego obowiązkach;

b) organizowanie posiedzeń oraz przygotowywanie ich streszczeń;

c) pomoc w przygotowywaniu dokumentów, które mają zostać przyjęte przez grupę AG;

d) występowanie w roli koordynatora podczas konsultacji;

e) organizowanie komunikacji zewnętrznej w zakresie prac grupy AG i innych grup (przykładowo publikacji dokumentów grupy AG);

f) wykonywanie wszelkich innych funkcji, które zostały mu powierzone zgodnie z regulaminem przez grupę AG lub jej przewodniczącego.

8.4. Sekretarz jest z urzędu członkiem komitetu nominacyjnego. Może on również uczestniczyć w podstrukturach grupy AG.

8.5. Sekretarz nie jest uprawniony do udziału w podejmowaniu decyzji przez grupę AG.

9. **Procedury robocze**

9.1. Posiedzenia grupy AG odbywają się co do zasady raz na kwartał. Przewodniczący może zwoływać dodatkowe posiedzenia, informując grupę o ich terminie z odpowiednim wyprzedzeniem. Posiedzenia odbywają się co do zasady w siedzibie EBC.

9.2. Językiem roboczym jest język angielski.

9.3. Sprawozdanie tymczasowe dotyczące głównych ustaleń poczynionych na posiedzeniu grupy AG publikuje się na stronie internetowej EBC w ciągu trzech dni roboczych od dnia posiedzenia. Za publikację sprawozdania tymczasowego i oznaczenie go jako tymczasowego odpowiedzialny jest przewodniczący, bez udziału grupy. Sekretarz sporządza także po każdym posiedzeniu grupy AG listę zadań, zawierającą wyszczególnienie zadań i terminów uzgodnionych podczas posiedzenia. Sekretarz przygotowuje streszczenie posiedzenia grupy AG i przekazuje je członkom grupy w ciągu sześciu dni roboczych od posiedzenia. Członkowie grupy AG mogą zgłaszać uwagi do streszczenia w ciągu trzech dni roboczych. Streszczenie w ostatecznej wersji publikuje się po zaakceptowaniu go przez grupę AG. Streszczenie zastępuje sprawozdanie tymczasowe przewodniczącego, które zostaje usunięte ze strony internetowej po opublikowaniu streszczenia. Streszczenie zawiera informacje o rozpatrywanych sprawach oraz wynikach dyskusji.

9.4. Grupa AG działa w sposób otwarty i przejrzysty.

Porządek obrad oraz dokumenty mające być przedmiotem dyskusji (w tym wkład ze strony podstruktur AG) dostarcza się członkom oraz publikuje na stronie internetowej EBC przynajmniej pięć dni roboczych przed posiedzeniem. Grupa AG decyduje według swojego uznania, czy dokumenty, które zostały jej przesłane później niż pięć dni przed posiedzeniem, zostaną poddane dyskusji na posiedzeniu. Uwagi oraz inne stanowiska otrzymane przez sekretarza nie później niż trzy dni robocze przed posiedzeniem dostarczane są grupie AG i co do zasady są publikowane na stronie internetowej EBC. Dokumenty poufne (takie jak dokumenty otrzymane od uczestników rynku z klauzulą poufności lub dokumenty uznane za poufne przez przewodniczącego) nie podlegają publikacji.

9.5. Decyzje grupy AG przybierają formę wskazówek, przesyłanych bezpośrednio organom decyzyjnym EBC (tj. Radzie Prezesów i Zarządowi), albo formę uchwał w sprawie organizacji pracy grupy AG lub jej podgrup.

9.6. Przyjęcie wskazówek przekazywanych organom decyzyjnym EBC wymaga co do zasady jednomyślności członków grupy AG uczestniczących w podejmowaniu decyzji. Jeżeli nie można osiągnąć jednomyślności, Przewodniczący może podjąć decyzję o dokonaniu oceny stopnia poparcia dla poszczególnych wskazówek poprzez zapytanie wszystkich pełnoprawnych członków grupy AG uczestniczących w podejmowaniu decyzji, czy zgadzają się oni z daną propozycją, czy też nie. Organy decyzyjne EBC informuje się o stopniu poparcia. W przypadku istnienia kilku projektów wskazówek dotyczących tej samej kwestii, organy decyzyjne EBC informuje się jedynie o tych projektach, które zostały poparte przez co najmniej siedmiu pełnoprawnych członków grupy AG (lub ich zastępców). Pełnoprawny członek może popierać tylko jeden projekt dotyczący danej sprawy. W kwestiach o szczególnym znaczeniu siedmiu członków pełnoprawnych może zażądać natychmiastowego przekazania ich stanowiska mniejszościowego organom decyzyjnym EBC.

9.7. Grupa AG może tworzyć podstruktury w celu wspierania prac związanych z: a) technicznym wdrożeniem wymogów użytkowników, b) harmonizacją kwestii związanych z T2S, c) kwestiami prawnymi związanymi z T2S, lub d) wszelkimi innymi obszarami, które grupa uzna za wymagające wsparcia. Grupa AG określa i przyjmuje mandaty takich podstruktur.

Grupa AG może tworzyć podgrupy o charakterze długoterminowym, obejmujące wszystkie podmioty zainteresowane. Grupa AG może ponadto tworzyć zespoły zadaniowe, które nie muszą obejmować wszystkich podmiotów zainteresowanych oraz mogą mieć charakter krótkoterminowy. Ponadto grupa AG, jak również zespół ds. projektu T2S, mogą organizować w razie potrzeby warsztaty dotyczące poszczególnych kwestii.

Decyzje grupy AG w sprawie organizacji pracy podstruktur zapadają jednomyślnie, lub – jeżeli nie została osiągnięta jednomyślność – zwykłą większością głosów.

9.8. Grupa AG umożliwia wnoszenie wkładu w swe prace szerokiej grupie uczestników rynku oraz władz, oraz informuje te podmioty o swych obradach. Sekretarz działa jako koordynator takich konsultacji i jest wspierany przez zespół EBC ds. T2S oraz – w razie konieczności – przez pozostałych pracowników EBC.

W tym celu powołuje się we wszystkich państwach krajowe grupy użytkowników (grupy NUG – *National User Groups*) stanowiące łącznik pomiędzy rynkiem krajowym a grupą AG. Grupy NUG mogą przekazywać grupie AG sugestie lub uchwały poprzez sekretarza.

Grupa AG podejmuje odpowiednie kroki celem zasięgania opinii uczestników rynku, władz oraz innych zainteresowanych podmiotów i osób – np. poprzez grupy NUG, konsultacje publiczne, dyskusje okrągłego stołu, posiedzenia oraz sesje informacyjne poświęcone danej sprawie lub publikację informacji zwrotnych po konsultacjach.

W ramach zasięgania opinii umożliwia się zgłaszanie uwag w okresie co do zasady nie krótszym niż trzy tygodnie, chyba że przewodniczący grupy AG zadecyduje inaczej.

10. **Kanały sprawozdawczości oraz stosunki z komitetami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC)**

10.1. Rada Prezesów może przekazywać grupie AG ogólne wytyczne – z własnej inicjatywy lub na wniosek grupy.

10.2. Grupa AG przekazuje swoje wskazówki do rozpatrzenia bezpośrednio organom decyzyjnym EBC.

10.3. Zarówno z własnej inicjatywy jak i na wniosek, grupa AG może przekazywać bezpośrednio podgrupom, za pośrednictwem ich przewodniczących, wytyczne dotyczące prac, które powinny zostać podjęte w ramach mandatu tych podgrup.

10.4. Za pośrednictwem przewodniczącego grupa AG może zasięgać opinii komitetów ESBC lub ich podgrup w zakresie szczegółowych kwestii technicznych pozostających w zakresie kompetencji i wiedzy tego komitetu (takich jak kwestie prawne związane z T2S). Co do zasady, czas wyznaczony na przedstawienie opinii nie powinien być krótszy niż 3 tygodnie, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają wyznaczenie krótszego terminu. Przewodniczący zapewnia także, aby prace grupy AG nie pokrywały się z mandatem któregoś z komitetów ESBC.

GRUPA KONTAKTOWA DEPOZYTÓW PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Mandat i skład

1. **Zakres mandatu**

Grupa kontaktowa depozytów papierów wartościowych (grupa CCG – *CSD Contact Group*) usprawnia proces przygotowania i negocjowania umowy ramowej pomiędzy Eurosystemem a depozytami papierów wartościowych chcącymi uczestniczyć w T2S. Umowa ramowa będzie dokumentem, którego projekt Rada Prezesów przedstawi wszystkim europejskim depozytom papierów wartościowych. Umowa ramowa będzie regulować fazę opracowania oraz fazę operacyjną T2S. Każdy z depozytów papierów wartościowych zawiera umowę ramową osobno.

2. **Skład**

W skład grupy CCG wchodzą osoby wspierające projekt z ramienia depozytów papierów wartościowych oraz członkowie Rady Projektu T2S i ich zastępcy.

Osoby wspierające projekt są powoływane przez zarządy tych depozytów papierów wartościowych, które zawarły z Eurosystemem w dniu 16 lipca 2009 r. protokół ustaleń (MoU – *Memorandum of Understanding*), lub które w późniejszym czasie złożyły jednostronną deklarację w sprawie przyjęcia protokołu ustaleń. Każdy z członków reprezentujących depozyt papierów wartościowych może wyznaczyć zastępcę na wypadek, gdyby on sam nie był dyspozycyjny. W przypadku gdy zarówno członek reprezentujący podmiot popierający projekt jak i jego zastępca nie są dyspozycyjni, dany depozyt papierów wartościowych nie jest reprezentowany. W razie niedyspozycyjności członków Rady Projektu T2S oraz ich zastępców, nie mogą oni zostać zastąpieni przez inne osoby.

Grupie CCG przewodniczy przewodniczący Rady Projektu T2S. Przewodniczący we współpracy z depozytami papierów wartościowych: 1) decyduje o częstotliwości, formie i porządku obrad grupy; 2) zaprasza ekspertów zewnętrznych lub członków zespołu ds. projektu T2S na posiedzenia dotyczące poszczególnych kwestii. Sprawozdawcą jest członek zespołu ds. projektu T2S w EBC. Osoba ta odpowiada za: 1) koordynację organizacji posiedzeń i terminowe przekazywanie właściwych dokumentów; 2) udzielanie wsparcia przewodniczącemu w przygotowywaniu posiedzeń grupy; 3) sporządzanie wniosków z przebiegu posiedzeń; 4) udzielanie wsparcia przewodniczącemu w relacjach z odpowiednimi (pod)grupami.

3. **Procedury robocze, współdziałanie i wsparcie**

Procedury robocze

Grupa CCG powinna zmierzać do przyjmowania uchwał jednomyślnie. W przypadku gdy osiągnięcie jednomyślności nie było możliwe w trakcie dwóch następujących po sobie posiedzeń, rozbieżności należy szczegółowo udokumentować. W takim przypadku Rada Projektu T2S jest odpowiedzialna za przedstawienie propozycji Radzie Prezesów. Depozyty papierów wartościowych, które nie zgadzają się propozycją przedstawioną przez Radę Projektu T2S, mają możliwość wyrażenia zdania odrębnego.

Współdziałanie między grupą doradczą T2S (grupą AG) a grupą CCG

Przewodniczący grupy CCG regularnie informuje grupę AG o postępach w zakresie procesu negocjacji umowy ramowej.

W niezbędnym zakresie grupa CCG (tam, gdzie jest to możliwe poprzez podgrupę menedżerów projektu (PMSG – *Project Managers sub-group*) oraz poprzez zespół zadaniowy ds. kontraktowych (TCI – *Task Force on Contractual Issues*)) otrzymywać będzie odpowiedni wkład od istniejących podstruktur grupy AG.

Wsparcie na rzecz grupy CCG

Wsparcia grupie CCG udzielają:

— PMSG, odpowiedzialny za przygotowanie strony biznesowej procesu negocjacji (między innymi w zakresie kwestii funkcjonalnych, technicznych i planowania),

— TCI, udzielający wsparcia prawnego na rzecz CCG i w tym zakresie „przekładający" wkład biznesowy otrzymany od CCG i PMSG na właściwe terminy prawnicze.

Grupa CCG określi mandat dwóch wymienionych powyżej grup zadaniowych i ustali w ogólnym zakresie program ich działania.

KRAJOWA GRUPA UŻYTKOWNIKÓW

Mandat i skład

1. **Wprowadzenie**

Krajowe grupy użytkowników (grupy NUG – National User Group) składają się z dostawców i użytkowników usług rozrachunku papierów wartościowych na rynku krajowym; celem ich działania jest wspieranie opracowania i wdrożenia TARGET2-Securities (T2S). Grupy te tworzą forum, dzięki któremu uczestnicy rynków krajowych będą mogli zostać włączeni do prac grupy doradczej T2S (AG), a także stanowią formalny łącznik między grupą AG a rynkiem krajowym. Grupy NUG pełnią funkcję forum do zasięgania opinii przez zespół ds. projektu T2S, jak również przekazują grupie AG odpowiedni wkład w zakresie wszystkich kwestii rozpatrywanych przez tę grupę. Grupy NUG mogą również samodzielnie przedstawiać grupie AG określone kwestie do rozpatrzenia.

Grupy NUG mogą uczestniczyć w procesie zarządzania zmianami dokumentacji URD i pełnić ważną rolę przy ocenie odpowiednich wniosków w kontekście działania rynku krajowego. Grupy NUG powinny przyjąć obowiązującą w ramach T2S zasadę unikania włączania do T2S specyficznych rozwiązań krajowych, jak również aktywnie wspierać harmonizację.

2. **Mandat**

Mandat grup NUG obejmuje:

— ocenę wpływu funkcjonalności T2S na rynki krajowe, w szczególności ocenę wpływu jakichkolwiek zmian w zakresie wymogów użytkowników T2S; przy dokonywaniu takiej oceny należy odpowiednio uwzględnić koncepcję „zwięzłego T2S" polegającą na unikaniu wprowadzania specyficznych rozwiązań krajowych i promowaniu harmonizacji,

— przedstawianie grupie AG istotnych kwestii budzących zaniepokojenie na rynku krajowym,

— upowszechnianie znajomości T2S we wszystkich segmentach krajowego rynku papierów wartościowych,

— udzielanie wsparcia członkom grupy AG reprezentującym społeczność krajową.

3. **Skład**

Grupy NUG składają się z przewodniczącego, sekretarza oraz z członków.

Przewodniczącym grupy NUG powinien być co do zasady członek pełnoprawny lub obserwator grupy AG. Rolę tę powinien pełnić wyższy rangą urzędnik właściwego krajowego banku centralnego. W przypadku gdy właściwy krajowy bank centralny nie przedstawi lub nie mianuje przewodniczącego grupy NUG, powołuje go przewodniczący grupy AG, który będzie starał się wypracować konsensus pomiędzy głównymi uczestnikami właściwego rynku. W przypadku gdy przewodniczący grupy NUG nie jest członkiem grupy AG, koordynację między grupą AG a przewodniczącym danej grupy NUG mającą na celu zapewnienie ścisłego powiązania pomiędzy tymi grupami powinien zapewnić jeden z członków grupy AG.

Sekretarzy grup NUG w państwach strefy euro wyznacza właściwy krajowy bank centralny; w innych państwach sekretarzy grup NUG powołują przewodniczący tych grup. Sekretarz powinien regularnie uczestniczyć w spotkaniach informacyjnych organizowanych dla sekretarzy grup NUG przez zespół ds. projektu T2S.

Członkami grup NUG są odpowiedni członkowie grupy AG oraz obserwatorzy (lub nominowani przez nich przedstawiciele o odpowiedniej randze, zaakceptowani przez przewodniczącego grupy NUG), jak również dodatkowe osoby posiadające wiedzę i pozycję umożliwiającą im reprezentowanie wszystkich kategorii użytkowników i dostawców usług na rynku krajowym. Członkami grup NUG mogą być zatem depozyty papierów wartościowych, brokerzy, banki, banki inwestycyjne, banki powiernicze, emitenci lub ich agenci, partnerzy centralni, giełdy oraz wielostronne platformy obrotu (MTF – *multilateral trading facilities*), właściwy krajowy bank centralny, organy nadzoru oraz stowarzyszenia bankowe.

4. **Procedury robocze**

Grupy NUG zajmują się wyłącznie kwestiami mającymi znaczenie dla T2S. Zachęca się je do aktywnego zasięgania informacji od zespołu ds. projektu T2S w zakresie kwestii bieżących, jak również do terminowego przedstawiania krajowego stanowiska w odniesieniu do spraw, o które zwrócił się sekretarz grupy AG oraz spraw poruszanych przez samą grupę NUG. Zespół ds. projektu T2S regularnie przekazuje informacje grupom NUG oraz organizuje spotkania z ich sekretarzami w celu wzmacniania współdziałania pomiędzy grupami NUG a zespołem ds. projektu T2S.

Grupy NUG podejmują starania celem odbywania regularnych posiedzeń dostosowanych do terminów posiedzeń grupy AG, tak, aby móc udzielać wskazówek krajowym członkom grupy AG. Wskazówki takie nie są jednak wiążące dla członków grupy AG. Grupy NUG mogą również przedstawiać grupie AG pisemne stanowiska za pośrednictwem jej sekretarza lub też zwracać się do członków grupy AG o przestawienie ich opinii.

Sekretarz grupy NUG powinien przekazywać porządek obrad oraz odpowiednie dokumenty na potrzeby dyskusji w czasie kolejnego posiedzenia grupy co najmniej pięć dni roboczych przed wyznaczonym terminem posiedzenia. Streszczenie posiedzeń grup NUG publikuje się na stronie internetowej T2S – oraz we właściwym zakresie na stronie internetowej odpowiedniego KBC – w języku angielskim oraz w dowolnym innym języku państwa Unii – w terminie trzech tygodni od daty posiedzenia.

Wykaz członków grup NUG publikuje się na stronie internetowej T2S. Grupy NUG publikują również na stronie internetowej T2S swoje adresy kontaktowe poczty elektronicznej, by umożliwić uczestnikom rynków krajowych kontakt z właściwą osobą w celu wyrażenia stanowiska.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 marca 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 47/05 (ex N 86/05) udzielonej przez Grecję na rzecz Hellenic Vehicle Industry SA (ELVO)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1476)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/273/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 27 maja 2002 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą domniemanej pomocy przyznanej przez władze greckie na rzecz przedsiębiorstwa ELVO – Hellenic Industry SA („ELVO").

(2) Po zakończeniu długiej wymiany uwag z władzami kraju pismem z dnia 7 grudnia 2005 r. Komisja powiadomiła Grecję, że podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do przedmiotowej pomocy.

(3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* [2]. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do zgłaszania uwag dotyczących przedmiotowego środka pomocy.

(4) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron.

(5) Pismem z dnia 1 marca 2006 r. Grecja przedstawiła swoje uwagi dotyczące decyzji Komisji w sprawie wszczęcia postępowania. Kolejne informacje Grecja przedstawiła w pismach z dnia 26 lipca 2006 r., 28 lipca 2006 r., 2 sierpnia 2006 r., 22 czerwca 2007 r., 2 lipca 2007 r., 31 sierpnia 2007 r., 6 września 2007 r., 18 października 2007 r., 22 lutego 2008 r. oraz 20 sierpnia 2008 r.

(6) Spotkanie urzędników Komisji oraz władz greckich w obecności przedstawicieli ELVO odbyło się dnia 4 maja 2007 r.

2. STAN FAKTYCZNY

2.1. Beneficjent

(7) ELVO jest przedsiębiorstwem z siedzibą w Salonikach, w Grecji, produkującym pojazdy wojskowe, pojazdy cywilne i części zamienne. ELVO jest głównym dostawcą pojazdów silnikowych dla greckich sił zbrojnych.

(8) Zgodnie z dostępnymi informacjami przedsiębiorstwo produkuje następujące typy pojazdów: autobusy, trolejbusy, wywrotki, śmieciarki, cysterny, wozy strażackie, odśnieżarki, pojazdy do transportu samolotów, pojazdy do przewozu żurawi, traktory, ciężarówki, przyczepy, pojazdy sportowo-użytkowe (ang. *Sport Utility Vehicles*, SUVs), czołgi oraz pojazdy opancerzone.

(9) Firma powstała w 1972 r. pod nazwą Steyr Hellas SA, produkowała wówczas traktory, ciężarówki, rowery i silniki. W roku 1987 nazwę przedsiębiorstwa zmieniono na ELVO, a rząd grecki stał się jego głównym akcjonariuszem.

(10) W dniu 29 sierpnia 2000 r. w wyniku przetargu publicznego przedsiębiorstwo Mytilineos Holdings SA nabyło na mocy porozumienia o sprzedaży akcji 43 % akcji przedsiębiorstwa ELVO (w dalszej części dokumentu sprzedaż ta określana będzie jako „częściowa prywatyzacja"). W chwili obecnej rząd grecki jest właścicielem 51 % przedsiębiorstwa ELVO.

(11) Firma zatrudnia obecnie około 672 osoby (dane z 2007 r.). Obroty firmy w 2007 r. wyniosły 84 mln EUR.

[1] Dz.U. C 34 z 10.2.2006, s. 24.
[2] Zob. przypis 1.

2.2. **Środki wsparcia**

2.2.1. *Zwolnienie z podatków na podstawie ustawy 2771/1999*

(12) W oparciu o art. 15 ust. 3 ustawy 2771/1999 przyjętej 16 grudnia 1999 r. państwo greckie zwolniło ELVO ze wszystkich zobowiązań wobec skarbu państwa związanych z podatkami oraz karami podatkowymi za lata od 1988 do 1998 (dalej „zwolnienie z podatków A"). Według władz greckich zwolnienie odpowiada kwocie w wysokości 1 193 753 186 GRD (3 503 310,89 EUR) ([3]), jaką przedsiębiorstwo ELVO było winne skarbowi państwa.

(13) W uwagach odnoszących się do decyzji Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE władze greckie poinformowały Komisję o dwóch kolejnych środkach wsparcia dla ELVO.

2.2.2. *Zwolnienie z podatków zgodnie z ustawą 1892/90*

(14) Decyzją ([4]) podjętą w oparciu o art. 49 ustawy 1892/90 władze greckie zwolniły ELVO z podatku w kwocie 3 546 407,89 EUR (dalej „zwolnienie z podatków B"). Kwota ta odpowiada wysokości zobowiązań podatkowych ELVO od 1998 r. (daty poprzedniej kontroli podatkowej) do momentu sprzedaży akcji przedsiębiorstwu Mytilineos. Zwolnienie miało postać zwrotu przez administrację podatkową podatku zapłaconego uprzednio przez ELVO. Kwota ta obejmowała:

— 2 912 380,90 EUR, co odpowiadało kwocie podatku VAT zapłaconego przez ELVO po częściowej prywatyzacji, należnego za okres pomiędzy dniem 1 stycznia 2000 r. a dniem 29 sierpnia 2000 r., kiedy to nastąpiła częściowa prywatyzacja. Kwotę tę władze greckie wypłaciły w dwóch ratach w dniu 7 listopada 2002 r. (900 000 EUR) oraz dniu 6 lutego 2004 r. (2 012 318,90 EUR),

— 634 088,99 EUR, co odpowiadało wielkości podatku zapłaconego przez ELVO za lata obrotowe 1998, 1999 oraz 2000 (aż do częściowej prywatyzacji). Grecja nie wskazała dokładnej daty zwrotu podatku.

2.2.3. *Gwarancja pożyczkowa*

(15) W 1997 r. niemiecki bank Bayerische Hypo and Vereinsbank AG udzielił przedsiębiorstwu ELVO pożyczki w wysokości 23 008 134,635 EUR. Pożyczka była zabezpieczona gwarancją udzieloną przez rząd Grecji (dalej „gwarancja pożyczkowa"). ELVO nie przedstawiło żadnego zabezpieczenia udzielonej gwarancji, natomiast zapłaciło państwu opłatę w wysokości 1 % od tej kwoty. Władze greckie poinformowały Komisję, że pożyczka została wykorzystana do sfinansowania produkcji na potrzeby programów zaopatrzeniowych Ministerstwa Obrony, a dokładnie produkcji […] (*) dla greckiego wojska.

3. **PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA PRZEWIDZIANEGO W ART. 82 UST. 2**

(16) Jak wspomniano powyżej, pismem z dnia 7 grudnia 2005 r. Komisja poinformowała Grecję o swojej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do zwolnienia z podatków A, które uznała za pomoc państwa. Komisja miała wątpliwości odnośnie do zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem z uwagi na przedstawione poniżej przyczyny.

(17) Podczas wymiany uwag, która poprzedziła decyzję o wszczęciu postępowania, Grecja przedstawiła argument, że art. 296 Traktatu WE ma zastosowanie w odniesieniu do całej działalności ELVO, ponieważ ELVO produkuje przede wszystkim pojazdy wojskowe przeznaczone dla greckich sił zbrojnych. Komisja zwróciła jednak uwagę na fakt, że ELVO produkuje również pojazdy cywilne oraz podwójnego zastosowania. Grecja nie wykazała, że ELVO korzystało ze zwolnienia z podatków jedynie w przypadku produkcji przeznaczonej do celów wojskowych, ani też że było to niezbędne dla podstawowych interesów obronnych kraju.

(18) W związku z powyższym Komisja uznała, że jedynie część finansowego wsparcia udzielonego ELVO wspierała produkcję sprzętu wojskowego, objętą art. 296 Traktatu WE, oraz że pomoc udzielona w przypadku produkcji, w odniesieniu do której artykuł ten nie ma zastosowania, powinna zostać zbadana w ramach postępowania opartego na art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

(19) W tym samym piśmie Komisja zobowiązała Grecję, aby zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 659/1999 ([5]) przekazała informacje dotyczące szeregu kwestii, a mianowicie:

— informacje o jakiejkolwiek pomocy finansowej udzielonej ELVO ze środków publicznych,

— dowody, że księgi przychodów i rozchodów związanych z produkcją cywilną (w tym podwójnego zastosowania) oraz produkcją wojskową były prowadzone rozdzielnie, oraz że pomoc wspierała jedynie produkcję sprzętu wojskowego,

— dane dotyczące podziału obrotów pomiędzy poszczególne kategorie produktów (cywilne, podwójnego zastosowania oraz wojskowe).

4. **UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WŁADZE GRECKIE**

(20) W następstwie decyzji Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Grecja przedstawiła następujące uwagi.

([3]) Kwota w euro podana przez władze greckie.

([4]) Decyzję tę zastosowano jedynie w odniesieniu do porozumienia pomiędzy państwem greckim a Mytilineos dotyczącego sprzedaży akcji z dnia 29 sierpnia 2000 r.

(*) Informacja objęta tajemnicą służbową.

([5]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

4.1. **Inne środki pomocy**

(21) W odpowiedzi na nałożone na nią zobowiązanie Grecja poinformowała Komisję o opisanym powyżej zwolnieniu z podatków B oraz gwarancji pożyczkowej. Grecja oświadczyła, że ELVO nie uzyskało żadnego dodatkowego wsparcia ze środków publicznych.

4.2. **Znaczenie art. 296 Traktatu WE**

(22) Grecja potwierdziła, że ELVO nie prowadziło odrębnej księgowości dla produkcji wojskowej i cywilnej. Jednakże jak utrzymywała Grecja, ELVO produkowało przede wszystkim sprzęt wojskowy. I tak w latach od 1987 do 1998 z „programami wojskowymi" wiązało się 85 % sprzedaży firmy. Nawet jeśli w 1999 r. sprzedaż w zakresie sprzętu wojskowego wyniosła zaledwie 54 %, była to sytuacja wyjątkowa, podyktowana realizacją umowy z 1997 r. na dostawę autobusów i trolejbusów dla różnych instytucji i organów publicznych (a w rzeczywistości w kolejnych latach 2000 – 2002 udział w sprzedaży sprzętu wojskowego powrócił do normalnego wysokiego poziomu: odpowiednio 64,61 %, 72,59 % i 98,40 %). W związku z tym, z wyjątkiem roku 1999, znakomita większość produkcji ELVO dotyczyła sprzętu wojskowego, do której mógłby mieć zastosowanie art. 296 Traktatu WE.

4.3. **Zasada „private vendor"**

(23) O ile zwolnienia z podatków A i B nie byłyby objęte art. 296 Traktatu WE, powinny być rozpatrzone w kontekście częściowej prywatyzacji ELVO. Prywatyzacja odbyła się w drodze nieograniczonego przetargu, przy czym zainteresowanie udziałem w przetargu wyraziło osiem greckich oraz międzynarodowych przedsiębiorstw. Cztery z nich przedstawiły kwalifikowalne oferty. Oferta firmy Mytilineos została uznana za najlepszą.

(24) W ramach procesu prywatyzacji władze greckie podjęły decyzję, że ELVO zostanie sprzedane bez zobowiązań podatkowych, znanych przed dokonaniem transakcji, oraz że zobowiązania podatkowe powstałe zanim dokonano sprzedaży i płatne z późniejszą datą również zostaną pokryte przez państwo greckie. Określone powyżej zasady stanowiły część warunków procedury przetargowej i były znane wszystkim oferentom (których oferty w konsekwencji odzwierciedlały oczekiwanie związane z umorzeniem długów). Celem było uzyskanie jak najwyższej możliwej ceny za akcje (po potrąceniu umorzonych roszczeń podatkowych).

(25) Grecja argumentuje, że przejęcie przez sprzedającego zobowiązań finansowych sprzedawanej jednostki, które nie zmaterializowały się do czasu zakończenia transakcji, jest szeroko przyjętą praktyką handlową w podobnych operacjach. Co więcej, władze greckie argumentują, że cena zapłacona przez Mytilineos (12 179 071 EUR) przyniosła im znaczący zysk netto, nawet po potrąceniu umorzonego długu podatkowego (5 129 298,12 EUR netto).

(26) Grecja uważa, że postąpiła tak, jak postąpiłby prywatny sprzedający, chcący zmaksymalizować swoje zyski ze sprzedaży aktywów, w związku z czym zwolnienia z podatków A i B nie stanowiły pomocy państwa.

4.4. **Program pomocy państwa N 11-1991**

(27) Władze greckie odniosły się również do programu pomocy N 11/91 zatwierdzonego przez Komisję pismem z dnia 11 lipca 1991 r. Program ten dopuszczał pomoc państwa w postaci umorzenia długu lub zamiany długów na udziały w kapitale w odniesieniu do prywatyzacji 208 konkretnych przedsiębiorstw sektora publicznego, wśród których znalazło się również ELVO. Niemniej jednak program wymagał wcześniejszego zgłoszenia pomocy Komisji w dwóch przypadkach:

— jeśli sprzedaż przedsiębiorstwa dokonała się za pośrednictwem procedury innej niż przetarg nieograniczony, tj. jako bezpośrednia sprzedaż osobie trzeciej,

— jeśli przedsiębiorstwo działało w określonych sektorach, m.in. w przemyśle motoryzacyjnym ([6]).

(28) Władze greckie utrzymują, że umorzenie długów na podstawie ustawy 1892/90 miało miejsce w ramach tego programu pomocy. Umorzenie nie wymagało wcześniejszego zgłoszenia Komisji, ponieważ sprzedaż 43 % akcji ELVO nastąpiła w oparciu o otwartą procedurę przetargową, a ponieważ przedsiębiorstwo ELVO było producentem sprzętu wojskowego, nie mieściło się w kategorii producentów sektora motoryzacyjnego w rozumieniu przepisów w sprawie pomocy państwa.

5. **OCENA**

5.1. **Artykuł 296 Traktatu WE**

(29) Przed przystąpieniem do merytorycznej oceny środków wsparcia na podstawie przepisów w sprawie pomocy państwa należy przeanalizować twierdzenie Grecji dotyczące skutków prawnych art. 296 Traktatu WE.

(30) Zgodnie z art. 296 ust. 1 lit. b) postanowienia Traktatu nie zabraniają państwu członkowskiemu podejmować środków, „jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi; środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na wspólnym rynku w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych". To postanowienie ma zastosowanie do produktów ujętych na liście sporządzonej przez Radę (zob. art. 296 ust. 2 WE), która zawiera m.in. (pkt 6 listy) „czołgi oraz specjalistyczne pojazdy bojowe: b) uzbrojone lub opancerzone pojazdy wojskowe, w tym pojazdy amfibijne; c) wozy opancerzone …".

([6]) Fr. „automobiles".

(31) Oznacza to, w stopniu, w jakim ma to znaczenie dla niniejszej sprawy, że postanowienia Traktatu WE w sprawie pomocy państwa nie mają zastosowania do środków dotyczących produktów ujętych na liście z 1958 r., pod warunkiem że takie środki uznane zostaną za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa członkowskiego.

(32) Zgodnie z orzecznictwem państwo członkowskie, które chce się powołać na postanowienia art. 296 WE, powinno dostarczyć dowody, że wyłączenia nie wykraczają poza granice wyjątkowych przypadków, których dotyczą ([7]).

(33) Początkowo Grecja argumentowała, że cała produkcja ELVO, a przynajmniej znacząca jej część, dotyczy sprzętu wojskowego objętego art. 296 ust. 1 lit. b) WE, w związku z czym nie można zastosować postanowień Traktatu w zakresie pomocy państwa, aby zakazać jakiejkolwiek pomocy państwa na rzecz ELVO.

(34) Nie można się zgodzić z powyższym stanowiskiem. W świetle informacji dostępnych w tej sprawie jest oczywiste, że produkcja ELVO dotyczy nie tylko produktów objętych art. 296 WE, lecz także produktów które mogą mieć podwójne zastosowanie, bądź też przeznaczone są wyłącznie do użytku cywilnego (zob. motywy 8 i 17 powyżej). Już choćby z tego tylko względu Komisja nie może zaakceptować ogólnikowego zapewnienia, że postanowienia art. 296 ust. 1 lit. b) WE mają zastosowanie w przypadku działalności ELVO. Zastosowanie wyłączenia przewidzianego w tym artykule musi być oceniane indywidualnie dla każdego środka pomocy pod kątem jego celów i zakresu.

(35) Komisja nie może zgodzić się z tezą, że postanowienia art. 296 WE maja zastosowanie w odniesieniu do przypadków zwolnień z podatków A i B. W rzeczy samej, z uwagi na brak odrębnej księgowości dla produkcji na potrzeby wojskowe i cywilne, nie można ustalić, czy środek przyniesie korzyść jedynie produkcji wojskowej.

(36) Inaczej przedstawia się sprawa gwarancji pożyczkowej. Grecja wykazała, że gwarancja dotyczyła pożyczki zaciągniętej przez ELVO w celu realizacji zamówienia na pojazdy przeznaczone dla greckich sił zbrojnych. Pierwsze z zamówień dotyczyło […], które ewidentnie ujęte są na liście sprzętu wojskowego objętego art. 296 WE. Drugie zamówienie dotyczyło […], które *prima facie* można uznać za produkty podwójnego zastosowania, a co za tym idzie, postanowienia art. 296 WE miałyby tu zastosowanie jedynie gdyby sprzęt był przeznaczony wyłącznie na użytek wojska. W tym kontekście Grecja złożyła oficjalne oświadczenie, że […] wyprodukowano zgodnie z wytycznymi greckich sił zbrojnych […]. Komisja przyjmuje, że […], z uwagi na swoją charakterystykę, znajdują się na liście produktów, o której mowa w pkt 30 powyżej, a w szczególności w pkt 6 lit. b) listy. Ponadto Grecja zapewniła Komisję, że wszystkie […] zostały dostarczone […] wyłącznie do użytku wojskowego, o czym zaświadcza pismo ministra obrony. Grecja oświadczyła również, że […] przeznaczone są do wsparcia operacji wojskowych oraz, że zostały uznane za odpowiednie do tych celów […]. Komisja uznaje, że przedmiotowe pojazdy są konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Grecji.

(37) Komisji wystarcza, że zamówienie, na realizację którego udzielono gwarancji pożyczkowej, dotyczyło materiałów wojennych w rozumieniu art. 296 ust. 1 lit. b) WE oraz że gwarancja była niezbędna, aby sprzęt ten dostarczyć greckim siłom zbrojnym. W konsekwencji Komisja uznaje również, że gwarancja pożyczkowa jest wyłączona z postanowień Traktatu WE w sprawie pomocy państwa na mocy wyjątku ustanowionego w art. 296 ust. 1 lit. b) WE.

(38) Poniższa analiza sprawy pod kątem zgodności z przepisami w sprawie pomocy państwa dotyczyć będzie zatem jedynie zwolnień z podatków A i B.

5.2. **Istnienie pomocy państwa**

5.2.1. *Pojęcia zasobów państwowych, selektywności, wpływu na wymianę handlową i zakłócenia konkurencji*

(39) Na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi” chyba że pomoc taką można uzasadnić na podstawie art. 87 ust. 2 lub 3 Traktatu WE. Pojęcie pomocy państwa obejmuje nie tylko bezpośrednie przekazanie zasobów państwowych, np. w formie dotacji, lecz również przypadki, kiedy państwo umarza roszczenia wobec beneficjenta, a zatem rezygnuje z dochodu.

(40) Komisja uważa, że zwolnienia z podatków A i B stanowią pomoc państwa, ponieważ dotyczą podatków stanowiących zasoby państwowe oraz wybiórczo zapewniają korzyść przedsiębiorstwu ELVO, które w przeciwnym przypadku musiałoby uregulować swoje zobowiązania. Zwolnienia z podatków należy bezsprzecznie przypisać działaniom państwa, ponieważ doszły do skutku dzięki środkom podjętym przez organy państwowe (w przypadku zwolnienia z podatków A było to prawodawstwo, natomiast w przypadku zwolnienia z podatków B – decyzja administracji podatkowej o zwrocie podatku). Ponieważ pomiędzy państwami członkowskimi istnieje konkurencja i wymiana handlowa w branży motoryzacyjnej, korzyści finansowe faworyzujące ELVO w stosunku do konkurentów zakłócają konkurencję lub grożą jej zakłóceniem oraz wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

([7]) W tym kontekście zob. wyrok Trybunału z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie C-337/05, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (dotychczas nieopublikowany), pkt 42-49.

5.2.2. *Kryterium korzyści: twierdzenie Grecji, że działała jak prywatny sprzedający*

(41) Grecja utrzymuje jednak, że zwolnienia z podatku A i B nie stanowią pomocy państwa, ponieważ nie zapewniają firmie ELVO żadnych korzyści, których nie mogłaby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych. Jak przedstawiono w motywach 23–26 niniejszej decyzji, Grecja uważa, że jej działania były dokładnie takie, jakie podjąłby każdy inny prywatny przedsiębiorca w podobnych okolicznościach.

(42) Nie można zgodzić się z powyższym twierdzeniem.

(43) Po pierwsze, Komisja zwraca uwagę na fakt, że chociaż Grecja, jak twierdzi, działała w taki sam sposób, w jaki działałby prywatny przedsiębiorca w podobnych okolicznościach, to, aby zapewnić wsparcie ELVO posłużyła się środkami leżącymi w wyłącznej kompetencji państwa: konkretną ustawą w przypadku umorzenia podatku w ramach zwolnienia z podatków A oraz decyzją władz podatkowych w przypadku zwolnienia z podatków B. Są to uprawnienia, z jakich prywatny przedsiębiorca nie mógłby skorzystać. Z definicji należy zatem wykluczyć, że państwo greckie postąpiło jak prywatny sprzedający działający w normalnych okolicznościach ([8]).

(44) Komisja zwraca również uwagę, że stawiana przez Grecję teza, jakoby umorzenie roszczeń podatkowych pozwoliło jej osiągnąć wyższą cenę netto (tj. cenę sprzedaży akcji po odjęciu dochodu z podatku, z którego zrezygnowała) za swoje akcje w ELVO od tej, jaką byłaby w stanie uzyskać, gdyby sprzedała akcje bez rezygnacji z roszczeń podatkowych, jest twierdzeniem bez pokrycia, na poparcie którego nie przedstawiono żadnych dowodów (jak np. porównania pomiędzy rzeczywistą ceną sprzedaży a szacunkową ceną akcji w alternatywnym scenariuszu). Z braku najmniejszej choćby przesłanki, że umorzenie podatku stanowiło racjonalną decyzję z punktu widzenia interesów, nie można zaakceptować twierdzenia Grecji, że tak właśnie było.

(45) W związku z powyższym Komisja odrzuca argument Grecji, że ta działała jak wolnorynkowy przedsiębiorca i uznaje, że zwolnienia z podatków A i B przyniosły ELVO korzyści, jakich firma ta nie uzyskałaby w normalnych warunkach rynkowych.

5.2.3. *Wniosek dotyczący istnienia pomocy państwa*

(46) Komisja uznaje, że zwolnienia z podatków A i B stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

5.3. **Zgodność ze wspólnym rynkiem**

5.3.1. *Domniemana zgodność ze wspólnym rynkiem na podstawie programu N 11/91*

(47) W trakcie postępowania Grecja przedstawiła argument, że zwolnienia z podatków A i B, nawet jeśli stanowiłyby pomoc państwa, wchodziłyby w zakres wyżej wymienionego programu pomocy, na który Komisja wyraziła zgodę w sprawie N 11/91, a w konsekwencji byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem. Komisja jednakże nie może przychylić się do argumentów greckich władz, przedstawionych w motywach 27 i 28 powyżej.

(48) Na wstępie Komisja pragnie zaznaczyć, że ustawa 1892/90, będąca przedmiotem decyzji Komisji N 11/91, miała zastosowanie jedynie w przypadku sprzedaży lub innej formy przekazania przedsiębiorstwa, bądź wszystkich jego aktywów, bądź też większości jego udziałów (art. 49 ustawy 1892/90). Jednakże w niniejszej sprawie jedynie 43 % akcji ELVO sprzedano prywatnemu inwestorowi, podczas gdy rząd Grecji zachował 51 % akcji. Już z tego tylko powodu Komisja wątpi, by częściowa prywatyzacja ELVO mogła zostać objęta wyżej wymienionym programem pomocy.

(49) Nawet jeśli przyjąć, czysto teoretycznie, że umowa sprzedaży udziałów objęta jest programem pomocy N 11/91, w przypadku przedmiotowej sprawy nie spełniono warunków tego programu.

(50) W rzeczy samej, nawet jeśli przyjąć – ponownie czysto teoretycznie – że definicja sektora motoryzacyjnego dla celów programu nie obejmuje produkcji pojazdów wojskowych, ELVO, jak wykazano powyżej, oprócz sprzętu czysto wojskowego wytwarza szeroką gamę pojazdów podwójnego zastosowania i cywilnych. Sama produkcja cywilna firmy wystarcza, aby dla celów programu zakwalifikować ELVO jako producenta sprzętu motoryzacyjnego.

(51) W przypadku prywatyzacji firmy motoryzacyjnej, jak ELVO, wcześniejsze zgłoszenie środka pomocy Komisji jest w ramach programu zasadniczym wymogiem dotyczącym zgodności środka ze wspólnym rynkiem ([9]). Grecja nie zgłosiła częściowej prywatyzacji ELVO, dlatego zwolnień z podatków A i B nie można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem na mocy programu.

5.3.2. *Pozostałe argumenty na rzecz zgodności ze wspólnym rynkiem*

(52) Grecja nie przedstawiła innych argumentów przemawiających za zgodnością środka, Komisja zaś uważa, że brak innej podstawy prawnej, na mocy której można by uznać tę pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem.

([8]) Zob. wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie T-196/04 Ryanair (dotychczas nieopublikowany), pkt 84, 85 i 90.

([9]) Z orzecznictwa wynika, że jeśli zatwierdzony program pomocy nakazuje, aby określone formy pomocy (np. dotyczące przedsiębiorstw określonego sektora) zostały zgłoszone, taka pomoc jest wyłączona z zezwolenia, jakie wpisane jest w zatwierdzony program pomocy, i wymaga indywidualnego zgłoszenia. W związku z powyższym obowiązek zgłoszenia jest istotnym wymogiem, nie zaś jedynie kwestią przekazania informacji. Zob. sprawy połączone T-447/93, T-448/93 i T-449/93, AIETEC i in., Rec. [1995], s. II-1971, pkt 129 i 135; sprawa C-169/95, Komisja przeciwko Hiszpanii, Rec. [1997], s. I-135, pkt 28-29; sprawy połączone T-132/96 i T-143/96, Freistaat Sachsen, Rec. [1999], s. II-3663, pkt 203; sprawy połączone C-57/00 P i C-61/00 P, Freistaat Sachsen, Rec. [2003], s. I-9975, pkt 114 i nast.

(53) W związku z powyższym Komisja uznaje pomoc państwa udzieloną na rzecz ELVO za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

5.4. **Określenie rozmiarów pomocy**

(54) ELVO zwróci pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem. Jednakże jak Komisja przyznała w decyzji o wszczęciu postępowania, można uznać, iż w stosunku do części produkcji ELVO dotyczącej sprzętu wojskowego ma zastosowanie art. 296 ust. 1 lit. b) Traktatu. W tym wypadku pomoc, udzielona z korzyścią dla tej części produkcji, nie powinna zostać uznana za pomoc państwa, ponieważ była to pomoc konieczna w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Grecji. Powstaje pytanie, jak podzielić tę pomoc pomiędzy obie części produkcji.

(55) Pomoc państwa, której dotyczy niniejsza decyzja, nie została przypisana do konkretnej formy działalności, tj. nie była przypisana wyłącznie, aby finansować dany projekt. Komisja musi zatem określić, w jakim zakresie pomoc przyniosła korzyści produkcji sprzętu wojskowego, a w jakim – produkcji cywilnej. Szacunek ten komplikuje fakt, że firma ELVO nie prowadziła oddzielnej księgowości dla swojej działalności na potrzeby wojskowe i cywilne. W tych okolicznościach Komisja oprze swoją analizę na względnej wielkości obu części produkcji. Należy zatem ocenić stosunkowy udział każdego typu działalności. Komisja zwraca uwagę, że jakakolwiek pomoc udzielona ELVO, nie będąc przypisaną do finansowania konkretnej działalności, pokryła jednocześnie istniejące długi ELVO i przyniosła korzyści w przypadku finansowania przyszłych przedsięwzięć. Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja uważa, że, aby ocenić w jakim zakresie pomoc przyniosła korzyści działalności związanej ze sprzętem wojskowym, a w jakim – cywilnym, nie wystarczy ograniczyć się jedynie do podziału pomiędzy produkcją wojskową i cywilną (tj. stosunkowego udziału każdego typu działalności) w roku, kiedy udzielono pomocy, lecz należy obliczyć średni udział każdej z działalności w odpowiednio długim okresie. Dodatkowo na rzecz przyjęcia średniej wartości z kilku lat przemawia również okoliczność, że stosunkowy udział obu typów działalności z roku na rok może ulec zasadniczej zmianie. I tak konkretny rok obrachunkowy może nie odzwierciedlać średniego podziału pomiędzy dwoma rodzajami działalności w dłuższym okresie działalności.

(56) Ponieważ nie istnieją odrębne księgi dla produkcji cywilnej i wojskowej, podział musi siłą rzeczy oprzeć się na przybliżeniu. Komisja uważa, że podział pomiędzy sprzedażą ELVO na potrzeby programów wojskowych i dla odbiorców cywilnych, zgodnie z wyjaśnieniami Grecji, stanowi dopuszczalną podstawę przybliżonego rachunku, jaki udział w produkcji miał sprzęt wojskowy, a jaki – cywilny, oraz że wpływy ze zwolnień z podatków A i B powinny zostać przypisane proporcjonalnie to tych wielkości ([10]).

(57) Grecja przekazała informacje o wielkości sprzedaży ELVO w odniesieniu do programów wojskowych i odbiorców cywilnych. W okresie od 1987 r. do 2000 r. włącznie, tj. w okresie do którego miały zastosowanie zwolnienia z podatków, średnia ważona udziału sprzedaży na potrzeby programów wojskowych wynosi 79,9 %. Udział produkcji cywilnej wynosi zatem 20,1 %.

(58) Po zastosowaniu powyższych proporcji do zwolnień z podatków wielkość pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, jaką powinno zwrócić ELVO (wszystkie wartości zaokrąglone w górę do najbliższej pełnej jednostki walutowej), wynosi 1 193 753 186 GRD × 0,201 = 239 944 390 GRD w przypadku zwolnienia z podatków A, oraz 3 546 407,89 EUR × 0,201 = 712 827,99 EUR w przypadku zwolnienia z podatków B.

(59) Jednakże jeśli Komisja przyjmuje, że 79,9 % wpływów z państwowych pieniędzy sfinansowało działalność produkcyjną ELVO na potrzeby wojska, powinna również przyjąć, że 79,9 % wydatków firmy ponoszone byłoby przez część przedsiębiorstwa związaną z działalnością opartą na produkcji wojskowej. Ponieważ większa część produkcji ELVO ma charakter wojskowy, a także z uwagi na fakt, że ELVO nie prowadzi osobnych ksiąg dla swojej działalności cywilnej, istnieje ryzyko, że zwrot pomocy udzielonej na rzecz produkcji cywilnej, zostanie sfinansowany głównie ze środków, które w przeciwnym wypadku zostałyby przeznaczone na finansowanie działalności wojskowej. W związku z powyższym, aby odtworzyć warunki konkurencji, jakie miałyby miejsce bez udziału pomocy państwa oraz, aby zapobiec dodatkowej pomocy na rzecz działalności cywilnej, Grecja będzie musiała zagwarantować, że zwrot pomocy nastąpi wyłącznie ze środków odpowiadających dochodom z cywilnej produkcji ELVO ([11]).

(60) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska, jakie może zająć Komisja w sprawie zgodności przedmiotowych środków z zasadami wspólnego rynku, zwłaszcza w zakresie zamówień publicznych i koncesji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w wysokości 239 944 390 GRD oraz 712 827,99 EUR, która została w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu WE przyznana przez Grecję na rzecz ELVO, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

([10]) W celu porównania z podobnym założeniem zob. decyzję Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 16/04 udzielonej przez Grecję na rzecz Stoczni Helleńskich (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym, dostępna na stronie http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/).

([11]) Zob. wyrok w sprawie C 16/04, przywołany w przypisie 10, a zwłaszcza pkt 340 i nast.

Artykuł 2

1. Grecja odzyskuje od beneficjenta pomoc, o której mowa w art. 1. Pomoc odzyskuje się wyłącznie z dochodów ELVO uzyskanych z działalności cywilnej.

2. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres, począwszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta, do dnia jej faktycznego odzyskania.

3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ([12]).

Artykuł 3

1. Odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.

2. Grecja zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Grecja przekazuje Komisji następujące informacje:

a) łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy) do odzyskania od beneficjenta (w tym zakresie Grecja wskazuje przede wszystkim dokładną datę zwrotu kwoty 634 088,99 EUR odpowiadającej zwolnieniu z podatku B (zob. motyw 14 tiret drugie));

b) szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;

c) dokumenty potwierdzające, że beneficjentowi nakazano zwrot pomocy.

2. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1, Grecja na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Grecja bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Grecja dostarcza również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

([12]) Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

Informacje na temat kwoty otrzymanej pomocy, kwoty pomocy do odzyskania i zwróconej kwoty pomocy

Dane identyfikacyjne beneficjenta	Całkowita kwota pomocy otrzymanej w ramach programu (*)	Całkowita kwota pomocy do odzyskania (*) (Kwota główna)	Całkowita kwota zwrócona do tej pory (*)	
			Kwota główna	Odsetki

(*) W mln w walucie krajowej.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 396 z dnia 30 grudnia 2006 r.; sprostowanie w Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 136 z dnia 29 maja 2007 r.)

Niniejsze sprostowanie odnosi się do tekstu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 136 z dnia 29 maja 2007 r.

1) Strona 6, motyw 28, zdanie trzecie:

zamiast „Jednak w celu wspierania innowacyjności badania dotyczące produktów i procesu produkcji oraz ich rozwoju powinny (…)”,

powinno być „Jednak w celu wspierania innowacyjności działalność badawczo-rozwojowa ukierunkowana na produkt i proces produkcji powinna (…)”.

2) Strona 6, motyw 28, zdanie czwarte:

zamiast „Ponadto właściwe jest wprowadzenie podobnych zwolnień dla dalszych użytkowników, którzy stosują daną substancję do celów badań dotyczących produktów i procesów produkcyjnych oraz ich rozwoju, pod warunkiem (…)”,

powinno być „Ponadto właściwe jest wprowadzenie podobnych zwolnień dla dalszych użytkowników, którzy stosują daną substancję do celów działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, pod warunkiem (…)”.

3) Strona 8, motyw 58, zdanie trzecie:

zamiast „Ponadto właściwe jest, aby każdy producent lub importer wyrobu (…)”,

powinno być „Ponadto właściwe jest, aby każdy wytwórca lub importer wyrobu (…)”.

4) Strona 20, art. 3 pkt 4:

zamiast „4) producent wyrobu: oznacza (…)”,

powinno być „4) wytwórca wyrobu: oznacza (…)”.

5) Strona 21, art. 3 pkt 22:

zamiast „22) badania dotyczące produktów i procesu produkcji oraz ich rozwoju: oznaczają (…)”,

powinno być „22) działalność badawczo-rozwojowa ukierunkowana na produkt i proces produkcji: oznacza (…)”.

6) Strona 21, art. 3 pkt 33:

zamiast „33) dostawca wyrobu: oznacza producenta lub importera wyrobu, (…)”,

powinno być „33) dostawca wyrobu: oznacza wytwórcę lub importera wyrobu, (…)”.

7) Strona 23, art. 9 ust. 1:

zamiast „1. Artykuły 5, 6, 7, 17, 18 i 21 nie mają zastosowania przez okres pięciu lat w odniesieniu do substancji produkowanej na terytorium Wspólnoty lub importowanej w celu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, prowadzonej przez producenta lub importera osobiście lub we współpracy z nabywcami (…)”,

powinno być „1. Artykuły 5, 6, 7, 17, 18 i 21 nie mają zastosowania przez okres pięciu lat w odniesieniu do substancji produkowanej na terytorium Wspólnoty lub importowanej w celu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, prowadzonej przez producenta, importera lub wytwórcę wyrobów osobiście lub we współpracy z nabywcami (…)".

8) Strona 23, art. 9 ust. 2 zdanie wprowadzające i lit. a):

zamiast „2. Dla potrzeb ust. 1 producent lub importer zgłasza Agencji następujące informacje:

a) dane identyfikujące producenta lub importera określone w sekcji 1 załącznika VI;",

powinno być „2. Dla potrzeb ust. 1 producent, importer lub wytwórca wyrobów zgłasza Agencji następujące informacje:

a) dane identyfikujące producenta, importera lub wytwórcę wyrobów określone w sekcji 1 załącznika VI;".

9) Strona 23, art. 9 ust. 3 zdanie drugie:

zamiast „(…) niezwłocznie przekazuje ten numer i datę odpowiedniemu producentowi lub importerowi lub producentowi wyrobów.",

powinno być „(…) niezwłocznie przekazuje ten numer i datę odpowiedniemu producentowi, importerowi lub wytwórcy wyrobów.".

10) Strona 24, art. 9 ust. 5:

zamiast „5. Przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań producent lub importer substancji lub producent lub importer wyrobów (…)",

powinno być „5. Przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań producent lub importer substancji lub wytwórca lub importer wyrobów (…)".

11) Strona 24, art. 9 ust. 8:

zamiast „8. Agencja niezwłocznie przekazuje projekty decyzji właściwym organom wszystkich państw członkowskich, na terytorium których ma miejsce produkcja tej substancji, jej import, wytwarzanie lub badania dotyczące produktów i procesu produkcji.",

powinno być „8. Agencja niezwłocznie przekazuje projekty decyzji właściwym organom wszystkich państw członkowskich, na których terytorium ma miejsce produkcja tej substancji, jej import, wytwarzanie lub działalność badawcza ukierunkowana na produkt i proces produkcji.".

12) Strona 26, art. 12 ust. 3:

zamiast „3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do producentów wyrobów po dokonaniu odpowiednich zmian.",

powinno być „3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wytwórców wyrobów po dokonaniu odpowiednich zmian.".

13) Strona 30, art. 21 ust. 1:

zamiast „1. W ciągu trzech tygodni od daty przedłożenia, w przypadku braku przeciwwskazań otrzymanych z Agencji zgodnie z art. 20 ust. 2, (…)",

powinno być „1. Po upływie trzech tygodni od daty przedłożenia, w przypadku nieotrzymania przeciwwskazań z Agencji zgodnie z art. 20 ust. 2, (…)".

14) Strona 31, art. 22 ust. 1 lit. a):

zamiast „a) każdej zmiany jego statusu, takiej jak bycie producentem, importerem lub producentem wyrobów lub danych identyfikacyjnych, (…)",

powinno być „a) każdej zmiany jego statusu, takiej jak bycie producentem, importerem lub wytwórcą wyrobów lub danych identyfikacyjnych, (…)".

15) Strona 34, art. 28 ust. 6 *in fine*:

zamiast „(…) substancji w ilości co najmniej 1 tony rocznie i nie później niż w ciągu 12 miesięcy przed upływem odpowiedniego terminu określonego w art. 23.”,

powinno być „(…) substancji w ilości co najmniej 1 tony rocznie i nie później niż 12 miesięcy przed upływem odpowiedniego terminu określonego w art. 23.”.

16) Strona 35, art. 31 ust. 6 zdanie wprowadzające:

zamiast „6. Karta charakterystyki zawiera datę sporządzenia i następujące punkty:”,

powinno być „6. Karta charakterystyki zawiera datę sporządzenia i następujące pozycje:”.

17) Strona 35, art. 31 ust. 7:

zamiast „7. Każdy uczestnik łańcucha dostaw, od którego wymagane jest sporządzenie karty charakterystyki zgodnie z art. 14 lub 37, (…)”,

powinno być „7. Każdy uczestnik łańcucha dostaw, od którego wymagane jest sporządzenie raportu bezpieczeństwa chemicznego zgodnie z art. 14 lub 37, (…)”.

18) Strona 36, art. 31 ust. 9 zdanie ostatnie:

zamiast „Wszelkie aktualizacje rejestracji zawierają numer rejestracji.”,

powinno być „Wszelkie aktualizacje po dokonaniu rejestracji zawierają numer rejestracji.”.

19) Strona 38, art. 37 ust. 4 lit. d):

zamiast „d) gdy dalszy użytkownik wprowadza lub zaleca scenariusz narażenia, który zawiera jako warunki minimalne warunki opisane w scenariuszu narażenia przekazanym mu w raporcie bezpieczeństwa chemicznego;”,

powinno być „d) gdy dalszy użytkownik wprowadza lub zaleca scenariusz narażenia, który zawiera jako warunki minimalne warunki opisane w scenariuszu narażenia przekazanym mu w karcie charakterystyki;”.

20) Strona 38, art. 37 ust. 4 lit. f):

zamiast „f) gdy dalszy użytkownik stosuje tę substancję do celów przeprowadzenia badań dotyczących produktu oraz procesu produkcji i jego rozwoju, pod warunkiem że ryzyko (…)”,

powinno być „f) gdy dalszy użytkownik stosuje tę substancję do celów działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, pod warunkiem że ryzyko (…)”.

21) Strona 44, art. 56 ust. 1 lit. a) oraz b):

zamiast „zastosowania tej substancji w jej postaci własnej, jako składnika preparatu lub w wyrobie, dla których substancja ta została wprowadzona do obrotu (…)”,

powinno być „zastosowania tej substancji w jej postaci własnej, jako składnika preparatu lub włączenie do wyrobu, dla których substancja ta została wprowadzona do obrotu (…)”.

22) Strona 44, art. 56 ust. 3, zdanie drugie:

zamiast „Załącznik XIV określa, czy ust. 1 i 2 mają zastosowanie do badań dotyczących produktów i procesu produkcji oraz ich rozwoju, a także maksymalną ilość substancji podlegającą zwolnieniu.”,

powinno być „Załącznik XIV określa, czy ust. 1 i 2 mają zastosowanie do działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, a także maksymalną ilość substancji podlegającą zwolnieniu.”.

23) Strona 48, art. 62 ust. 4 lit. c) *in fine*:

zamiast „(…) z uwzględnieniem zastosowania substancji jako składnika preparatów lub w wyrobach;",

powinno być „(…) z uwzględnieniem zastosowania substancji jako składnika preparatów lub włączenie substancji do wyrobów;".

24) Strona 50, art. 67 ust. 1 zdanie trzecie:

zamiast „W załączniku XVII określa się ewentualny brak zastosowania ograniczenia do badań dotyczących produktów i procesu produkcji oraz ich rozwoju, a także maksymalną ilość substancji podlegającą zwolnieniu.",

powinno być „W załączniku XVII określa się ewentualny brak zastosowania ograniczenia do działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji, a także maksymalną ilość substancji podlegającą zwolnieniu.".

25) Strona 54, art. 77 ust. 2 lit. g) *in fine*:

zamiast „(…); a także wytycznych technicznych i naukowych w zakresie stosowania art. 7 przez producentów i importerów wyrobów;",

powinno być „(…); a także wytycznych technicznych i naukowych w zakresie stosowania art. 7 przez wytwórców i importerów wyrobów;".

26) Strona 63, art. 113 ust. 1 zdanie wprowadzające:

zamiast „1. Każdy wytwórca, producent wyrobów lub importer lub grupa złożona z wytwórców lub producentów wyrobów lub z importerów, (…)",

powinno być „1. Każdy producent, wytwórca wyrobów lub importer lub grupa złożona z producentów lub wytwórców wyrobów lub importerów, (…)".

27) Strona 63, art. 113 ust. 1 lit. a):

zamiast „a) dane identyfikacyjne wytwórcy(-ów), producenta(-ów) wyrobów lub (…)",

powinno być „a) dane identyfikacyjne producenta(-ów), wytwórcy(-ów) wyrobów lub (…)".

28) Strona 65, art. 118 ust. 2 lit. d):

zamiast „d) powiązania pomiędzy wytwórcą lub importerem i dystrybutorami lub dalszymi użytkownikami.",

powinno być „d) powiązania pomiędzy producentem lub importerem i dystrybutorami lub dalszymi użytkownikami.".

29) Strona 65, art. 119 ust. 2 lit. a) *in fine*:

zamiast „(…) o których wiadomo, że są to substancje niebezpieczne;",

powinno być „(…) o których wiadomo, że są niebezpieczne;".

30) Strona 65, art. 119 ust. 2 lit. g) ppkt (iii):

zamiast „(iii) w badaniach i rozwoju ukierunkowanych na produkty i procesy.",

powinno być „(iii) w działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na produkt i proces produkcji.".

31) Strona 72, załącznik I, sekcja 0.1, zdanie drugie:

zamiast „Niniejszy załącznik, po dokonaniu odpowiednich zmian, ma również zastosowanie do producentów i importerów wyrobów, dla których (…)",

powinno być „Niniejszy załącznik, po dokonaniu odpowiednich zmian, ma również zastosowanie do wytwórców i importerów wyrobów, dla których (…)".

32) Strona 86, załącznik II pkt 3.5:

zamiast „3.5. Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG podaje się nazwę i numer rejestracji nadany na mocy art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz, jeśli są dostępne, numer EINECS lub ELINCS powyższych substancji. Numer CAS i nazwa zgodna z nomenklaturą IUPAC mogą także być przydatne, o ile są dostępne. Zgodnie z art. 15 dyrektywy 1999/45/WE lub przypisem do sekcji 3.3 niniejszego załącznika, w odniesieniu do substancji ujętych według nazw ogólnych, szczegółowy sposób identyfikacji nie jest konieczny.",

powinno być „3.5. Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG podaje się nazwę i numer rejestracji nadany na mocy art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz, jeśli są dostępne, numer EINECS lub ELINCS powyższych substancji. Numer CAS i nazwa zgodna z nomenklaturą IUPAC mogą także być przydatne, o ile są dostępne. Zgodnie z art. 15 dyrektywy 1999/45/WE lub przypisem do sekcji 3.3 niniejszego załącznika, w odniesieniu do substancji ujętych według nazw generycznych, szczegółowy sposób identyfikacji nie jest konieczny.".

33) Strona 87, załącznik II pkt 7 akapit drugi:

zamiast „W przypadku gdy wymagany jest raport bezpieczeństwa chemicznego lub rejestracja substancji lub preparatu, informacje zawarte (…)",

powinno być „W przypadku gdy wymagany jest raport bezpieczeństwa chemicznego lub rejestracja, informacje zawarte (…)".

34) Strona 101, załącznik VI, sekcja 3.2:

zamiast „3.2. W przypadku wytwórcy lub producenta wyrobów: krótki opis procesu (…)",

powinno być „3.2. W przypadku producenta lub wytwórcy wyrobów: krótki opis procesu (…)".

35) Strona 103, załącznik VII, przypis nr 1, strona 107, załącznik VIII, przypis nr 1, strona 111, załącznik IX, przypis nr 1 oraz strona 116, załącznik X, przypis nr 1:

zamiast „(1) Niniejszy załącznik ma zastosowanie do producentów wyrobów podlegających obowiązkowi rejestracji (…)",

powinno być „(1) Niniejszy załącznik ma zastosowanie do wytwórców wyrobów podlegających obowiązkowi rejestracji (…)".

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL